

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- การบรรยายอนุกรมลับตาห์วิชาการ "การสื่อสารเพื่อเด็กและเยาวชนไทย: การสื่อสารในครอบครัว". ภาควิชาวาทวิทยา และสื่อสารการแสดง, และสื่อสารการแสดง, คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กุมภาพันธ์, 2530.
- จรรยา สุวรรณทัต. "แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในครอบครัว เพื่อเสริมสร้างเด็กและเยาวชนไทย". ในรายงานสรุปผลการสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง การสื่อสารเพื่อเด็กและเยาวชนไทย. ภาควิชาวาทวิทยาและสื่อสารการแสดง, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, วันที่ 7-8 กันยายน 2527.
- จรรยา สุวรรณทัต และ ลัดดาวัลย์ เกษมบุตร. ประมวลสังเคราะห์ผลงานวิจัยในประเทศไทย เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กไทย เล่ม 2. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. "สื่อมวลชนครอบครัว และวัยรุ่นไทย: การวิจัยทางจิตวิทยา". วารสารนิเทศศาสตร์, ปีที่ 7 ฉบับภาคปลายการศึกษา, 2529, น. 16-19.
- ประสาน ทิพย์ธารา. พัฒนาการเด็กและการอบรมเลี้ยงดู. แพร่พิทยา, กรุงเทพฯ, 2521.
- ปริญญ์ ปราชญานุพร. สื่อมวลชนทำให้เด็กเสียคนหรือไม่. บิ๊กส์เอเชนส์, กรุงเทพฯ, 2527.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. "การใช้สื่อมวลชนเพื่อประโยชน์และความพึงพอใจ: ทฤษฎี งานวิจัย และข้อเสนอต่อการศึกษานิเทศศาสตร์พัฒนาการ" วารสารนิเทศศาสตร์. ปีที่ 6 ฉบับเดือนสิงหาคม 2528, น. 32-38.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. ดวงกมล, กรุงเทพฯ, 2520.

อุบลรัตน์ คิริยวักดิ์. "กลุ่มผู้รับสารและการแสวงหาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม" เอกสาร
ประกอบการสอน วิชาการกระจายเสียงเบื้องต้น ภาควิชาการสื่อสาร
มวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2534.

อำนาจวิทย์ ชวงษ์. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. แพร่วิทยา, กรุงเทพฯ, 2519.

ภาษาอังกฤษ

Adams, D., Hamm, M., "Television and the mind: TV's impact on
children's perception", Media Development, 1/1988,
p.43-44.

Barmse, P.&Ehrenberg, A., Television and It's Audience. Sage,
London, 1988.

Cohen, A., Levy, M., and Golden, K., "Children's Uses and
Gratifications of Home VCRs", Communication Research,
Vol.15 No.6, December 1988, pp. 772-780.

Dorr, A., Kunkel, D., "Children and the Media Environment",
Communication Research, Vol.17 No.1, February 1990,
pp.5-25.

Fetterman, D., Ethnography Step by Step. Applied Social
Research Methods Series, Volume17, Newbury Park,
Sage, 1989.

Galloway, J., Meek, F., "Audience Uses and Gratifications",
Communication Research, Vol18 No.4, October 1981,
pp.435-449.

Hammersley, M., Atkinson, P. Ethnography: Principle in Practice
Tavistock Publications, London & New York, 1983.

- Husson, W., "Theoretical Issues in the Study of Children's Attention to Television", Communication Research, Vol.9 No.3, July 1982, pp.323-351.
- Kato H., Kiuchi Y., and Lyle J., "Television and Children in Asian Cities; Their Viewing Pattern in Bangkok, Manila and Kyoto", East-West Communication, Honolulu, 1976.
- Liebert, R.M., Sprafkin, J. The Early Window: Effects of Television on Children and Youth-3rd ed.-Pergamon Press, New York, 1988.
- Lull, J., "Family Communication Patterns and the Social Uses of Television", Communication Research, Vol. 1 No.3, July 1980, pp. 319-334.
- _____, Inside Family Viewing. Comedia, London, 1990.
- _____, (ed.), World Families Watch Television. Newbury park, California, Sage, 1988.
- Morley, D., Family Television. Comedia, London, 1986.
- Reid, L., "Children's Uses of Television Commercials to Initiate Social Interaction in Family Viewing Situations", Journal of Broadcasting, Vol.24 No.2 (Spring), 1980, pp.149-158.
- _____, "Viewing Rules as Mediating Factors of Children's Responses to Commercials", Journal of Broadcasting, Vol.23 No.1 (Winter), 1979, pp.15-26.
- Rubinsten, Eli A., "Research on Children and Television: A Critique", Journal of Broadcasting, Vol.25 No.4 (Fall), 1981, pp.389-393.

- Schneider, cy., Children's Television:the art, the business,
and how it works, NTC Business Books, Illinois,
1989.
- Schrag.R.L., Taming the Wild Tube : A Family's Guide to
Television and Video. Chapel Hill, London, 1990.
- Silverstone, R., Hirsch, E., Morley, D., "Listening to a Long
Conversation:An Ethnographic Approach to the Study
of Information and Communication Technologies in the
Home" Culture Studies, Volume 5, No.2, May 1991.
- Wartella, E.(ed.), Children Communicating:Media and Development
of Thought, Speech, Understanding. Sage,London 1979.
- Yubol Chandrung Benjarongkij, "Lifes Events,Need Salience and
Audiences'Use of Television". The Ohio State Universty,
1985.

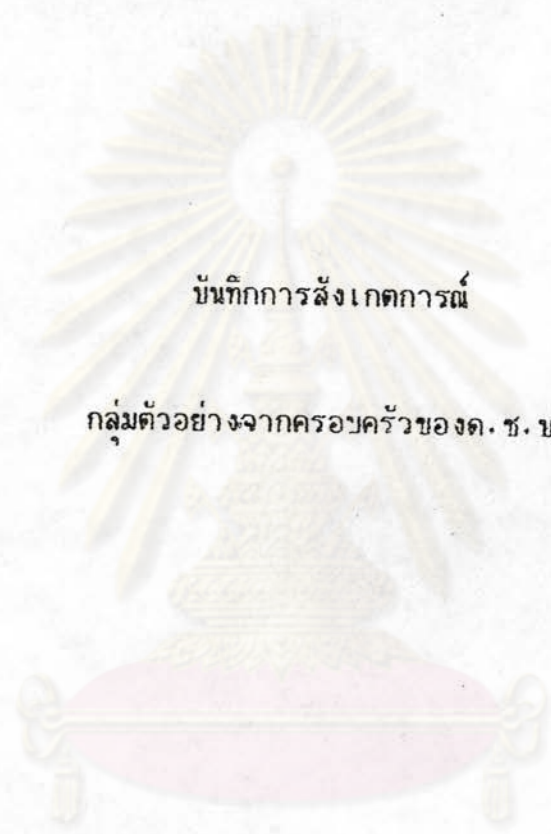

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกการสังเกตการณ์

กลุ่มตัวอย่างจากครอบครัวของด.ช. บลิว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันแรก (วันพุธ)

6.45 น. บลิวและปุน ลงมาข้างล่าง ปุนชวนบลิวเล่นเกมเขียนภาพ (ใช้ภาพการ์ตูนที่ปุนทำด้วยกระดาษแข็งขนาดประมาณ 1×1.5 นิ้ว จนถึง 2.5×3 นิ้ว ซึ่งแถมมาจากขนมขบเคี้ยว)

7.00 น. พ่อกับแม่ชวนบลิวและปุนไปรับประทานอาหารเช้า เสร็จแล้วพ่อกับแม่ออกไปทำงาน สองคนพี่น้องกลับมาเล่นเกมกันต่อ

7.30 น. เอ็ม ลงมาจากชั้นบน เรียกปุนกับบลิวให้ไปอาบน้ำ แล้วตัวเองกลับขึ้นไปเปิดวิดีโอที่ห้องนอนของพ่อกับแม่ วิดีโอที่ดูเป็นการ์ตูนเรื่องเจ้าชายอภินิหาร บลิวอาบน้ำเสร็จได้ยินเสียงวิดีโอกรี๊ดเข้ามาดู ถือเสื้อผ้ามาแต่งหน้าจอตริทัศน์ด้วย (ใช้เวลานานมากกว่าจะแต่งตัวเสร็จ เพราะมัวแต่สนใจการ์ตูน) ส่วนปุนอาบน้ำแต่งตัวเสร็จแล้ว ได้ยินเสียงโทรทัศน์กรี๊ดเข้ามาดูทันที โดยที่บิตามเข้ามาในเวลาไล่เลี่ยกัน

เอ็มและบลิวสนใจการ์ตูนมาก ทั้งสองคนนอนเขลงอยู่บนเตียงพ่อแม่ รับประทานขนมไปพลางหัวเราะเมื่อชอบใจ และทำเสียงเลียนแบบเมื่อถึงตอนที่ถูกใจ ในขณะที่ปุนและบิตูจะไม่ใส่ใจนัก ปุนเอาของเล่นมานั่งเล่น แล้วชวนผู้วิจัยเล่นด้วยนานๆ จะหันไปดูโทรทัศน์สักครั้ง บลิวชอบที่จะบรรยายเหตุการณ์ในจออยู่เสมอ แต่มักถูกเอ็มขัดคอแทบทุกครั้ง ดังเช่น

บลิว : ตัวนั้นนะ มันมีปีกสีทอง ทำให้มีพลัง (สีหน้าจริงจังมาก)

เอ็ม : (หัวเราะ ทำเสียงล้อ) อ้อ.. เหรอ บลิวดูรู้เรื่องด้วยหรอ

ไม่ใช่ชะหน่อยปีกที่ไหนล่ะ

บลิว : (หน้าจ้อย เงียบไปและไม่กล้าพูดอีก)

8.00 น. ลูกจันท์มาชวนสี่พี่น้องไปเปิดโรงเรียนดนตรี เอ็มกับบลิวไม่ยอมไปให้บิและปุนไปก่อน จนกระทั่ง 9.00 น. การ์ตูนจบ เอ็มปิดโทรทัศน์แล้วชวนบลิวออกไปโรงเรียนดนตรี

ที่โรงเรียน ช่วงเช้ายังไม่มียกเรียนมาเรียนดนตรี มีแต่ครูสอนดนตรี 2 คน และฝ่ายต้อนรับอีก 1 คน ทั้งสี่คนเล่นกับครูผู้ชาย (อายุประมาณ 23 ปี) ประมาณ 10.00 น. ครูเปิดโทรทัศน์ดูภาพยนตร์จีน บิและเอ็มเข้าไปนั่งดูด้วย ส่วนบลิวกับปุนชวนกันเล่นเกมเศรษฐี แต่ค่อยขำเลื่องดูโทรทัศน์ไปด้วย โดยเฉพาะเมื่อได้ยินเสียงนี้ ๆ และครูหัวเราะ

10.50 น. บลิวและปุนทะเลาะกัน บลิวล้มกระดานเกม แล้วเข้าไปร่วมวงดูโทรทัศน์ด้วย ปุนนั่งลังเลอยู่ครู่เดียวก็ต้องรีบเข้าไปนั่งเบียดครุทันที เมื่อเห็นปิศาจคางคกในโทรทัศน์ เช่นเดียวกับบลิวซึ่งลุกจากที่นั่งที่พื้น กระโดดมานั่งตักครุ ทั้งสองคนชกหน้ากับตัวครุ ร้องเสียงดังว่า " กลัวคางคก กลัวคางคก " ปุนถึงกับร้องให้ครุปิดโทรทัศน์ แต่บิและครุ

ไม่ยอมปิด กลับนั่งวิจารณ์ความน่าเกลียดปนขบขันของคางคกในเรื่อง ปูนและบลิวเลขนั่งคู่ต่อไป จนกระทั่งหนึ่งจบ

12.00 น. ครูปิโตรทักซ์ เอ็มชวนพี่น้องไปซื้อขนม เสร็จแล้วกลับมานั่งเล่นเกม กับครูจนกระทั่ง 13.00 น. พ่อกับแม่กลับมาจากทำงาน รับลูกๆ ไปกินข้าวกลางวันที่บ้าน และกลับมาส่งที่โรงเรียนเวลา 14.30 น. บลิวและปูนเล่นจนถึง 15.00 น. ก็เข้าห้องเรียน

16.00 น. บลิวและปูนเรียนเปียโนเสร็จ เอ็มกับบีเข้าห้องเรียนต่อ บลิวและปูน นั่งอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น (ซึ่งวางไว้ที่โรงเรียนสำหรับให้นักเรียนหรือผู้ปกครองอ่าน) จนกระทั่ง 16.30 น. พ่อจึงพาบลิวและปูนกลับบ้าน

ที่บ้านพ่อเตรียมตัวเพื่อจะออกไปทำงานที่คลินิก ปูนชวนบลิวและผู้วิจัยเล่นเกม แต่บลิวไม่เล่นชวนดูวิดีโอแทน ปูนตกลง บลิวเลือกเรื่องเซนต์เซย์ย่า ซึ่งบลิวก็เห็นด้วย 2 คน ให้พ่อช่วยเปิดเครื่องให้ พ่อจัดการให้เรียบร้อยก็ออกไปแวะรับแม่ที่โรงเรียนดนตรี และไปทำงานรอบเย็นที่คลินิกต่อ

บลิวกับปูนนั่งดูการ์ตูนกันที่ห้องรับแขก บลิวชอบเล่าเรื่องให้ปูนและผู้วิจัยฟัง ขณะที่การ์ตูนกำลังดำเนินเรื่องอยู่ แต่เมื่อปูนเล่าบ้าง บลิวจะส่งเสียงเอ็ดว่า " เจียบ ๆ เอะ... ดูไปเฉย ๆ " ซึ่งปูนก็ยอมเจียบแต่ก็มักจะเปลือยตัวขอเล่าบ้าง และถูกบลิวดุเช่นเดิม

ทั้งบลิวและปูนดูการ์ตูนม้วนนี้มา 2 รอบแล้วจึงจำเรื่องได้ดี เมื่อใกล้ถึงตอนต้นเต็นและน่ากลัว โดยเฉพาะในฉากที่มีการต่อสู้ มีการตายหรือมีเลือดมาก ๆ สองคนจะตั้งท่าปิดตา ห่อตัวซุกกับผนังเก้าอี้แต่ไม่ลืมที่จะบอกผู้วิจัยด้วยว่า " ระวังนะมันน่ากลัวที่สุดเลย บลิวไม่กล้าดูหรอก " " ปูนก็ไม่อยากดู " นอกจากนี้ยังให้ผู้วิจัยช่วยบอกด้วยเมื่อฉากที่น่ากลัวหมดไปแล้วจะได้เลิกปิดตาเสียที บลิวให้ความเห็นด้วยสีหน้าจริงจังหลังจากที่จบฉากดูเดือดไปแล้วว่า " บลิวไม่ชอบเลย มันน่ากลัว มีหน้าเสะๆ มีเลือดเยอะแยะด้วย " ปูนทำเห็นด้วย พร้อมกับเสริมว่า " ไม่อยากดูตอนนี้เลย ไม่กล้าดูหรอก "

สองพี่น้องเพิ่มรสชาติของการดูการ์ตูนเรื่องนี้ให้สนุกสนานยิ่งขึ้น ด้วยการแทนตัวเองกับตัวเอกของเรื่อง ตัวเอกของเรื่องนี้มี 5 ตัว ลีตัวจะแทน บี เอ็ม บลิว และปูน ตามที่ เอ็มเคยแบ่งไว้ให้ในครั้งก่อน ๆ ซึ่งบลิวและปูนก็นำมาเล่นในการดูครั้งนี้ด้วย เมื่อเห็นว่ายังมีตัวเอกเหลืออีกหนึ่ง บลิวก็จัดแจงยกให้เป็นผู้วิจัยทันที ทั้งบลิวและปูน นำตัวเองเข้าไปแทนที่ตัวเอกประจำตัว แล้วสนุกกับบทบาทของตนเองกันมาก " บลิวสู้กับผู้ร้ายตั้ง 2 คนนะ " " ตาปูนมั่ง " " ปูนไม่ตายด้วย " " ทำอะไรบลิวไม่ได้หรอก " แต่เมื่อตัวของบลิวพลาดท่า บลิวนั่งเจียบ หน้าตาเครียด จนกระทั่งผ่านพ้นไปได้ดี บลิวก็ถอนหายใจโล่งอก

16.50 น. ครูสอนพิเศษของบลิวและปูนมา ทั้งสองคนปิโตรทักซ์และหิบบุปรณ์

การเรียนอย่างรู้หน้าที่แม้จะมีท่าเลียดายอยู่บ้าง ปุนหันมาบอกผู้วิจัยก่อนไปเรียนว่า " เดี่ยวเรียนเสร็จแล้ว มาคุยกันก่อนนะ "

17.30 น. บลิวและปุนพักทานอาหารเย็นในครัว โดยมีครูกับหลานครูและเอ๋ม กลับมาร่วมวงด้วย ลูกจ้าง 3 คนเปิดโทรทัศน์ ขณะทำกับข้าวและตั้งโต๊ะอาหาร ภาพยนตร์จีนช่อง 3 และต่อด้วยละครเรื่องวานลี ก่อนที่จะออกไปจากห้องครัวเมื่อครูและเด็ก ๆ เข้ามา ทุกคนดูเรื่องวานลีอย่างสนใจ แต่ไม่ได้คุยอะไรกันนัก บลิวและปุนม้วนแต่ดูละคร ทำให้รับประทานได้ช้ามาก เลยถูกครูดุ

17.55 น. รับประทานกันเสร็จทุกคนแล้ว วานลีจบพอดี ครูให้เอ๋มเปลี่ยนช่อง 7 เพื่อดูละครเรื่อง กำลังใจ ครูดูจะสนุกกว่าใครเพราะหัวเราะคิกคักตลอดเวลา ส่วนบลิวก็ไปหาหนังสือการ์ตูนเรื่องโดเรมอน มาอ่านหัวเราะสนก้อยคนเดียว เอ๋มซึ่งดูเหมือนจะไม่ได้สนใจละครนัก กลับให้ความสนใจเมื่อตัวละครไปซื้อผลไม้ที่ตลาด (เอ๋มเป็นคนคุมลูกจ้างไปจ่ายกับข้าวที่ตลาดอยู่เสมอ) เมื่อตัวละครจ่ายเงินค่าผลไม้ เอ๋มทำหน้าตกใจร้องว่า " มะม่วงอะไรโลตั้ง 50 บาท เอ๋มซื้อโลละ 15 บาทเอง " " อะไรกันผลไม้ตั้ง 140 บาทได้แค่นี้... อ้อ สงสัยแพงส้มโอ " เอ๋มสรุปอย่างผู้ชำนาญการซื้อผลไม้

ปุนทำทางเบื่อละครมาก ขวนเอ๋มกับบลิวให้ออกไปเล่นด้วยกัน แต่บลิวยังเพลินกับหนังสือการ์ตูน เช่นเดียวกับเอ๋มที่ยังสนใจละคร เลยไม่มีใครลุกตาม ปุนเลยนั่งทำหน้าที่เบืออยู่หน้าโทรทัศน์ จนกระทั่งละครจบ ครูเลิกดูและบอกให้บลิวกับปุนกลับเข้าไปเรียนต่อ เอ๋มปิดโทรทัศน์แล้วออกไปเล่นกับลูกจ้าง

19.10 น. ครูกลับบ้าน บลิวและปุนออกมาวิ่งเล่นกับเอ๋มและพิณ จนกระทั่ง
19.30 น. พิณจึงให้เด็ก ๆ เข้าบ้าน ทุกคนนั่งคุยกันในครัว

19.40 น. บิลกลับบ้านเข้ามาสมทบกับน้องๆ ในครัว พิณพาปุนและบลิวขึ้นไปอาบน้ำ เอ๋มเปิดโทรทัศน์ ถามปุนว่าวันนี้วันอะไร แล้วก็ตอบเองพลางบ่นว่า " ไม่มีอะไรดูเลยวันนี้ " ว่าแล้วก็ปิดโทรทัศน์ บิลบอกว่า " ดูวิดีโอดีกว่า เรื่องสลัดแฝดอลเวง " เอ๋มเห็นดีด้วยบอกว่า " ตลกดีเรื่องนี้ ไปดูกันเหอะ " สองคนจึงขึ้นไปดูวิดีโอที่ห้องพ่อกับแม่ ปุนและบลิวอาบน้ำเสร็จพอดีก็ตามเข้ามาดูด้วย ทุกคนดูหนังเรื่องนี้มาครั้งหนึ่งแล้ว แต่ชอบกันมากจึงอยากดูอีก ขณะที่เตรียมจะเปิดเครื่องรับโทรทัศน์ก็หันมาบอกกับน้องๆ ว่า " ทุกคนห้ามเล่านะ เดี่ยวหมดสนุก " เอ๋มได้ทริบเสริมว่า " ปุนนะหุบปากไปเลย ชอบเล่าดีนัก " หนังมาแล้วทุกคนตั้งใจดู หัวเราะกันใหญ่เมื่อถึงตอนที่ชอบใจ บางครั้งก็พูดเลียนแบบคาราบัง

20.30 น. ปุนเริ่มง่วง เลยขึ้นไปนอนบนเตียงเงียบๆ แต่ก็ไม่ยอมหลับ บลิวก็เริ่มง่วงด้วยแต่ยังนั่งดูต่อไม่ยอมไปเข้านอน

21.15 น. พ่อแม่กลับบ้าน เห็นเด็ก ๆ ยังดูวิดีโอ ก็บอกให้ปุ่นและบลิวซึ่งใกล้จะหลับแล้วให้เข้าไปนอนในห้อง บีและเอ็มยังคงดูกันต่ออีกพักก็กลับไปนอนห้องตัวเอง

วันที่สอง (วันพฤหัสบดี)

7.45 น. พ่อแม่บลิวและปุ่นรับประทานอาหารเช้าในครัว ส่วนเอ็มและบียังคงดูวิดีโอต่อจากเมื่อคืน บลิวหยิบการ์ตูนมานั่งอ่านไปด้วยแต่ถูกแม่ดู " เลิกอ่าน นี่ไม่ใช่เวลาอ่านหนังสือ " บลิวเลิกอ่าน

8.00 น. บลิวเปิดโทรทัศน์ แล้วบ่นว่าไม่มีอะไรดูเลย บลิวปิดโทรทัศน์ นั่งทำหน้าที่ เบื่อจนพ่อถามว่า " แล้วบลิวอยากทำอะไรล่ะ " บลิวบอก " อยากเล่นวิดีโอเกม " " ขึ้นไปขอเอ็มเองสิ " บลิววิ่งขึ้นไปหาเอ็มบนบ้าน แล้วหายไบนานมากจนพ่อแม่สงสัย

8.20 น. บลิววิ่งกลับเข้ามาในครัว ทำหน้าที่ " บีกับเอ็มไม่ยอมให้ ปาป้าช่วยไปเอาหน่อยล " พ่อขึ้นไปกับบลิว และกลับลงมาพร้อมกับเครื่องเล่นเกม แล้วต่อเครื่องเข้ากับโทรทัศน์ในครัวให้บลิว บลิวเลือกเล่นเกมจินจาเต่า และให้ปุ่นเป็นคนเล่นก่อน (บี เอ็ม บลิว และปุ่น เคยตกลงกันไว้ก่อนแล้วว่า จินจาเต่าตัวไหนเป็นของใคร ดังนั้นเวลาที่บลิวและปุ่นเล่นเกม จึงมักเรียกชื่อพี่น้องแทนชื่อจริงๆ ของจินจาเต่าแต่ละตัว) ขณะที่ปุ่นเล่นอยู่นั้นบลิวจะคอยกำกับอยู่ตลอดเวลา " กระโดดขึ้นซี " " ทำไมไม่เอาตัวบลิวออกล่ะ " " ใส่อ็อย ทำแบบนี้ได้ที่ไหน " อยู่ตลอดเวลาจนกระทั่ง ปุ่นเล่นแพ้หมดแล้ว บลิวก็จะเล่นต่อ เวลาที่บลิวเล่นนั้น ปุ่นจะคอยลั้งเสียงเชียร์ตลอด ส่วนบลิวก็จะมีท่าทางเครียดมาก เมื่อถึงตอนที่เล่นยากๆ ทั้งบลิวและปุ่นมักจะทำตามจินจาเสมอๆ เป็นต้นว่า กระโดด เตะ ฟันคู่ต่อสู้ และมีการกระโดดโลดเต้นส่งเสียงดีใจ เมื่อชนะคู่ต่อสู้ได้สำเร็จ จนดูเหมือนว่าจินจาแต่ละตัวนั้นเป็นตัวจริงจริง ๆ

บลิวผ่านด่านต่าง ๆ มาได้จนถึงด่านใหม่ ซึ่งไม่เคยเล่นมาก่อนเลย ดังนั้นเมื่อเล่นครั้งแรกจึงพลาด เมื่อแก้ตัวใหม่ ก็ยังล้มเหลวเหมือนเดิม บลิวโกรธมากปิดเครื่องทันที บ่นเสียงดัง " เลิกได้แล้ว ด่านนี้แย่มาก กดให้เดินนิดเดียว ลื่นไปตั้งไกล เอ็มเค้าทำได้ยังไง ทำไมบลิวทำไม่ได้ " แล้วจัดการเปิดเครื่องเริ่มต้นเล่นใหม่ แต่ปุ่นบอกว่าบลิวตายแล้ว ต้องให้ปุ่นเล่น ซึ่งบลิวก็ยอม

เอ็มเข้ามาดูน้องเล่น บ่นว่าฝีมือแย่มากจะเล่นให้ดู ว่าแล้วก็แย่งปุ่นเล่น ปุ่นไว้วายอยู่สักพักก็ดูพี่เล่นเพลินไป เอ็มผ่านด่าน(ที่บลิวทำไม่ได้)สำเร็จ ก็ลุกขึ้นเดินร้องยิปีติใจ ทั้งบลิวและปุ่นก็พลอยทำไปด้วย (เวลาถึงตอนตื่นตื่นก็จะถลาเข้าไปจนชิดจอโทรทัศน์ ทั้ง 3 คน) ด่านต่อมาเอ็มผ่านไม่สำเร็จ ทั้ง 3 คนปรึกษากันใหญ่หาวิธีทำต่างๆ แต่ก็ไม่ได้ผล บลิวกลับไป

โทษที่ตัวเกมว่า " ด้านนี้ที่เราจ้ง ที่ด้านน้ำยังว่ายน้ำได้ ด้านนี้ทำไมว่ายน้ำไม่ได้ " (ตัวนิจจะไหลตามน้ำ ผู้เล่นบังคับไม่ได้) เอ็มโมโหเลยเลิกเล่นออกไปหน้าบ้าน บลิวเล่นต่ออีกสักพัก เอ็มกลับมาเล่นใหม่ แล้วทำให้ตัวนิจและรถติดอยู่ในกอดต้นไม้ ขยับเขยื้อนไม่ได้ เลยเลิกเล่นออกไปข้างนอกอีก ปล่อยให้บลิวพยายามแก้ปัญหาอยู่คนเดียว (ปุนดูแต่ช่วยอะไรไม่ได้เลย) บลิวโมโหมากโวยวายใหญ่โตว่า เอ็มโง่ พอโมโหมากๆ เขาก็ทบทไตรทัศน์ ส่งเสียงโกรธจั่วว่า " ไอ้เลือก " แล้วปิดเครื่องเริ่มต้นเล่นใหม่อีก

10.05 น. ปุนดูที่เล่นอยู่นาน (หลังจากถูกเอ็มแย่งเล่นก็ไม่ได้เล่นอีกเลย) ก็เอ็ดตะโรว่า " โอ๊ยเมื่อไหร่จะตาปุนเล่น " และพยายามจะแย่งเครื่องจากบลิว บลิวไม่ยอมตั้งท่าจะทะเลาะกัน แต่ปุนก็เป็นฝ่ายยอมเพราะบลิวทำท่าเอาจริง ปุนรอจะเล่นอีกสักพักก็ยังไม่ได้เล่นสักที รู้สึกเบื่อมากชวนบลิวไปที่โรงเรียนดนตรีแต่บลิวไม่ไป เลยขึ้นไปบนบ้าน บีกับเอ็มกำลังดูวิดีโอหนึ่งฝรั่งอยู่ ปุนจึงเข้าไปดูด้วย แต่ไม่ได้ดูเท่าไรเพราะเอาแต่รีอของเล่นออกมากองเต็มไปหมด

10.15 น. บลิวเล่นเกมจนเบื่อ ก็ขึ้นมาสมทบกับพี่น้องข้างบน วิดีโอจบพอดี ปุนจัดการเอาเทปออก แล้วใส่ม้วนเทปการ์ตูนเข้าไปแทน แต่ใส่ผิดด้าน ทำให้เทปค้างในเครื่อง ทั้งเอ็มและบีรุมว่าปุน ว่าวุ่นวายไม่รู้เรื่อง ปุนเลยงไปรีอของเล่นออกมาอีกแต่ถูกพี่ๆ " ห้ามเล่น จนกว่าจะเอาเทปนี้ออก " ปุนเลยองแง เอ็มชวนพี่น้องไปที่โรงเรียนดนตรี และเล่นอยู่ที่โรงเรียนจนเกือบเที่ยงก็กลับบ้าน

ที่บ้านแม่เตรียมอาหารกลางวันอยู่ บลิวรีบเปิดโทรทัศน์และเครื่องเล่นวิดีโอเกมทันที ปุนเข้ามาเล่นด้วย ส่วนบีและเอ็มออกไปช่วยพ่อทำรั้วบ้าน จนเกือบบ่ายแม่ทำอาหารเสร็จทุกคนเตรียมตัวรับประทานอาหาร มีแต่บลิวและปุนที่จจดจ่ออยู่กับเกม แม่ต้องสั่งให้ปิดเครื่องมาทานอาหารกลางวัน ทั้งสองคนอดอดเล็กน้อย แต่ก็ยอม

13.30 น. ปุนรีบอีม แล้วเปิดเครื่องเล่นเกมทันที บลิวก็ทำเวลาได้ไม่แพ้กัน ทั้งคู่เล่นเกมด้วยกันในขณะที่พ่อ บีและเอ็ม ออกไปทำรั้วต่อ

14.00 น. แม่ชวนปุนและบลิวขึ้นไปนอนเล่นข้างบน บลิวและปุนจะเปิดดูวิดีโอ แต่เครื่องเล่นเทปยังใช้ไม่ได้ ทั้งสองคนให้แม่ช่วยเอาเทปม้วนที่ค้างออก แล้วเปิดดูการ์ตูนเซนต์เซย์กันอีกรอบ

14.50 น. การ์ตูนจบ ปุนและบลิวชวนกันลงมาข้างล่าง บลิวบ่นอยากไปเที่ยวแต่ไม่มีใครสนใจ บลิวเลยขึ้นไปดูวิดีโอการ์ตูนอีกรอบ

15.15 น. บี เอ็ม และปุน ตามขึ้นไปดูวิดีโอด้วย แต่ดูไปเพียงแค่ 10 นาที ครูสอนพิเศษก็มา ทั้ง 2 คน ปิดวิดีโอ และลงไปนั่งเรียนหนังสือ

17.00 น. พ่อแม่ออกไปทำงานคลินิก

17.30 น. ครูกลับบ้าน 4 พี่น้องเข้าครัวรับประทานอาหารเช้า โทรทัศน์เครื่องในครัวเปิดละครเรื่องวนาลีไว้ พิน ตา และอร ตูละครขณะจัดโต๊ะอาหารให้เด็กๆ บี เอ็ม บลิว และปุนกินข้าวพลาบ.ละเลาะกัน เลยไม่ค่อยจะได้คู่เท่าไร

17.50 น. ทุกคนรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้ว เอ็มชวนปุนและพินไปขี่จักรยานเล่นภายในหมู่บ้าน ส่วนบีไปปิดโรงเรียนดนตรีกับลุงจันท์ บลิวไม่ไปด้วย แต่เปลี่ยนโทรทัศน์ดูละครช่อง 7 เรื่องกำลังใจ กับตาและอร บีไปปิดโรงเรียนเพียง 10 นาที ก็กลับมาบ้านและเข้ามาดูละครด้วย ทั้ง บี บลิว อร และตา ดูไปวิจารณ์ตัวละครไปเกือบตลอดเวลา เป็นต้นว่า เมื่อตัวละครหญิงในเรื่องใส่เสื้อแขนกด (เสื้อใหม่) และมีแต่คนทักว่าสวย บลิวก็โวยวายทันทีว่า " โห...เห็นจิกะแร้เลย น่าเกลียดที่สุด " เช่นเดียวกัน บีก็เสริมขึ้นว่า " ไม่เห็นสวยเลย อ้วนตุ้ต๊ะ " ตาพยายามท้วงว่า " มันผอมลงตั้งเยอะแล้วนะ " แต่บีกับบลิวยังคงยืนยันว่า " อ้วนจะตาย ไม่เห็นสวยเลย "

บลิวชื่นชมพระเอกในเรื่องมากถึงกับบ่นว่า " เมื่อไรกัน (พระเอก) จะออกมาจะอยากดูหล่อดี " บังเอิญตัวละครในเรื่องพูดถึงพระเอกว่าจะมาตอนบ่ายโมง บลิวรีบถามทันที " เมื่อไรจะบ่ายโมงซักทีล่ะ บลิวอยากดูกัน " และหันมาบอกผู้วิจัยอีกด้วยว่า " ไม่เชื่อคอยดูสิ หล่อจะตาย "

18.00 น. เอ็ม ปุน และพิน กลับจากขี่จักรยาน ปุนเข้ามาในครัวถามว่า " ตูอะไรนะ วนาลีหรือ " บลิวบอก " ไม่ใช่ กำลังใจซะหน่อย " ปุนทำเสียงไม่พอใจ " ดูท่ามัย เสียเวลา เล่นวิดีโอเกมดีกว่า " ตารีบร้องเสียงหลง " ไม่เอา...จะดูหนัง " ปุนเลยออกไปหลังบ้านเล่นกับพิน

18.15 น. ปุนกลับเข้ามาในครัว เรียกบลิวให้ออกไปเล่นเกมตกปลาที่พินทำขึ้น (ใช้รองเท้าฟองน้ำ ล่อยน้ำในกะละมังแทนปลา และใช้เชือกที่ผูกตะขอไว้ตรงปลายพันกับไม้เป็นคันเบ็ด) บลิวสนใจเลยเลิกดูโทรทัศน์ออกไปเล่นกับน้อง

18.20 น. ละครจบ บีลุกขึ้นไปเล่นกับน้อง ๆ ตากับอรปิดโทรทัศน์แล้วออกไปเล่นกับเด็ก ๆ ที่สนามหลังบ้าน

18.30 น. บลิวเลิกตกปลา เข้ามาเปิดโทรทัศน์เล่นเกม เอ็มและปุนตามเข้ามาเล่นด้วย แต่เล่นได้เพียงครึ่งชั่วโมง ทั้งเอ็มและปุนก็เบื่อ เลิกเล่นไปขี่จักรยานแทน เหลือบลิวตั้งใจเล่นอยู่คนเดียว

19.20 น. บีชวนน้องๆ ไปเล่นที่บ้าน ตาและแอล ทุกคนรวมทั้งบลิวพร้อมใจกันออกไปบ้านตาทันที และเล่นอยู่จนถึง 21.45 น. พ่อกับแม่จึงมารับกลับบ้าน

ถึงบ้านบลิวดูนาฬิกาแล้วร้องว่า " อะไรกันจะ 4 ทุ่มแล้ว เล่นเกมดีกว่า " เอ็มและบิรินห้ามพร้อมกันไม่ยอมให้เล่น แม่บอกให้ทุกคนไปอาบน้ำเข้านอนได้ เด็ก ๆ แยกย้ายกันไปอาบน้ำและเข้านอน

วันที่สาม (วันศุกร์)

7.30 น. บลิวตื่นลงมาเปิดวิดีโอเกมเล่นโดยที่ยังไม่ได้อาบน้ำแต่งตัว ลักครู่พ่อแม่บิ เอ็ม และปุน ซึ่งอาบน้ำแต่งตัวเรียบร้อยแล้ว ลงมารับประทานอาหารเช้า แม่บอกให้บลิวเลิกเล่น แต่บลิวยังคงติดพันกับเกมอยู่ เลยไม่ได้สนใจที่แม่พูด พ่อจึงต้องลงมาปิดเครื่อง บลิวถึงได้ยอมไปนั่งร่วมโต๊ะกับคนอื่น ๆ เอ็มอิมก่อนใคร แล้วมาเปิดเครื่องเล่นเกมทันที ทำเอาปุนและบลิวไม่เป็นอันกินข้าว

8.00 น. พ่อกับแม่ออกไปทำงานแล้ว บลิวและปุนหันมาสนใจเกมอย่างจริงจังไม่รับประทานอาหารสักที่ยังพอเอ็มเลิกเล่นแล้ว ทั้งบลิวและปุนก็เข้าไปเล่นแทนทันที ทั้งที่ยังรับประทานอาหารไม่เสร็จ จนลุงจันทร์ทูนไม่ไหวต้องยกจานข้าวมาป้อนปุน และดุบลิวให้เร็วหน่อย ทั้งสองคนพี่น้องจึงรับประทานหมดได้

8.30 น. พิดตามบลิวให้ไปอาบน้ำแต่งตัว ปุนเลยเล่นเกมอยู่คนเดียว เอ็มกับบิจะออกไปซื้อของข้างนอกให้ลุงจันทนาไป ปุนร้องจะตามไปด้วย แต่บิไม่ยอม ปุนเลยเล่นเกมต่อ บลิวอาบน้ำเสร็จแล้วก็ลงมาเล่นเกมกับปุน สองคนพี่น้องเล่นกันจนเที่ยง

12.05 น. พิดเรียกให้ ปุนและบลิวรับประทานอาหารกลางวัน เด็ก ๆ กินไปเล่นเกมไป จนเกือบบ่่าจะรับประทานเสร็จ

13.15 น. บิและเอ้มกลับมาถึงบ้าน เห็นบลิวและปุนยังคงเล่นเกมกันอยู่ บิบ่นว่าน้อง ๆ ไม่รู้จักเลิกเล่นสักที ส่วนเอ้มเข้าไปเล่นกับน้องทันที บิดอยู่สักพักก็ชวนน้อง ๆ ขึ้นไปดูวิดีโอ ที่เพิ่งซื้อมาใหม่ ทุกคนสนใจมากพากันขึ้นไปดูวิดีโอที่ห้องนอนพ่อกับแม่

วิดีโอที่บิซื้อมาเป็นเรื่องของสุนัขแสนรู้ ชื่อบิงโก ซึ่งทำอะไรได้ราวกับคน ๆ หนึ่ง บิงโกได้ผจญภัยต่าง ๆ ก่อนที่จะได้กลับมาอยู่กับเด็กชายเจ้าของเดิม ทั้งบิ เอ็ม บลิวและปุน เพลิดเพลินกับหนังมาก แม้ว่า บลิวและปุนจะตามเรื่องไม่ค่อยทัน แต่ก็สามารถสนุกสนานไปกับความฉลาดแสนรู้ของบิงโกได้

14.45 น. หนังเรื่องบิงโกจบ บิหยิบม้วนเทปอีกเรื่องมาเตรียมไว้ เป็นการตุนซึ่งเข้ามาเรื่อง BLACK BEAUTY ทุกคนเคยดูเรื่องนี้กันมาแล้ว แต่ติดใจเรื่องราวและม้าแสนรู้ในเรื่อง จึงดูกันได้อีกโดยไม่เบื่อ ยกเว้นปุนซึ่งดูไปได้เพียง 15 นาทีก็เบื่อ บอกว่า " ไปเล่นเกมดีกว่า " แต่บิ ๆ มัวแต่ตุนการ์ตูน ไม่มีใครยอมเล่นด้วย ปุนจึงลงไปเล่นเกมคนเดียว

15.00 น. ในครัวลุงจันทร์ พิน ตาและอร กำลังดูโทรทัศน์กันอยู่ ปุ่นเข้าไปเปิดเครื่องจะเล่นเกม แต่ถูกลุงจันทร์ห้าม ปุ่นพยายามจะเปิดเครื่องเล่นเกมให้ได้ แต่ทุกคนไม่ยอม ปุ่นต่อสายไฟเครื่องเล่นเข้ากับโทรทัศน์แต่ลุงจันทร์รีบดึงออก ปุ่นไม่ยอมต่อเข้าไปใหม่ แต่ความที่ต่อสายไม่เป็น ภาพเกมเลยไม่ขึ้น พี่เลี้ยงช่วยกันบอกว่า ปุ่นทำโทรทัศน์เสีย ปุ่นออกไปจากครัวอย่างโกรธจัด ขึ้นไปฟ้องพี่ๆ แต่ไม่มีใครสนใจฟัง ทุกคนดูวิดีโอจนกระทั่งการตูนจบ ปุ่นเองก็นั่งดูกับพี่ ๆ ด้วย

15.30 น. บลิวและปุ่นเข้ามาในครัว ลุงจันทร์และพี่เลี้ยงเลิกดูโทรทัศน์กันแล้ว ปุ่นต่อเครื่องเล่นเกมเข้ากับเครื่องรับโทรทัศน์ และเปิดเครื่อง ปรากฏว่าภาพในจอกลายเป็นขาวดำ บลิวโมโหมาก ปุ่นพยายามจะเล่าให้ฟัง ว่าพี่เลี้ยงกับลุงจันทร์ทำเสีย แต่บลิวไม่เชื่อว่าปุ่น บอกว่า " ที่หลังไม่ให้เล่นแล้ว ยิ่งที่สุดเลยปุ่นเนี่ย ทำไม่เป็นแล้วยังอยากจะทำ " ปุ่นแก้ตัวเท่าใดก็ไม่สำเร็จ ทั้งสองคนทะเลาะกันจนเบื่อ และหันมาเล่นเกมทั้งๆที่ภาพเป็นขาวดำ ลักครู่เอ็มเข้ามาในครัว เมื่อเห็นว่าเกมกลายเป็นขาวดำก็โวยวายว่าปุ่นอีกคน จากนั้นก็แยกนั่งเล่น บลิวและปุ่นกลายเป็นฝ่ายดู

16.00 น. ปุ่นหิวข้าว บอกพินให้หิวข้าวให้กิน พินบังคับให้บลิวมากินพร้อมๆกัน แต่บลิวไม่ยอมเพราะกำลังติดพันกับเกม ต้องรอจนจบเกมถึงได้มากินข้าว เอ็มจึงนั่งเล่นคนเดียว ลักพักก็เบื่อ ปิดเครื่อง ตาจึงขอดูภาพยนตร์จีน ช่อง 3 ทั้งพิน ตาและอร นั่งดูภาพยนตร์จีนกันอย่างสนุกสนาน เด็กๆรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็นั่งเล่นอยู่ในครัว ไม่ได้สนใจโทรทัศน์เหมือนกับพี่เลี้ยง

16.30 น. บีชวนน้อง ๆ และพี่เลี้ยงทั้ง 3 คน ออกไปวิ่งเล่นกันที่สนามในบ้าน ภาพยนตร์จีนจบตอนพอดีพี่เลี้ยงจึงปิดโทรทัศน์ ทุกคนเล่นกันจนกระทั่ง 17.00 น. ครูลอนพิเศษของบลิวและปุ่นมา บลิวและปุ่นจึงหยุดเล่นไปเรียนพิเศษ ส่วนคนอื่นๆ ก็เล่นกันต่อไป จนเกือบ 19.00 น. ถึงได้เลิก

19.00 น. ครูกลับบ้าน บีชวนน้องๆ ไปเล่นที่บ้านตา จนถึง 20.40 น. จึงพาน้องกลับบ้าน บี เอ็ม บลิวและปุ่น กลับบ้านตรงเข้ามาในครัว ลุงจันทร์และพี่เลี้ยงทั้งสามคน กำลังดูรายการหลังข่าวช่อง 3 กันอยู่ ปุ่นร้องถามว่า " แผลด(อลเวง) มารียัง " พินบอกว่ายังไม่มาให้รีบขึ้นไปอาบน้ำ แล้วลงมาดูจะทันพอดี ทั้งปุ่นและบลิววิ่งขึ้นไปอาบน้ำ เสร็จแล้วลงมาปุ่นรีบถาม " แผลดมารียัง " เมื่อเห็นเป็นรายการการ์ตูนหรรษาที่ดีใจ ทั้งบลิวและปุ่นเข้าไปยืนจ้องติดจอโทรทัศน์เพื่อดูการ์ตูน ทุกคนหัวเราะสนุกสนานกับการ์ตูนกันมาก (ไม่เว้นแม้แต่ลุงจันทร์) การ์ตูนจบปุ่นกลับมานั่งตักพิน บลิวนั่งเก้าอี้ตัวที่ใกล้โทรทัศน์ที่สุด ลุงจันทร์แยกไป ส่วนคนอื่นปักหลักดูละคร พี่เลี้ยงส่งเสียงเอออาปรบมือดีใจเมื่อละครมา

ช่วงโฆษณาหลังเพลงประจำละครจบ บลิวเล่าถึงตอนที่แล้ว " คราวที่แล้วตัดต่อจะหนีออกจากบ้านนี้ " พินพยักหน้า แล้วชี้ให้ดูสาวเซคในโฆษณาเนสกาแฟเซค บอกว่า " คนนี้แฟนปุนสวยนา " ปุนอายุมากปฏิเสธพลันแล้วพยายามจะตีพิน บีบอกว่าคนนี้ไม่ใช่แฟนปุนหรอก แต่จะชี้ให้ดูว่าคนไหนในละคร ละครมาพอดี เมื่อถึงบทคนไข้ในละครในละครออกมา บีรีบชี้ทันที " คนนี้ไงแฟนปุน " ทุกคนหัวเราะจนปุนเขิน

ขณะดูละครทุกคนร่วมวงกันวิพากษ์วิจารณ์และคาดเดาละครกันอย่างออกรส จะมีก็แต่ปุนที่เป็นฝ่ายฟังมากกว่า แม้แต่บลิวก็ดูเหมือนจะร่วมวงสนทนาได้ดี ดังเช่น

บลิว : บลิวนะเกลียดไฟครุนี้ที่สุดเลย (ครุในละครมีไฟเม็ดโตตรงมุมปาก)

บี : แหวะทุเรศข้อัจฉา (ว่าตัวร้ายในละครตัวหนึ่ง)

อร : วู้...ครุพรรคนี่ น่าเอาอะไรทุ่มหัวให้ตายเลย (ครุในเรื่องลำเอียงกับลูกศิษย์มากเกินเหตุ)

ฯลฯ

ในขณะที่คนหนึ่งวิจารณ์ คนอื่นๆก็มักจะส่งเสียงคล้อยตามผสมโรงไปด้วยอย่างกลมกลืน ยกเว้นปุนซึ่งเริ่มจะง่วง ชวนใครๆขึ้นไปห้องนอนข้างบนแต่ไม่มีใครสนใจ ทุกคนยังคงเพลิดเพลิดกับละครกันมาก มีการเชื่อมโยงตัวละครเข้ากับคนจริงๆ เป็นต้นว่า เมื่อเอ็มเห็นคนขับรถในละครกำลังตกที่นั้งลำบากก็แก้งบอกว่า " ลุงจันท์จะแย่แล้ว " หรือ บีซึ่งคิดถึงนักเรียนกลุ่มร้ายในละคร กลั้นแก้งใครต่อใคร ก็บ่นว่า " เพื่อน ๆ ที่โรงเรียนบีไม่เห็นมีใครทำอะไรทุเรศ ๆ อย่างนี้เลย "

ปุนง่วงมากถึงขนาดนั่งหลับหงก เมื่อรู้สึกตัวก็ร้องให้พินพาขึ้นไปนอน แต่พินไม่ยอม " ให้แฝดจบก่อน พินค่อยพาขึ้นนอน " ปุนเริ่มโยเย " ปุนง่วงแล้วนะ " พินยังฮึนกราน " ง่วงก็นอนตักพินสิ หลับไปเลยก็ได้ " ทั้งอรและตาทากันสนับสนุนพิน ปุนไม่มีทางเลือกเลยนั่งโงกอยู่กับพิน

ทุกคนเริ่มวิจารณ์ตัวละครกันอีกครั้งเมื่อตัวอิจฉาในเรื่อง ออกมาแสดงบทร้ายกาจจนทุกคนรู้สึกหมันไส้

ตา : เกลียดยายนี้จัง

บลิว : ไล่เลือดทุเรศที่สุด

อร : มันสวยดีนา แต่มันร้ายจริง

บี : อี้...เป็นผู้หญิงที่ตัวใหญ่มาก

เอ็ม : (ทำเสียงหงุดหงิด) เอ็มรำคาญยายนี้ บิด(โทรทัศน์) เหวะ

ทุกคน : (เป็นเสียงเดียวกัน) ไม่เอา...จะดู

สีหน้าทุกคนแสดงออกอย่างเห็นได้ชัดว่ารังเกียจตัวอิจฉามาก บลิวดูเหมือนจะมากกว่าเพื่อน นั่งขมวดคิ้ว จมูกบาน ปากเซิด ใส่อารมณ์ไม่ชอบอย่างชัดเจน

21.30 น. ละครจบ บีปิดโทรทัศน์ ผิดพลาดลิ่วและปุนขึ้นห้องนอน บีและเอ็มก็ขึ้นห้องนอนด้วย อรและตาก็กลับไปห้องตัวเอง ทุกคนต่างพากันเข้าห้องนอน

วันที่สี่ (วันเสาร์)

7.20 น. บลิวลงมาเปิดวิดีโอเกมเล่นคนเดียวในครัว ในขณะที่คนอื่น ๆ ดูหนังเรื่องบิงโกอีกรอบที่ห้องนอนพ่อแม่

7.30 น. พ่อลงมาในครัวดูบลิวเล่นเกม บลิวบอกพ่อว่า " ป๊าป๊า ช่วยอ่านภาษาอังกฤษเกม TOP GUN ให้บลิวหน่อยสิ เกมมันสนุกนะ แต่บลิวอ่านไม่ออก " พ่อหัวเราะ " นึกว่าจะให้อ่านหนังสือภาษาอังกฤษซะอีก บลิวอ่านเองสิ "

8.10 น. แม่ลงมาในครัว ชวนบลิวกินข้าว บลิวไม่ยอม แม่ขึ้นไปข้างบนอีกครั้งตามลูกๆ ลงมากินข้างแต่ไม่มีใครลง แม่เลยนั่งดูวิดีโอกับลูก

พ่อออกไปเดินเล่น บลิวเล่นเกมอยู่คนเดียวก็เบื่อ จะขึ้นไปตามปุนให้ลงมาเล่นด้วยกัน แต่ก็กลับไปนั่งดูวิดีโอกับพี่น้องด้วย

8.40 น. วิดีโอจบ ทุกคนลงมากินข้าว บลิวยังติดใจตอนจบของเรื่องบิงโกถามแม่ว่า " มาม๊า ตอนจบนะ ผู้ชายคนนั้นเค้าบอกว่าเลี้ยง (บิงโก) ได้แต่ต้องทำอะไรก่อนนะ " แม่บอก " ทำหมั่นก่อน " บลิวง " เป็นยังไงนะ " แม่อธิบายง่ายๆ " ก็ทำไม่ให้มันมีลูกนะสิ " บลิวร้อง " อ้อ " แล้วหัวเราะชอบใจ

ทุกคนเตรียมตัวจะรับประทานอาหาร แต่ปุนกลับเดินไปเปิดโทรทัศน์ทำว่าจะเล่นเกม ทุกคนร้องห้ามปุนเสียงดัง โดยเฉพาะบลิว " เครื่องมันร้อนแล้วนะ ถ้าปุนเล่น เครื่องมันจะระเบิดไฟไหม้บ้าน ปุนมีเงินซ่อมบ้านใช้มาม๊าเหรอ แล้วถ้าปุนขาดเจ็บล่ะ หาเงินรักษาพยาบาลตัวเองด้วย " ปุนยังพยายามจะเล่น แต่เอ็มสั่งเสียงดูอย่างเจ็บปวด เลยไม่กล้าเล่น ทุกคนรับประทานอาหารเข้าพร้อมกัน

9.00 น. พ่อแม่ออกไปทำงาน เอ็ม บลิวและปุนเล่นวิดีโอเกมด้วยกัน บลิวจะคอยกำกับปุนอยู่ตลอด ส่วนเอ็มก็มักจะส่งเสียงว่าบลิวและปุนอยู่บ่อย ๆ ดังเช่น

บลิว : ทำทำไมไม่ใช้ตัวของบีล่ะ ไม่รู้เรื่องเลย...

เอ็ม : โธ่เอ๊ย! ทำทำไมไม่ไปทางนั้นแล้ว ใจจริงบลิวนี่

เอ็ม : ปุนเล่นไม่เป็นแบบนี้ เลิกเล่นไปเลยดีกว่า

เล่นไปทะเลาะกับน้องไปไม่ถึงครึ่งชั่วโมง เอ็มก็เบื่อเลิกเล่นบอกน้องๆ ว่าจะไปหาหน้าชายที่

บ้านดา แล้วก็ขี่จักรยานไป บลิวกับปูนเล่นกันไปเพียงครู่เดียวก็เบื่อบ้าง บลิวปิดโทรทัศน์ชวนปูนไปหาหน้าชายด้วยกัน นิดพาน้องๆ ไปส่งบ้านดา

9.30 น. ตาเข้ามาในครัวเปิดโทรทัศน์ดูละครพื้นบ้านช่อง 7 เรื่องยอพระกลิ้ง บีเข้ามานั่งดูด้วย สองคนพูดคุยวิจารณ์ละครด้วยกัน ขณะที่บีและตากำลังดูละครอยู่ ลุงจันทร์เข้ามาในครัว บอกให้บีไปเฝ้าโรงเรียนดนตรี บีผิดให้ละครจบก่อนจึงค่อยไป

10.00 น. ละครจบ บีเปลี่ยนใจบอกให้นิณ ตาและอรไปที่โรงเรียนดนตรีแทน ส่วนตัวเองก็นั่งดูโทรทัศน์ จนกระทั่ง 12.00 น. จึงปิดโทรทัศน์ แล้วโทรไปหาเอ็มให้กลับมาเฝ้าบ้านบ้าง

เอ็มกลับบ้านมากับปูน โดยมีวิดีโอการ์ตูนญี่ปุ่นที่ซื้อมาจากบ้านดาติดมือมาด้วย 2 ม้วน บีออกไปหาหน้าชายบ้าง ปูนเปิดโทรทัศน์เล่นวิดีโอเกม เอ็มเอาวิดีโอขึ้นไปเก็บแล้วลงมาดูปูนเล่น ปูนขอให้เอ็มช่วยเล่นตอนยากๆ เอ็มช่วยน้องเล่น สุดท้ายก็เล่นไม่เลิก ปูนเป็นฝ่ายดูแทน จนกระทั่งเอ็มเบื่อถึงได้เล่น

13.00 น. บลิวกลับมาบ้าน ปูนรีบไม่ว่าตัวเองสามารถผ่านด่านยากๆ ได้มากมาย บลิวทำหน้าที่ไม่เชื่อ แล้วแย้งปูนเล่น บิลกลับถึงบ้านไล่เลี้ยงกันมิไฟ 1 สำหรับและไม้แบดมินตัน 1 คู่ จากบ้านตามาด้วย บีดูน้องเล่นสักพักเดียวกับปิดโทรทัศน์สั่งให้น้อง ๆ ขึ้นไปดูความเรียบร้อยของชุดนักเรียน ทั้งบลิวและปูนไม่ยอมเลิกเล่นแต่ไม่กล้าขัดคำสั่งบี

13.20 น. บีชวนน้องๆ เล่นไพ่ (เล่นเกมโดยใช้ไพ่) จนถึง 15.00 น. ก็ชวนกันเลิก ออกมาหาขนมกินในครัว ลุงจันทร์และนี่เลี้ยง 3 คนกำลังดูละครกันอยู่ เด็กๆ เลยพลอยได้ดูด้วย แต่ดูเหมือนจะไม่สนใจโทรทัศน์นัก เพราะเอาแต่คุยถึงความสนุกสนานของเกมที่เล่นกันเมื่อสักครู่

15.10 น. ละครจบ ลุงจันทร์และสามสาวออกไปทำงานต่อ เอ็มจัดแจงเปลี่ยนช่อดอาหารรายการที่น่าสนใจดูไปเรื่อยๆ จนพบรายการเจาะสนาม ทุกคนดูท่าทางชอบรับแบ่งส่งเสียงตื่นเต้นกันใหญ่

15.20 น. บีไล่น้องๆ ให้ออนกลางวัน บอกว่ากลางคืนจะไปดูเคเบิลทีวีที่บ้านดา ทุกคนพากันขึ้นห้องนอน แต่บีกลับเปลี่ยนใจเปิดวิดีโอเต้นแอโรบิคดู ทั้งๆ ที่เอ็มและปูนร้องว่าจะดูหนังเรื่องคาราเต้คิด แต่บีก็ไม่สนใจ ลูกขึ้นเต้นตามนักเต้นในโทรทัศน์ จนน้องๆ นึกสนุก ลูกขึ้นเต้นกันใหญ่ บีเหนื่อยจัดแจงปิดโทรทัศน์สั่งให้น้องๆ นอน ทุกคนพากันนอนหลับ

17.30 น. บีตื่นลงมาข้างล่าง บลิวตามลงมาเปิดโทรทัศน์ในครัว ซึ่งมีถ่ายทอดสดรายการพิเศษของโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจ บลิวเลยเอาเกมมาเล่นคนเดียว บีดูน้องเล่นคอยสอนไปด้วย ปูนกับเอ็มเข้ามาดูด้วย เอ็มเปลี่ยนเกมใหม่ แล้วเล่นกับบีอย่างสนุกสนาน ปล่อยให้

น้องๆ เป็นฝ่ายดู เล่นไปได้ไม่เกิน 20 นาที บีและเอ็มก็เลิกเล่น ปูนและบลิวเข้ามาเล่นแทน

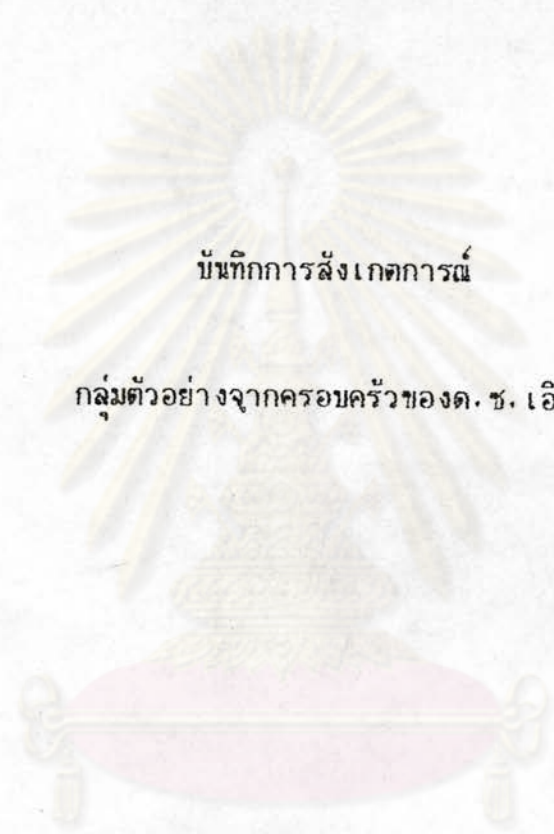
18.00 น. บีสั่งให้ทุกคนกินข้าว แต่ทั้งบลิวและปูนทำเฉยไม่สนใจ บีเดินไปปิดเครื่องโทรทัศน์ทันที ทั้งบลิวและปูนร้องอย่างโมโห แต่ไม่กล้าขัดขืน นั่งประจำที่กินข้าวได้ กินข้าวเสร็จบีชวนทุกคนไปเล่นแบดมินตัน แต่ลมแรงมาก เล่นได้ครู่เดียวก็ต้องเลิก

18.25 น. เด็กๆ กลับมานั่งคุยกันในครัว บีเป็นต้นคิดอีกครั้ง ชวนน้องๆ และเรียกพี่ณ ตา อร มาเล่นไพ่ด้วยกัน ทุกคนล้อมวงเล่นเกมจากไพ่อย่างสนุกสนาน ยกเว้นบลิวและปูนซึ่งตามเกมไม่ทันเพราะยังเล็ก เล่นไปก็มักจะแพ้ตลอดเวลาจนเบื่อ บลิวก็ก็นั่งไปเปิดโทรทัศน์เล่นวิดีโอเกม ปูนตามเข้าไปเล่นทันที คนอื่นๆ ยังสนุกกับเกมไพ่ต่อไปไม่ได้สนใจ ทั้งบลิวและปูนเลย

19.40 น. พ่อกลับบ้านบอกว่านัดแม่ให้ไปรอที่ห้างสรรพสินค้าแล้วให้ลูกๆ ไปอาบน้ำ แต่งตัว ทุกคนรีบขึ้นไปอาบน้ำแต่งตัว ยกเว้นบลิวที่คงเล่นเกมต่อไป จนกระทั่งพ่อและคนอื่นๆ เสร็จเรียบร้อยลงมาเตรียมตัวขึ้นรถไปเที่ยว บลิวถึงได้ปิดเครื่องเล่นเกม และวิ่งขึ้นรถไปด้วย

ที่ห้างสรรพสินค้า พ่อให้บีกับเอ็มช่วยกันเลือกวิดีโอได้การ์ตูนญี่ปุ่นมาอีก 2 เรื่อง ทุกคนกลับถึงบ้านเมื่อ 22.20 น. แม่สั่งให้ทุกคนอาบน้ำเข้านอนได้เลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกการสังเกตการณ์

กลุ่มตัวอย่างจากครอบครัวของด.ช. เอ็ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันแรก

13.30น. เอ็ง และอ๊อบกลับจากเรียนพิเศษมาถึงบ้าน แดงหาอาหารให้ทั้งคู่รับประทาน เอ็งรับประทานเสร็จก่อนก็ไปหยิบหนังสือการ์ตูนมานั่งอ่าน บริเวณหน้าโทรทัศน์ใกล้ๆกับตาคู่หนึ่งดูโทรทัศน์พร้อมกับเล่นกับเอ็นไปด้วย

14.10น. อ๊อบรับประทานอาหารเสร็จออกมาคุยกับเอ็ง ลักครู่ก็ไปค้นของเล่นและออกไปเล่นในสนามด้วยกันทั้งสองคนวิ่งเข้าออกระหว่างสนามกับห้องรับแขก เอาของเล่นบางชิ้นเข้ามาเก็บ และเอาบางชิ้นออกไปเล่นแทน เล่นไปทะเลาะกันไปทำให้ตาต้องคอยตบมือห้ามเป็นพักๆ

15.15น. แดงออกมาเล่นกับน้องๆ ตาปิดโทรทัศน์ออกมานั่งเล่นที่สนาม เอ็นออกมาเล่นกับพี่ๆด้วย ตานั่งเล่นอยู่เกือบครึ่งชั่วโมงก็กลับเข้าบ้าน

15.55น. แดงเลิกเล่นเข้าครัวเตรียมอาหารเย็น เอ็นเข้าบ้านพร้อมกับแดงด้วย ส่วนเอ็งและอ๊อบยังเล่นกันต่อ

17.20น. แดงเรียกเด็กๆมาอาบน้ำ และรับประทานอาหารเย็น ใช้เวลากว่าครึ่งชั่วโมง จึงจะจัดการกับเอ็งและอ๊อบได้ โดยมีตาช่วยแต่งตัวและป้อนข้าวเอ็น ส่วนแดงนั่งคุมเอ็งและอ๊อบให้รับประทานอาหารอยู่ในห้องครัว

18.00น. เอ็งอ้อมแล้วออกมาวาดรูปอยู่หน้าโทรทัศน์ ลักครู่อ๊อบก็ตามออกมาดูเอ็งวาดรูป และแดงเมื่อรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็ออกมาด้น้องๆ ให้ตาได้ไปรับประทานอาหารบ้าง เอ็นร้องจะดูวีดิโอการ์ตูน ตาจึงพาเอ็นขึ้นไปดูที่ห้องตาหลังจากที่รับประทานอาหารเรียบร้อยแล้ว

เอ็งวาดรูปได้สัก 40 นาทีก็เลิก มานั่งเล่นกับอ๊อบและแดง จนกระทั่งแดงกลับเข้าไปทำงานในครัวต่อ ทั้งคู่จึงเล่นกันตามลำพัง (วิ่งเล่นทั่วบ้านเช่นเคย)

19.10น. ตาและเอ็นเลิกดูวีดิโอลงมาห้องรับแขก เอ็นนั่งเล่นคนเดียวข้างๆตานานๆครั้งก็จะไปคุ้พี่ๆเล่นกันบ้าง

19.30น. ตาเปิดโทรทัศน์ดูรายการข่าวช่อง5 เด็กๆดูเหมือนจะไม่สนใจรายการโทรทัศน์เลย ทั้งเอ็งและอ๊อบยังคงเล่นกันอย่างเดิม แต่เมื่อถึงโฆษณากระเบื้องมุงหลังคาชนิดหนึ่งซึ่งใช้ลิงหลายตัวนำแสดง เอ็งกับอ๊อบก็เงยหน้าดูอย่างตั้งใจจนจบ ทั้งคู่หัวเราะเสียงดัง เอ็งหันมาบอกผู้วิจัยว่า " ตลกดีนะ " เมื่อถูกถามว่าชอบใจเพราะเหตุใด เอ็งตอบอย่างมั่นใจว่า " ลิงมันบอกว่า ฝากไว้ก่อน " เอ็งทำเสียงเลียนแบบลิงในโฆษณา อ๊อบเลยพลอยหัวเราะไปด้วย แล้วเอ็งกับอ๊อบก็เล่นกันต่อ

19.50น. แม่กลับถึงบ้าน เด็กๆเลิกเล่นเข้ามานั่งคุยกับแม่ และกลับไปเล่นกันต่อ

ส่วนแม่ก็เข้าไปรับประทานอาหารในห้องครัว คอยส่งเสียงห้ามเวลาที่เอ็งและอ๊อบทะเลาะกันด้วย หลังจากนั้นแม่ขึ้นไปอาบน้ำ และลงมาอ่านหนังสือพิมพ์ที่หน้าโทรทัศน์ พลาดดูรายการข่าวไปด้วย

แดงออกมานั่งเล่นกับเอ็งและอ๊อบอยู่ครู่หนึ่งก็เลิกเล่น หยิบหนังสือการ์ตูนที่วางอยู่บริเวณนั้นมาอ่าน ส่วนเอ็งก็ไปค้นสตริสารภาคพิเศษหลายเล่มมาชวนผู้วิจัยเล่นทายปัญหาด้วยกัน เอ็งทายปัญหาจนหมดหนังสือที่ค้นหาแล้วก็ไปค้นหาเพิ่มอีกหลายเล่ม ทายแม่บ้าง ทายผู้วิจัยบ้าง บางครั้งแม่ก็เป็นฝ่ายตั้งปัญหาทายเอ็งบ้าง

เอ็งเล่นทายปัญหาอยู่เมื่อถึงโฆษณาบริการส่งของที่ใช้แมวและนกเป็นตัวเดินเรื่อง เอ็งก็หยุดเล่น หันไปดูโฆษณาหัวเราะเบาๆอย่างขบขัน และมาเล่นทายปัญหาต่ออย่างเดิม

20.30น. อ๊อบซึ่งนอนเงียบบอยู่ย่นแล้วบ่นว่าวงนอน แม่เลยให้ลูกๆตีम्मและแปรงฟัน จากนั้นแม่ก็พาทั้งสามพี่น้องขึ้นห้องนอนพร้อมกัน

วันที่สอง

14.00น. เอ็งและอ๊อบกลับจากเรียนพิเศษ หลังจากรับประทานอาหารแล้ว ทั้งคู่ก็ใช้เวลาหมดไปกับการเล่น วิ่งเข้าวิ่งออกกระหว่างห้องรับแขกและสนาม ส่งเสียงดังทะเลาะกัน ให้ตาซึ่งนั่งดูโทรทัศน์อยู่ต้องคอยตบมือห้ามและทำหน้าที่ไล่อยู่เป็นพักๆจนกว่าแดงจะมาเล่นด้วย ซึ่งทำให้ทั้งเอ็งและอ๊อบพอจะเงียบเสียงและเล่นอยู่เฉพาะในห้องได้บ้าง

16.30น. แดงกลับเข้าครัวเตรียมอาหารเย็น เอ็งกับอ๊อบก็เล่นกันอย่างเดิมอีก ทั้งสองคนเล่นไปทะเลาะกันไปจนได้เวลาอาบน้ำและรับประทานอาหารเย็น

18.15น. เอ็งรับประทานอาหารเสร็จแล้ว ออกมานั่งอ่านหนังสือการ์ตูนโดเรมอนที่หน้าโทรทัศน์ ซึ่งตาเปิดไว้ เอ็งอ่านหนังสืออย่างตั้งใจ จะเงยหน้าดูก็ต่อเมื่อได้ยินเสียงที่นำสนใจจากโทรทัศน์ เช่นเสียงหัวเราะ หรือเสียงต่อสู้อยู่ และก้มหน้าก้มตาอ่านหนังสือต่อไปอย่างเดิม จนกระทั่งอ๊อบรับประทานอาหารเสร็จแล้วออกมาเล่นด้วยกันโดยมีแดงเป็นคนนำเล่น ส่วนตาก็ปลีกตัวไปรับประทานอาหารบ้าง

19.30น. ตานั่งดูรายการข่าวของ5 เอ็งและอ๊อบเล่นกับแดง เ็นเล่นคนเดียวอยู่ใกล้ๆ แดงไปอาบน้ำแล้วกลับมาเล่นกับเอ็งและอ๊อบต่อ แดงเล่านิทานให้ทั้งสองคนฟัง เอ็งกับอ๊อบฟังอย่างสนใจ ท่าทางจะชอบนิทานที่แดงเล่าให้ฟังด้วยกันทั้งคู่

20.45น. แม่กลับถึงบ้าน ลุกๆรีบเข้ามาหาแม่ ก่อนที่จะกลับไปฟังนิทานต่อ

21.05น. แม่คุยกับตาอยู่ แดงกระซิบบอกเอ็งให้เปลี่ยนไปดูละครช่อง3 เอ็งลุกมาเปลี่ยนช่องให้แดง วันนี้เริ่มละครเรื่อง " พริกหวานน้ำตาลเผ็ด " แดงเล่านิทานพลางเหลือบดู

ละครไปด้วย อ๊อบนอนหนุนตักแดงใกล้จะหลับเต็มที ส่วนเอ็นนอนหลับอยู่ข้างๆตา

ละครฉายตอนน้ำกล้ว เป็นฉากในฝัน(สยอง)ของนางเอก เอ็งลุกขึ้นมายืนจ้องใกล้จอโทรทัศน์อย่างสนใจมาก ทุกคนดูจะเงิบไปกันหมด จนเมื่อนางเอกผวาตื่นขึ้นมา เอ็งก็ถอนหายใจโล่งอก หันมาบอกแม่ว่า " ฝันะเอง " แล้วกลับมาเล่นกับแดงต่อ

21.15น. อ๊อบหลับไปแล้ว ตาขึ้นไปห้องนอน แดงกับเอ็งนั่งดูละครด้วยกัน ในขณะที่แม่ไปอาบน้ำ

21.20น. แม่ลงมานั่งอ่านหนังสือพิมพ์หน้าโทรทัศน์ และชวนเอ็งให้วาดรูปเล่น เอ็งไปหยิบกระดาษและดินสอสีอย่างเต็มใจ แล้วนอนวาดรูปไม่สนใจใครต่อใครเลย

แดงหยิบรีโมทคอนโทรลที่วางอยู่ข้างๆแม่ เปลี่ยนช่อง5 ดูละครเรื่อง " กานี ผูกหงส์ " อย่างตั้งอกตั้งใจ เมื่อตัวละครทะเลาะกันเสียงเอ็ดตะโรกรีดกรีด เอ็งก็ถือดินสอค้างดูละครอย่างสนใจ และวาดรูปต่อเมื่อเหตุการณ์กลับคืนสู่สภาพปกติ

21.40น. เอ็งวาดรูปเสร็จแล้ว เอามาอวดแม่กับพี่วิชัย แล้วทำท่าจะไปค้นหนังสือมาทาบปัญหาเล่นอีกแต่แม่ไม่ยอม บอกให้เอ็งเข้านอนได้แล้ว ทั้งสามคนเข้านอนพร้อมกับแม่ เหลือแดงนั่งดูละครต่อคนเดียว

วันที่สาม

7.45น. เอ็งลงมาที่ห้องรับแขก เปิดดูโทรทัศน์ช่อง7 รายการ " เจ้าขุนทอง " ตาลงมานั่งอ่านหนังสือพิมพ์ที่โซฟา เอ็งนั่งดูรายการได้เพียงครึ่งเดียวก็ลุกขึ้นไปที่มุมเล่น เลิกเอาหุ่นยนต์ และเครื่องบินมาเล่นบริเวณหน้าโทรทัศน์ ไม่สนใจดูรายการเท่าใด

7.55น. แม่พร้อมด้วยอ๊อบและเอ็นลงมารับประทานอาหารเช้า แม่เรียกเอ็งให้มารับประทานพร้อมๆกัน เอ็งลุกไปที่โต๊ะอาหารในครัวโดยเปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้

8.20น. แม่ออกไปทำงาน เอ็ง อ๊อบ รับประทานอาหารต่อ มีแดงคอยคุมเอ็งกับอ๊อบ ส่วนตาพาเอ็นไปนั่งป้อนที่หน้าโทรทัศน์

8.35น. เอ็งและอ๊อบรับประทานอาหารเสร็จแล้ว ออกมานั่งเล่นกันที่ห้องรับแขก จนเมื่อแดงเสร็จจากรับประทานอาหารแล้ว ก็พาทั้งสามคนไปอาบน้ำ

8.50น. เอ็งอาบน้ำแต่งตัวเรียบร้อยแล้วลงมานั่งดูโทรทัศน์ เอ็งเปลี่ยนไปที่ช่อง9 มีการ์ตูนเรื่องโตเรมอน เอ็งยืนดูอยู่หน้าจอโทรทัศน์ครึ่งหนึ่งก็กลับมานั่งอย่างเดิม อ๊อบลงมานั่งดูกับเอ็งด้วย ทั้งคู่เล่นกันมากกว่าดูโทรทัศน์

โฆษณาเทปเพลงชุดหนึ่ง ใช้เพลงบัวขาวเป็นเพลงเด่นในการโฆษณา มีการถ่ายภาพดอกบัวขาวในบึงประกอบเพลง เอ็งเงยหน้าขึ้นมาพอดี เห็นดอกบัวขาวที่มีแต่สีเขียวเพราะ

ยังเป็นดอกตูมอยู่ก็วิจารณ์ว่า " บัวเขียวชะหน่อย บอกมาได้ว่าบัวขาว " อ้อลงความเห็น
ทันทีว่า " ก็เค้าโง่งนะสิ " เอ็งเห็นด้วยกับอ้อบ " ใช่..โง่ง "

ทั้งเอ็งและอ้อบนั่งอยู่หน้าโทรทัศน์ได้ไม่นาน ก็เปลี่ยนมาเล่นกันในสนาม วิ่งเข้า
วิ่งออกเช่นเคย ในที่สุดตาก็ปิดโทรทัศน์เพราะเห็นว่าไม่มีหลานนั่งดู

10.10น. แต่งทำงานบ้านเสร็จแล้ว ก็มาเปิดโทรทัศน์ดูภาพยนตร์ไทยทางช่อง7
และต่ออย่างออกรสอยู่คนเดียว นานๆทีที่ได้ยินเสียงเอ็งและอ้อบเอ็ดตะโร คล้ายจะทะเลาะกัน
แดงก็จะลุกขึ้นคู้ห้อง หรือส่งเสียงดอออกไป

12.00น. ภาพยนตร์จบ แต่งปิดโทรทัศน์ แล้วออกไปซื้ออาหารกลางวันสำหรับให้
ทุกคนในบ้าน

13.30น. รับประทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว เอ็งมานอนอ่านหนังสือการ์ตูนบน
โซฟาสักพักก็หลับไป เช่นเดียวกับอ้อบที่นอนเล่นอยู่ใกล้ๆ ก็หลับไปหลังจากนั้นไม่นาน ส่วนเอ็งขึ้น
ไปดูวิดีโอกับตาคีห้องนอน

14.50น. แต่งเปิดโทรทัศน์ เปลี่ยนช่องไปเรื่อยๆ และเลือกดูภาพยนตร์จีนทาง
ช่อง9 เสียงจากโทรทัศน์ทำให้เอ็งตื่นขึ้นมา หายงัวเงียแล้ว เอ็งก็ไปแหงอ้อบซึ่งยังหลับเพลินอยู่
จนกระทั่งอ้อบตื่นขึ้นมาด้วยความโมโห ทั้งคู่เริ่มทะเลาะกันทันที ร้อนถึงแดงต้องรีบห้ามศึก

เอ็งเปิดตู้เย็นหาขนมรับประทาน อ้อบตามไปด้วย ทั้งสองคนรับประทานนมแล้วก็
ออกไปวิ่งเล่นในสนาม แต่งปิดโทรทัศน์แล้วออกไปเล่นกับน้องๆด้วย ลักครู่หนึ่งตากับเอ็งก็ออกมา
นั่งเล่นบ้าง

16.15น. แต่งกลับเข้าไปในบ้านเตรียมอาหารมือเย็น เอ็งกับอ้อบยังคงเล่น
ด้วยกัน ตาพาหลานๆออกไปเดินเล่นในหมู่บ้านประมาณ 20 นาที ก็กลับเข้าบ้าน ตาเข้า
บ้านมาเปิดโทรทัศน์ดู แต่ไม่ได้ดูเท่าใดเพราะเอ็งซึ่งมานั่งเล่นข้างๆชอบชวนตาดูเล่นด้วย และ
เอ็งกับอ้อบก็วิ่งเข้าวิ่งออก ส่งเสียงดัง ให้ตาต้องคอยปรามเป็นระยะ

17.45น. ได้เวลาอาบน้ำและรับประทานอาหารเช้า แต่งกับตาช่วยกันจัดการกับ
สามพี่น้อง ใช้เวลาเกือบชั่วโมงจึงเรียบร้อยทุกคน

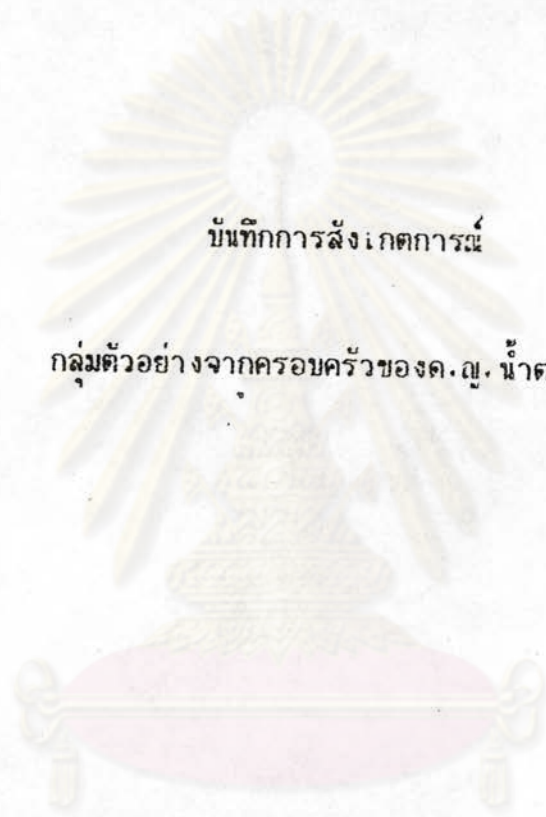
18.50น. เอ็งและอ้อบนั่งเล่นด้วยกันที่มุมเล่น ตาดูโทรทัศน์พร้อมดูแลเอ็งไปด้วย
แม่มกลับบ้าน ลูกๆรีบเข้ามาหาคุยกับแม่สักพัก แม่ก็เข้าไปรับประทานอาหารเช้าในครัวแล้วขึ้นไป
อาบน้ำ เอ็งกับอ้อบเล่นกันต่อ แต่งเสร็จงานแล้วก็มาเล่นกับน้องๆด้วย

19.30น. แม่นั่งอ่านหนังสือพิมพ์พร้อมดูรายการข่าวช่อง5 กับตา ในขณะที่แดงและ
เอ็ง อ้อบ เอ็งเล่นด้วยกัน แม่อ่านหนังสือพิมพ์กลางวิพากษ์วิจารณ์ข่าวการเมือง มีแดงเป็นคน
คอยร่วมแสดงความคิดเห็น หรือสนับสนุนเป็นช่วงๆ

ข่าวต่างประเทศเสนอข่าวแผ่นดินไหวในประเทศหนึ่ง ภาพข่าวแสดงให้เห็นความเสียหาย ตึกรามบ้านช่องพังทลาย ตา แม่ และแดงดูด้วยความสนใจ เอ็งซึ่งกำลังลุกขึ้นจะไปหยิบของจิ้งหะเดียวกับที่ภาพข่าวเป็นสุนัขขนยาวตัวหนึ่งนอนในสภาพดูเหมือนตายแล้ว เพียงชั่ววินาทีที่ภาพสุนัขดังกล่าวถูกนำเสนอ เอ็งถึงกับชะงัก เบิ่งตา ยกมือปิดปากอย่างตกใจ หันมาถามแม่ด้วยน้ำเสียงไม่สบายใจนักกว่า "หมาใช้มี๊ยครับ ตายรีเปล่า" แม่ปฏิเสธว่าไม่ทัน เอ็งก็ย้าอย่างมั่นใจว่า "หมาจริงๆ เหมือนตายเลยครับ" และพึมพำอย่างห้วงใยต่ออีกว่า "หมาของใครไม่รู้ ทำไมมันตายละ ใครฆ่ามัน" แม่เลยอธิบายให้ฟังว่าไม่มีใครฆ่าหรอกแต่คงเป็นเพราะแผ่นดินไหว เอ็งเจียบไปพักใหญ่ก่อนที่จะไปหยิบกระดาษ และดินสอมาวาดรูปเล่น 20.50น. ตาขึ้นห้องนอน เอ็ง อ๊อบและเอิ้น ดูรายการการ์ตูนธรรมชาติทางช่อง3 จบแล้ว แม่ก็ให้ทั้งสามคนตีมนม แปรงฟัน และขึ้นห้องนอนพร้อมกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกการสังเกตการณ์

กลุ่มตัวอย่างจากครอบครัวของค.ญ. น้ำตาล

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันแรก (พฤหัสบดี)

17.45 น. น้ำตาลกับบัวกลับถึงบ้าน ทั้งคู่วิ่งเล่นกันอยู่ในสนามเล่นจนกระทั่งเกือบ 18.00 น. แม่บัวมารับบัวกลับบ้าน

18.00 น. น้ำตาลเลิกวิ่งเล่นเข้ามาเปิดโทรทัศน์ดู หิบบรีโมทคอนโทรลแล้วขึ้นไปนอนบนเตียงนอนที่ประจำของแม่ น้ำตาลกดรีโมทที่ช่อง 7 มีละครเรื่องกำลังใจ ก็ดูอย่างสนใจ ตัวละครตัวหนึ่งบ่นว่าตัวละครอีกตัวว่า "stupid" ตัวละครซึ่งเล่นบทคนใช้ได้ยื่นเข้าก็ทำหน้าเหวอเหวอ ถามว่า "อะไรปี้ด ๆ ค่ะ" น้ำตาลพูดตามทันที " อะไรปี้ด ๆ อะไรปี้ด ๆ " แล้วหัวเราะชอบใจ

น้ำตาลเปลี่ยนมานั่งกลางห้อง ดูโทรทัศน์ไปรับประทานขนมไปด้วย จนละครจบมีการ์ตูนชุด อ้วนพอมจอมยุ่ง น้ำตาลยังคงดูไปรับประทานขนมไปเช่นเดิม ลูกหมาตัวหนึ่งเดินป้วนเปียนแถวหน้าประตู น้ำตาลหันไปมองส่งเสียงเรียกลูกหมาให้เข้ามา

18.20 น. การ์ตูนจบ ต่อด้วยรายการข่าว น้ำตาลลุกขึ้น เดินไปเดินมา ทำท่าล่อหลอกลูกหมาให้เล่นด้วยกัน เสียงคนขายร้องเรียกให้น้ำตาลมารับประทานอาหารเย็น น้ำตาลไปเอาขนมข้าวมานั่งรับประทานหน้าจอโทรทัศน์ ในขณะที่ยายและแม่ นั่งรับประทานข้าวพลงคุยกันไปทีโต๊ะอาหารในห้องเดียวกัน

18.30 น. ข่าวจบแล้ว มีรายการสารคดีโลกน่ารัก ตอน "ต้นไม้กินแมลง" น้ำตาลลุกขึ้นเต้นระบำตามเพลงประกอบอย่างสนุกสนาน ลึกครึกก็นั่งลงรับประทานพลงดูรายการอย่างตั้งใจ ช่วงก่อนเข้าเนื้อหารายการมีการฉายเกริ่นให้เห็นว่า ดอกไม้หุบกลีบงับแมลงเข้าไป น้ำตาลร้อง " โอ๊ะ! " ทำตาโตตกใจหันไปมองแม่ แม่กับยายหัวเราะขำน้ำตาล แม่บอกน้ำตาลว่า " เดี่ยวดูใหม่ะน้ำตาล "

โฆษณากระเบื้องดูราเกรส คนโกหกในโฆษณาจะจุกยื่นยาวออกมาเรื่อยๆ จนกว่าจะพูดความจริง จุกจึงหด ทั้งรอยแดงกำไว้ น้ำตาลจับจุกตัวเองร้องว่า " จุกแดงเลย " แล้วหัวเราะชอบใจ จบช่วงโฆษณาแล้ว ตัดกลับเข้ามาในรายการ เริ่มด้วยภาพดอกไม้บานเต็มทุ่งกำลังเอนไหวในสายลม น้ำตาลยิ้มร้องอย่างชื่นชมว่า " โห...ดอกไม้เต็มเลย " เมื่อรายการมาถึงตอนที่ดอกไม้หุบเอาแมลงเข้าไปอีก น้ำตาลก็จ้องตาเป็ง แม่บอกน้ำตาลว่า " น้ำตาลดูสิ ดอกไม้งับแมลงเห็นมั๊ย " น้ำตาลหันไปถามว่า " แล้วมันงับคนมั๊ยคะ " แม่หัวเราะอธิบายว่า " นี่เค้าถ่ายขยายใกล้ๆ มันเลยดูใหญ่ จริงๆแล้วดอกไม้ใหญ่หรือกแต่ถ้าคนเอานิ้วไปแหย่อาจงับ " น้ำตาลดูอย่างตื่นเต้น มีแม่อธิบายเสริมเมื่อเวลาน้ำตาลซักถาม " ดอกไม้เนี่ยอยู่ในป่านะ " " แล้วมันทำไมละคะ " " มันหลอกให้แมลงมากินน้ำหวานของมัน แล้วกั๊บบเลย " แมลงอีกตัวหนึ่งกำลังจะถูกดอกไม้กิน ดนตรีประกอบทำ

เสียงตื่นเต้น น้ำตาลจ้องตาไม่กะพริบ จนกระทั่งดอกไม้หุบเอาแมลงเข้าไปน้ำตาลร้อง
 " อึย..ตายเลย " ก่อนตัดเข้าช่วงโฆษณา มีการขึ้นชื่อตอนของสารคดีในภาษาอังกฤษว่า
 " Death Trap " น้ำตาลถามแม่ว่า " แปลว่าอะไรคะ " แม่แปลให้ฟัง น้ำตาลทำหน้าอยู่
 พิมพ์ว่า " ไม่เห็นมีคำว่าตายเลย "

โฆษณาสินค้าชนิดหนึ่งมีลูกแอปเปิ้ล ซึ่งถ่ายทำให้เหมือนกับว่าแห้วหายไ้โดย
 คนกัดที่มองไม่เห็นตัว แต่รอยกัดของลูกแอปเปิ้ลดูจะเรียบร้อยเกินจริงไปสักหน่อย น้ำตาลเลย
 บ่นว่า " ไม่เห็นมีเส้น(รอยฟัน)กัดเลย " เมื่อถึงโฆษณามลลย์หื้อหนึ่ง น้ำตาลก็ร้องเพลง
 ตามโฆษณาในช่วงต้นๆ เพลง หลังจากนั้นน้ำตาลนั่งดูรายการพลาจรับประทานอาหารไปด้วย
 อย่างเจียบๆ ในขณะที่แม่และยายนั่งคุยกันที่โต๊ะอาหาร จนกระทั่งรายการจบ น้ำตาลลุกขึ้น
 เอาชามข้าวไปเก็บ

19.00 น. แม่ให้น้ำตาลไปอาบน้ำ น้ำตาลใช้เวลา 10 นาที ก็อาบน้ำแต่งตัว
 เสริจเรียบร้อยเข้ามาในห้องโทรทัศน์เช่นเดิม แม่กับยายเก็บโต๊ะอาหารเสริจแล้ว น้ำตาลไป
 หยิบการบ้านมานั่งทำที่โต๊ะอาหาร ยายไปอาบน้ำ แม่นั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ข้างๆ น้ำตาล
 ยังคงเปิดช่อง 7 ทั้งไว้อย่างเดิมแต่ไม่มีใครสนใจดู น้ำตาลทำการบ้านไปคุยกับแม่ไปพลาจแล้ว
 เรื่องต่างๆให้ฟัง จนกระทั่งยายอาบน้ำเสริจแล้วลงมานั่งพักผ่อนในห้อง แม่จึงลุกไปอาบน้ำข้าง
 น้ำตาลก็หันหน้าหันตาทำการบ้านเจียบๆ

แม่อาบน้ำเสริจแล้วก็มานอนเล่นบนตั่ง ส่งเสียงคุยกับน้ำตาลและคุณยายไปเรื่อยๆ
 จนกระทั่ง 20.35 น. น้ำตาลทำการบ้านเสริจก็เอามาให้แม่ตรวจให้ เรียบร้อยดีแล้วก็เก็บเข้า
 กระเป๋าแล้วไปจัดการางสอน จากนั้นก็เอาสมุดภาพพระภายสีมาระบายเล่น

20.45 น. แม่เปลี่ยนช่อง 3 การ์ตูนหรรษามาวอดิ น้ำตาลวางมือจากการระบายสี
 ดูการ์ตูนอย่างสนุกสนาน ทุกคนไม่ว่าจะเป็นยาย แม่ หรือน้ำตาลต่างก็หัวเราะฉิน้อยและเพื่อนๆ
 ในการ์ตูนกัน การ์ตูนจบแล้ว น้ำตาลก็ระบายสีต่อ

20.55 น. น้ำตาลเลิกระบายสี เก็บสมุดและสีเข้าที่แล้วขึ้นห้องนอนทันที ในขณะที่
 แม่และยาย ยังนั่งดูโทรทัศน์กันต่อ

วันที่สอง (วันศุกร์)

17.45 น. น้ำตาลกับบัวกลับมาถึงบ้าน ทั้งคู่เข้ามาในบ้าน คุยกันสักพัก น้ำตาลก็
 เปิดโทรทัศน์ช่อง 7 ทั้งน้ำตาลและบัวนั่งดูโทรทัศน์ค่อนข้างไกล ห่างจากเครื่องรับโทรทัศน์
 ประมาณ 1 เมตร แม่เข้าบ้านมาเห็นพอดี ก็บอกให้น้ำตาลและบัวเขยิบออกมาห่างๆ หน่อย
 ทั้งสองคนจึงถอยออกมา น้ำตาลเข้ามาคุยกับผู้วิจัย แต่ตายังจ้องโทรทัศน์อยู่ ละครเรื่องกำลังใจ

มา น้ำตาลเลิกคุย นอนกลางห้องดูโทรทัศน์อย่างตั้งใจ บั๊วก็นั่งใจเช่นกัน

ถึงช่วงโฆษณา น้ำตาลกตริโมทเปลี่ยนช่องต่างๆ ไปเรื่อยๆ หยุดดูช่องละ 3 - 5 วินาที น้ำตาลลองกตริโมทไปที่ช่องต่างๆ ซึ่งแต่ละช่องก็รับได้บ้างไม่ได้บ้าง บั๊วคอยอย่างสนใจ คอยบอกให้น้ำตาลลองกดช่องแปลกๆ เช่น " ช่อง 1, ซี.. 20 มีมีย.. 24 ก็ดีเนอะ " จนเบื่อจึงกลับไปดูช่อง 7 เช่นเดิม แต่ไม่สนใจดูสักเท่าไร เพราะเปลี่ยนเป็นลูกที่นกระโดดโลดเต้น วิ่งไล่ส่งเสียงเอะอะ จนยายซึ่งอยู่ห้องใกล้ๆ ร้องดุษี่ขึ้นมา ทั้งบั๊วและน้ำตาลเลยเงยบ่นั่งลงดูรายการกันต่อ ก่อนที่น้ำตาลจะเปลี่ยนเป็นนอนดูในภายหลัง เมื่อตัวละครหญิงในเรื่องร้องไห้ (อย่างไม่ค่อยสมบทบาท) และฝ่ายชายเข้ามาถามอย่างห่วงใยว่า " ร้องไห้เหรอ " น้ำตาลรีบค้าน " หัวเราะ ไม่ใช่ร้องไห้ " บั๊วรีบสนับสนุน " ไม่เหมือนร้องไห้เลยเนอะ "

17.55 น. แม่เข้ามานั่งดูที่ตั้งด้วย เห็นน้ำตาลนอนขวางดูโทรทัศน์อยู่กลางห้อง ก็เรียกให้ลุกขึ้นนั่งดูดี ๆ น้ำตาลลุกขึ้นนั่งดู เมื่อตัวละครเด็กในเรื่องแสดงบทตลก น้ำตาลและบั๊วหัวเราะชอบใจ

18.00 น. เพลงชาติขึ้น น้ำตาลเลิกสนใจโทรทัศน์ลุกมานั่งอ่อนแม่ชวนแม่คุย จนกระทั่งละครมา น้ำตาลกลับไปดูโทรทัศน์ใหม่ โดยหยิบกระดาษดินสอมาวาดรูปที่หน้าเครื่องรับโทรทัศน์ด้วย

น้ำตาลวาดรูปไปพลางดูโทรทัศน์ไปด้วย เมื่อถึงตอนที่น้ำสนใจ น้ำตาลก็จะหยุดวาดเงยหน้าดูโทรทัศน์อย่างตั้งใจ พร้อมกับร่วมวิพากษ์วิจารณ์ด้วยกันกับบั๊ว เมื่อตัวละครหญิงอาเจียร น้ำตาลดู แล้วทำหน้าเบ้ บ่นว่า " เหม็นมาถึงนี้เลย " บั๊วพยักเพยิดทำท่าเห็นด้วย น้ำตาลเสริมต่ออีกว่า " แน่ท้องแน่ๆเลย " บั๊วรีบสนับสนุน " ใช่ แน่ท้อง " ทั้งๆ ที่ในละครยังไม่ได้บอกว่าจะเกิดอะไรขึ้น แต่ทั้งน้ำตาลและบั๊วก็นึก จากอาการอาเจียรของตัวละครในเรื่องได้

18.15 น. ละครจบ น้ำตาลกตริโมทเปลี่ยนช่อง มีการถามความเห็นของบั๊วด้วย " เอาเปล่า " น้ำตาลเปลี่ยนกลับมาที่ช่อง 7 อย่างเดิม บั๊วบอกว่าเอา น้ำตาลย้ำว่า " การ์ตูนนะ " บั๊วพยักหน้า ทั้งบั๊วและน้ำตาลดูการ์ตูนอันจอมจอมยุ่งจนจบเรื่อง ต่อด้วยข่าว น้ำตาลลุกขึ้นไปค้นกระดาษมาวาดรูป บั๊วไปช่วยหาด้วย ทั้งคู่วาดรูปเล่นกันไม่ได้สนใจรายการข่าว

18.30 น. แม่บั๊วมารับบั๊วกลับบ้าน น้ำตาลยกขาขวามารับประทานหน้าโทรทัศน์ รายการข่าวจบ มีรายการการ์ตูนความรู้สำหรับเด็กชุด นิทานชีวิต น้ำตาลสนใจดูมาก และรู้สึกตื่นเต้น เมื่อเห็นระบบเลือดในร่างกายคนเรา " อึ้ย ในตัวคนเหรอคะ " น้ำตาลหันไปหาแม่ แม่คอยอธิบายแทรก ให้น้ำตาลนั่งตลอดเวลา เพราะเนื้อหาในโทรทัศน์ค่อนข้างยากสำหรับเด็กขนาดน้ำตาล น้ำตาลเลื่อนเข้ามานั่งดูโทรทัศน์และรับประทานอาหารข้างๆแม่

ในขณะที่แม่ครึ่งนั่งครึ่งนอนอธิบายให้น้ำตาลฟัง น้ำตาลก็เอนตัวอิงขาแม่ ใช้ขาข้างหนึ่งของแม่ต่างพนักพิง ฟังแม่อธิบายและคอยซักถามเมื่อรู้สึกแปลกใจ เช่น "ทำไมเม็ดเลือดมันเป็นแบบนี้ละคะ" น้ำตาลคงรู้สึกประหลาดใจที่เห็นเม็ดเลือดในโทรทัศน์มีหน้าตา ทำทางมีชีวิตเหมือนคน หรือในเรื่องเม็ดเลือดขาว น้ำตาลก็สงสัยว่า "เลือดสีขาวมีด้วยหรือคะ" ซึ่งเรื่องเหล่านี้ แม่จะอธิบายให้ง่ายขึ้น น้ำตาลอาจจะไม่เข้าใจเนื้อหารายการได้ทั้งหมด แต่ก็ตั้งใจดูกลางฟังแม่อธิบายจนจบเรื่องด้วยความสนใจ

19.00 น. น้ำตาลไปอาบน้ำ ส่วนแม่และยายรับประทานอาหารเช้าเช่นกัน โทรทัศน์ยังคงเปิดทิ้งไว้ แต่ไม่มีใครสนใจ รับประทานพลาญคุยกันไปเรื่อย ๆ อาจเหลือบดูโทรทัศน์บ้างเป็นครั้งคราว น้ำตาลอาบน้ำเสร็จแล้ว ก็หยิบการบ้านมานั่งทำ ที่โต๊ะรับประทานอาหาร

19.50 น. แม่กับยายรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้ว เก็บโต๊ะอาหาร แล้วมานั่งคุยกันต่อโทรทัศน์ยังคงเปิดไว้เช่นเดิม น้ำตาลทำการบ้านไปคุยกับแม่และยายไปด้วย

20.20 น. น้ำตาลเลิกทำการบ้าน แล้วนอนเล่นที่โซฟาหยิบตุ๊กตามาเล่นด้วย จนกระทั่งการ์ตูนหรรษาทางช่อง 3 มา แม่ร้องบอก น้ำตาลนอนดูเจียบ ๆ การ์ตูนจบ แม่เปลี่ยนไปช่อง 7 รอการ์ตูนหลังข่าวอีกเรื่อง

21.05 น. การ์ตูนจบแล้ว น้ำตาลขึ้นห้องนอนคนเดียว

วันทีสาม (วันเสาร์)

8.10 น. น้ำตาลอาบน้ำแต่งตัวเสร็จแล้วมานั่งในห้องโทรทัศน์ ค้นของเล่นมากองไว้ แล้วเปิดโทรทัศน์กดรีโมทเปลี่ยนช่องไปเรื่อยๆ ในที่สุดก็ดูสารคดีสัตว์ชุกชีวิตน่ารักทางช่อง 3 น้ำตาลเล่นของเล่นขณะดูโทรทัศน์ไปด้วย

8.20 น. สารคดีจบ ได้เวลารับประทานอาหารเช้า น้ำตาลเปลี่ยนไปช่อง 9 ดูการ์ตูนเรื่องโดเรม่อน แล้วนั่งโต๊ะทานอาหารร่วมกับแม่และยาย มีการเล่าเรื่องเกี่ยวกับนกในสารคดีที่ดู ให้แม่ฟังว่า "เมื่อกินกมันดำน้ำจับปลาด้วยคะ.. แล้วมันก็บินคาบปลามากินเลย" น้ำตาลเล่าถึงตอนที่ชอบใจเป็นพิเศษให้แม่ฟัง แม่ยิ้มแต่ไม่ได้พูดอะไร น้ำตาลรับประทานอาหารเช้าพลาญคุยเรื่องดูโทรทัศน์เป็นระยะๆ จนกระทั่งรับประทานเสร็จ

8.50 น. น้ำตาลลุกจากโต๊ะอาหาร มานั่งหน้าโทรทัศน์ต่ออีก เมื่อถึงช่วงโฆษณา น้ำตาลก็เปลี่ยนช่องไปที่ช่อง 7 ดูละครพื้นบ้านเรื่องยอพระกลิ่น ดูไปเล่นของเล่นไปด้วย

9.00 น. ลูกหมา 3 ตัว วิ่งเล่นอยู่แถวประตู ส่งเสียงเห่าดัง ๆ น้ำตาลหันไปดู แล้วร้องเรียกลูกหมาให้เข้ามา แต่ลูกหมาไม่เข้า น้ำตาลเลยวิ่งออกไปเล่นกับลูกหมา โดยที่เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้

9.05 น. ยายเข้ามานั่งดูโทรทัศน์ช่องที่น้ำตาลเปิดทิ้งไว้ ไม่เห็นน้ำตาลก็ส่งเสียงเรียก น้ำตาลขานรับแล้วเล่นกับลูกหมาต่อ ยายเลยดูโทรทัศน์คนเดียว

9.15 น. แม่จะออกไปนั่งทำงานที่โรงเรียน ชวนน้ำตาลให้ไปด้วยกัน น้ำตาลอุ้มลูกหมาตัวหนึ่งไปเล่นด้วย

12.30 น. แม่เลิกทำงาน ชวนน้ำตาลกลับบ้าน ไปรับยายและออกไปรับประทานกลางวันข้างนอกบ้าน

14.50 น. น้ำตาลกลับบ้านพร้อมหนังสือนิทานเล่มใหม่ น้ำตาลเข้าบ้านแล้วรีบไปนั่งอ่านหนังสือที่เก้าอี้รับแขก ไม่สนใจใคร

15.20 น. น้ำตาลเปลี่ยนลงมาอ่านนิทานที่กลางห้อง ลักครู่แม่ก็มาอ่านนิทานที่เก้าอี้เอน แม่บอกให้น้ำตาลหาที่นอนใหม่อย่าขวางทางเดิน น้ำตาลเลยเลื่อนมานอนข้างๆ เก้าอี้ของแม่

15.35 น. น้ำตาลหลับไปกับหนังสือนิทาน

16.50 น. น้ำตาลตื่นนอน. เดินไปเดินมา แล้วออกไปนั่งเล่นกับลูกหมาข้างนอก

17.00 น. น้ำตาลเข้ามานั่งวาดรูปเล่นในบ้าน ลักครู่ก็ลุกไปเปิดโทรทัศน์ เปลี่ยนช่องต่างๆไปเรื่อยๆ แต่ไม่พบรายการที่น่าดู เลยปิดโทรทัศน์ แล้ววาดรูปเล่นอยู่คนเดียวเงียบๆ จนกระทั่ง แม่เข้ามาในห้องน้ำตาลรีบลุกขึ้นเอารูปที่วาดมาอวดแม่ นั่งคุยกับแม่พักใหญ่ๆ แล้วกลับมาวาดรูปต่ออีก

17.45 น. แม่เปิดโทรทัศน์ เปลี่ยนช่องต่างๆ แล้วเลือกดูรายการคู่หูหรหด น้ำตาลเหลือบดูโทรทัศน์นิดหนึ่งก็ก้มหน้าก้มตาวาดรูปต่อ

18.00 น. น้ำตาลเปลี่ยนจากวาดรูปไปเล่นตุ๊กตา พลังส่งเสียงคุยกับแม่ไปด้วย

18.30 น. แม่เปลี่ยนช่องโทรทัศน์ไปที่ช่อง 3 มีรายการจี๊วแจ๊วเจาะโลก น้ำตาลนั่งดูอย่างสนใจครู่หนึ่งก็เล่นของเล่นต่อ เมื่อถึงโฆษณาบนมขบเคี้ยวชนิดหนึ่ง น้ำตาลก็ร้องตามเพลงโฆษณาที่วงต้นๆ ทั้งๆ ที่ยังเล่นของเล่นอยู่ไม่ได้เงยหน้าขึ้นมองโทรทัศน์สักนิด

18.45 น. ยายเรียกน้ำตาลให้มารับประทานอาหาร น้ำตาล แม่ และยายนั่งรับประทานอาหารที่โต๊ะอาหารด้วยกัน มีโทรทัศน์เปิดไว้ขณะเวลาอาหาร แต่ดูเหมือนว่าจะไม่มีใครสนใจดูรายการในโทรทัศน์เลย

19.30 น. น้ำตาลไปอาบน้ำ ในขณะที่แม่และยายนั่งคุยกันพาดูรายการข่าวไปด้วย

19.40 น. น้ำตาลอาบน้ำแต่งตัวเสร็จแล้ว เข้ามานั่งข้างๆ แม่ แล้วลุกไปหยิบสมุดระบายสีมาระบายเล่น แม่และยายไปอาบน้ำ เหลือน้ำตาลนั่งระบายสีอยู่คนเดียว จนกระทั่ง

แม่และยายกลับเข้ามานั่งในห้องอีก

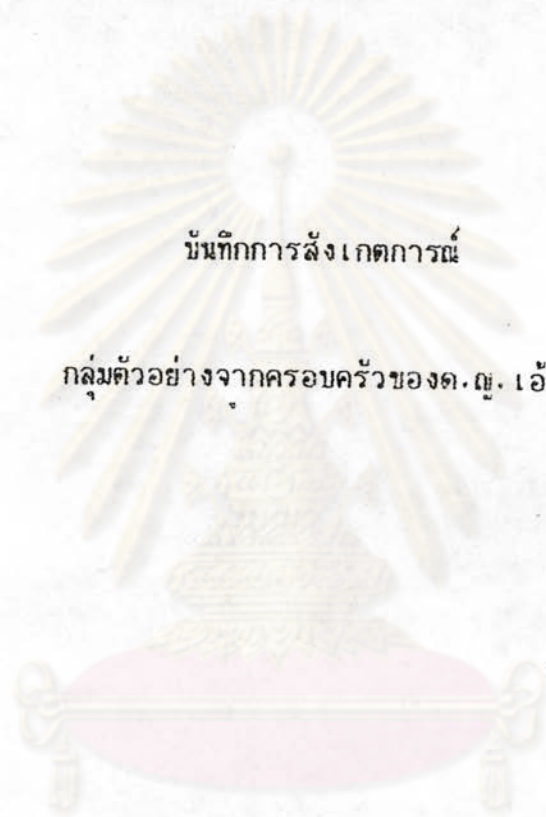
20.25 น. เก็บสมุดระบายสี แล้วหยิบหนังสือนิทานมาอ่าน

20.45 น. การ์ตูนหรรษา ทางช่อง 3 มาแล้ว น้ำตาลเปลี่ยนจากอ่านหนังสือมาดูการ์ตูนแทนพลางหัวเราะสนุกสนาน จนกระทั่งการ์ตูนจบ แม่เปลี่ยนช่อง 7 เพื่อรอดูการ์ตูนเรื่อง ป๊อบอาย ระหว่างที่การ์ตูนยังไม่มา น้ำตาลก็อ่านหนังสือต่อ

21.00 น. การ์ตูนช่อง 7 มาแล้ว น้ำตาลนั่งดูอย่างสนใจจนจบ แล้วก็หันมาอ่านหนังสือต่ออีก แม่บอกให้น้ำตาลเข้านอนได้แล้ว น้ำตาลต่อรองขออ่านหนังสือให้จบก่อน แม่อนุญาต น้ำตาลอ่านหนังสือต่ออีก 10 นาที ก็เก็บหนังสือแล้วเข้านอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกการสังเกตการณ์

กลุ่มตัวอย่างจากครอบครัวของต.ญ. เอ

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันแรก (วันพฤหัสบดี)

18.20 น. เอ้กลับมาถึงบ้านรับประทานอาหาร เสร็จแล้วขึ้นไปอาบน้ำแต่งตัว เอ้ใช้เวลาอยู่ในห้องน้ำเกือบครึ่งชั่วโมง ย่าบอกว่าเอ้ชอบอ่านหนังสือการ์ตูนในห้องน้ำ

19.00 น. เอ้ออกจากห้องน้ำ หลบไปนั่งที่มุมส่วนตัวปลายเตียงนอนของตน หยิบหนังสือมาอ่าน ในขณะที่ย่านอนดูรายการโทรทัศน์ช่อง 7 และไอ้ตนั่งเล่นวิดีโอเกมอยู่ข้าง ๆ แต่ละคนต่างไม่สนใจกันและกันเลย

19.30 น. พี่ลิมาเรียกเอ้ออกมานั่งคุยกันข้างนอกห้อง เอ้เอาหนังสือมาอ่านด้วย พี่ลิคุยและตีววิชาภาษาอังกฤษให้เอ้ ติวไปคุยกันไปด้วยอย่างสนุกสนาน จนกระทั่ง 21.00 น. พี่ลิชวนเอ้เข้าไปนั่งในห้องนอน

ในห้องย่านอนคุณละคร เรื่องลอลลายมังกรกับพี่น้อง ส่วนไอ้ตเลิกเล่นเกมแล้ว กำลังนอนอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นอยู่

เอ้กับพี่ลิตีววิชากันต่อเจียบ ๆ บนเตียงนอนของเอ้ นาน ๆ ครั้งพี่ลิจึงจะทำเสียงคุณละครสักที ส่วนเอ้ก็ดูหนังสือต่อและคอยตอบคำถามของพี่ลิ โดยมีไอ้ตคอยชวนคุยนอกเรื่อง ทั้งเอ้และไอ้ตต่างก็ไม่ได้สนใจละครโทรทัศน์เลย

22.00 น. พี่ลิเลิกตีววิชาและกลับไปที่เรือนพักของตนเอง ก่อนออกจากห้องพี่ลิปิดโทรทัศน์ให้ย่าและพี่น้องที่หลับไปก่อนละครจะจบเรื่อง เอ้และไอ้ตปิดไฟเข้านอน

วันที่สอง (วันศุกร์)

17.00 น. เอ้กลับบ้านเร็วเพราะไม่ต้องเรียนพิเศษ ย่ากำลังจะรับประทานอาหารเย็นพอดี เอ้จึงร่วมโต๊ะอาหารกับย่า พร้อมด้วยพี่น้อง ไอ้ต และเพื่อนไอ้ต

17.30 น. เอ้ ไอ้ต และเพื่อนรับประทานอาหารเสร็จแล้วออกไปนอกห้อง เหลือย่ากับพี่น้องนั่งคุยกัน ไอ้ตกับเพื่อนชวนกันเล่น เอ้เข้าไปคุยด้วยอยู่ครู่เดียวก็แยกตัวขึ้นห้องไปอาบน้ำ

17.50 น. ย่ากับพี่น้องขึ้นมาที่ห้องนอน ย่าเปิดโทรทัศน์ช่อง 5 แล้วนั่งคุยกับพี่น้อง ก่อนที่พี่น้องจะขอตัวไปอาบน้ำ ย่าส่งเสียงเรียกเอ้ เพราะรู้สึกว่าอยู่ในห้องน้ำนานเกินไป

17.55 น. เอ้ออกมาจากห้องน้ำ นั่งดูการ์ตูนที่ย่าบังเอิญเปิดทิ้งไว้ เมื่อย่าไปอาบน้ำ เอ้ก็เปลี่ยนช่องไปเรื่อย ๆ และเลือกดูช่อง 7 ซึ่งมีละครเรื่องบ้านผีเพี้ยน ดูได้สักครู่ก็ออกไปจากห้อง

18.05 น. ย่าออกจากห้องน้ำไม่เห็นเอ้ก็ตามหา เอ้อยู่ที่เรือนครัวบอกย่าว่าจะหาไอ้ต ย่าจึงลงไปตามหาไอ้ตกับเพื่อนข้าง เพราะทั้งคู่ไม่ได้เล่นอยู่ในบริเวณเช่นเมื่อครู่ เอ้ตามหาไอ้ตไม่พบก็ขึ้นมาดูโทรทัศน์ต่อก่อนที่ย่าจะตามขึ้นมา

ย่านอนุโทรทัศน์อยู่บนเตียง เอ็นั่งเรียบร้อยอยู่ปลายเตียงดูละครเจียบ ๆ ไม่พูดอะไร เมื่อจบละคร แล้วต่อด้วยข่าวภาคเย็น เอ็งก็ยังคงนั่งนิ่งอยู่เช่นเดิม ในขณะที่യാดข่าวข่าวข่าวภาคเหนือด้วยความสนใจ และพูดเปรย ๆ เหมือนจะพูดกับเอ้วว่า " ท่วมเยอะเขี้ยวที่บ้านเรา(ลำพูน) แต่ที่เราไม่ท่วมอย่างนี้หรอก " เอ็งก็ไม่ตอบว่าอะไร ไม่ได้ทำท่าว่าฟังยาอยู่ด้วยซ้ำไป ย่ากับเอ็ดโทรทัศน์เจียบ ๆ กันต่อไปเช่นเดิมไม่มีการพูดจาอะไรอีกเลย

18.35 น. โธ่กลับเข้ามาในบ้าน เข้ามาหาย่าในห้องพร้อมขนมที่ซื้อมาฝาก แล้วรีบออกมานั่งคุยกับเพื่อนนอกห้อง เอ็งก็ตามมานั่งคุยด้วยทันที

เอ้ โธ่ และเพื่อนออกมาคุยกันนอกห้อง สวนทางกับพี่น้องซึ่งกำลังจะเข้าไปอยู่ในห้องกับย่า โธ่สั่งให้เอ้ไปหยิบหนังสือเรียนและแบบฝึกหัดมาด้วย เอ็งกลับเข้าไปในห้องหยิบหนังสือมาหลายเล่ม พยายามขอให้ผู้วิจัยช่วยทิวให้ด้วย

เอ้ร้องเพลงให้พี่ ๆ ฟังพร้อมเต้นท่าลิดีโชว์ด้วย เพราะเอ้เป็นลีดเดอร์ประจำสปีในงานกีฬาของโรงเรียน ท่าทางสนุกสนานมาก ก่อนที่จะรีบกลับมา นั่งเรียบร้อยใหม่ เมื่อนึกได้ว่าย่ากับพี่น้องซึ่งอยู่ในห้องอาจได้ยิน

20.20 น. พี่น้อยพาย่าไปหาหมอ เมื่อผู้ใหญ่ออกจากบ้านไป ทั้งเอ้และโธ่จะสนุกสนานยิ่งกว่าเดิม เอ้เล่าข่าวขันและร้องเพลงแปลงที่จำมาจากเพื่อน ๆ ที่โรงเรียนให้พี่ ๆ ฟัง ก่อนที่จะขอให้ผู้วิจัยช่วยทิววิชาให้ใหม่ เอ้ทิวกลางเล่นสนุกไปเรื่อย ๆ จนกระทั่ง 20.50 น. พี่น้อยและย่ากลับมาถึงบ้าน ทั้งเอ้และโธ่ก็ปรับท่าทีได้ในทันใด ย่ากับพี่น้องเข้าห้องอนุโทรทัศน์แล้ว เอ็งก็ทำท่าสนุกสนานใหม่อีกครั้ง

21.20 น. เอ้บอกว่าร้อน ขวนผู้วิจัยเข้าไปนั่งดูโทรทัศน์ในห้องนอน เพื่อนโธ่กลับบ้าน ทั้งเอ้ โธ่ รวมทั้งผู้วิจัยจึงเข้าไปในห้องนอน เอ้เดินเจียบ ๆ ไปนั่งปลายเตียงย่าเช่นเคย แล้วนั่งดูละครเรื่องพรหมมอลเวงพร้อมกับย่าและพี่น้องซึ่งกำลังนอนอยู่ ส่วนโธ่เข้าไปนั่งคุยกับย่าพักใหญ่ แล้วเปลี่ยนไปนั่งเล่นวิดีโอเกมที่เตียงนอนในมุมส่วนตัว

ในขณะที่ดูละครเอ้ก็ทำท่าเหมือนกับคุยคนเดียว ทั้ง ๆ ที่ย่าและพี่น้องคุยกันเรื่องต่าง ๆ และขวนผู้วิจัยพูดคุยด้วย เอ็งก็ไม่ได้สนใจที่จะเข้ามาร่วมวงสนทนาเลย จนกระทั่งละครจบ เอ็งกลับไปนั่งที่เตียงนอนดูโธ่เล่นเกม ในขณะที่พี่น้องเปลี่ยนดูละครเรื่องในฝัน ทางช่อง 3 แทน

เอ็ดโธ่เล่นเกมกลางเหลือบดูละครไปด้วย จนกระทั่งละครจบเมื่อ 22.15 น. พี่น้อยลุกขึ้นปิดโทรทัศน์ ย่าบอกให้โธ่เลิกเล่นเกม ทั้งเอ้และโธ่จึงปิดไฟและเข้านอนกัน

วันที่สาม (วันอาทิตย์)

8.30 น. เอ้รับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้วก็ขึ้นมาเปิดโทรทัศน์ในห้องนอน เอ้เลือกดูรายการการ์ตูนทางช่อง 9 เรื่องเมกาลี แต่ไม่ได้ดูสักเท่าไร เพราะเป็นฝ่ายชวนผู้วิจัยคุยด้วยเรื่องราวต่าง ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับรายการในโทรทัศน์เลย ลักพักไอ้ตก็เข้ามาและเปิดวิดีโอเกม เล่นอยู่คนเดียว มีการส่งเสียงพูดคุยกับเอ้และผู้วิจัยเป็นระยะ ๆ เอ้ถึงกลับนั่งหันหลังให้โทรทัศน์เพื่อคุยกับไอ้ตและผู้วิจัยให้หนักยิ่งขึ้น

9.40 น. ย่าเข้ามาในห้อง เอ้เงยเสียงทันที หันหน้ากลับเข้าหาโทรทัศน์ใหม่ ในขณะที่ย่าชวนผู้วิจัยคุย เอ้ก็นั่งเรียบร้อย ดูโทรทัศน์อย่างตั้งใจ

10.30 น. รายการการ์ตูนทั้งหลายจบแล้ว เอ้ลุกออกไปนอกห้อง ทำท่าชวนผู้วิจัยให้ออกไปด้วยกัน ผู้วิจัยตามเอ้ออกไป แต่เอ้หันกลับเข้าห้องใหม่ หยิบหนังสือเรียนมา 3 เล่ม บอกให้ผู้วิจัยช่วยติวให้และเช่นเคยที่เอ้เป็นฝ่ายชวนผู้วิจัยคุย เล่าเรื่องอะไรต่อมิอะไรให้ฟัง เอ้เป็นเด็กช่างคุยและคุยสนุกมาก ต่างกับที่ย่าและพี่น้องบอกว่าเอ้ไม่ค่อยพูดกับใครในบ้าน ยกเว้นกับพี่ลี้ที่เอ้คุยพูดด้วยมากที่สุด บรรยากาศพูดคุยยิ่งสนุกสนานมากขึ้น เมื่อไอ้ตเลิกเล่นวิดีโอเกมแล้วออกมาร่วมวงคุยด้วย เอ้ทำทางจะคุยจนลืมไปว่าตัวเองถือหนังสือออกมาให้ผู้วิจัยช่วยติว มีอยู่ตอนหนึ่งไอ้ตเอาวิทยุมาเปิดเทปเพลงที่ชอบ พลังเต็มให้ดูด้วยท่าที่ตลกมาก เอ้หัวเราะแล้ววิจารณ์ว่า " ทำยังกะบาลูน่า " เอ้หมายถึงหมีบาลู ครูสอนเมกาลีในการ์ตูนเรื่องเมกาลีที่ดูเป็นประจำนั่นเอง เอ้นั่งเล่นและคุยจนถึงเวลาอาหารกลางวัน เอ้จึงไปรับประทานอาหารเช้ากับย่าอย่างสงบเสียงยิ้มเหมือนเช่นเคย

13.00 น. รับประทานอาหารกลางวันเสร็จแล้ว เมื่อย่าขึ้นไปพักผ่อนที่ห้องไอ้ตชวนเอ้และผู้วิจัยเล่นวอลเลย์บอลด้วยกัน เล่นได้เพียงครึ่งชั่วโมง เอ้ก็ชวนผู้วิจัยกลับขึ้นไปบนบ้านต่อ ส่วนไอ้ตออกไปหาเพื่อนที่อยู่ใกล้ ๆ บ้าน

13.30 น. เอ้เข้าไปในห้องนอน เห็นย่านอนหลับก็หยิบหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่ไอ้ตซื้อไว้ออกมาชวนให้ผู้วิจัยอ่าน บอกว่าสนุกมาก ผู้วิจัยปฏิเสธที่จะอ่าน เอ้จึงเอาหนังสือไปเก็บ แล้วหยิบสมุดฉีกออกมาวาดรูปเล่น เอ้ชอบที่จะวาดตัวการ์ตูนผู้หญิงผู้ชาย ในรูปแบบของการ์ตูนญี่ปุ่นที่ฉายในโทรทัศน์และมีให้อ่านตามหนังสือการ์ตูน เอ้วาดรูปไปคุยไปอย่างเพลิดเพลิน บางครั้งก็ถึงกับอัมเพลงเบา ๆ อย่างมีความสุข

15.00 น. ย่าออกมาจากห้อง เอ้หยุดวาดรูป หันมาอ่านหนังสือและอ่านไปเรื่อย ๆ ถึงแม้ย่าจะไม่ได้อยู่บริเวณนั้นแล้ว

15.30 น. ไอ้ตกลับบ้าน เข้ามานั่งคุยกับเอ้และผู้วิจัย

17.00 น. ย่าชวนทุกคนรับประทานอาหารเช้า พี่น้อยและพี่ลี้กลับมาทันรับประทาน

อาหารด้วยกันพอดี

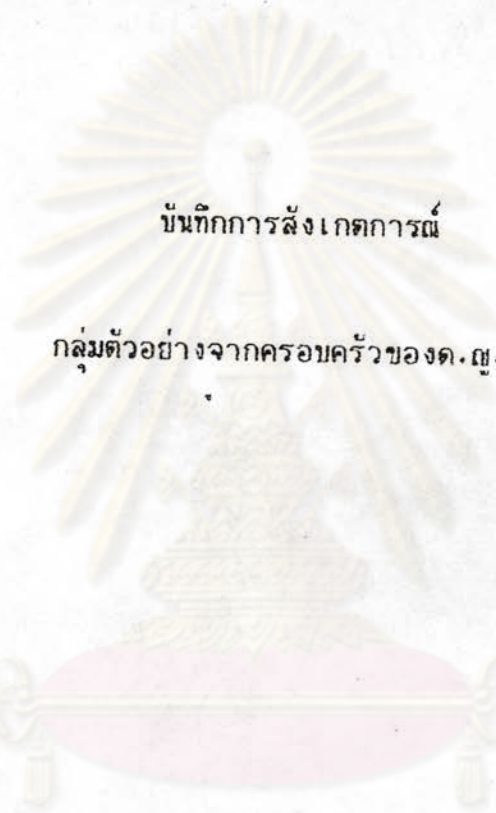
17.30 น. เอ้กลับขึ้นมาบนห้องเพื่ออาบน้ำแต่งตัว

17.40 น. ย่าขึ้นมาบนห้องเปิดโทรทัศน์ช่อง 3 ดูรายการทไวท์ไลท์โชว์ พี่น้อยเข้ามาคุยกับย่าด้วย เอ้ออาบน้ำแต่งตัวเสร็จแล้ว ออกไปหาพี่ลิที่ห้อง เอ้คุยกับพี่ลิจนกระทั่ง 18.30 น. พี่ลิขอตัวไปอาบน้ำ เอ้จึงกลับมาที่ห้องนอน หยิบหนังสือออกมาหนึ่งอ่านนอกห้อง

19.00 น. พี่ลิมาทบทวนวิชาให้เอ้ ทำทางเอ้สนุกกับการทบทวนวิชาของพี่ลิมาก เพราะมีการหัวเราะสนุกสนาน เมื่อพี่ลิถามเป็นภาษาเหนือและเอ้ตอบเป็นภาษาอีสาน โอ้ตมานั่งคุยอยู่ด้วยจนถึง 20.00 น. ก็กลับเข้าไปเล่นวิดีโอเกมในห้อง

21.10 น. พี่ลิทบทวนวิชาให้เอ้เสร็จแล้ว ก็เข้าไปปิดโทรทัศน์ในห้องนอนกับย่าและพี่น้อย โอ้ตซึ่งเลิกเล่นเกมแล้วก็นั่งอยู่ข้างเตียง เอ้ตามเข้าไปที่หลัง และไปนั่งข้างพี่ลิตรงปลายเตียงย่า ตูละครเรื่องพรหมอลเวงเจียบ ๆ ไม่พูดจากับใคร ทั้งที่ขณะตูละครผู้ใหญ่คุยกันด้วยเรื่องต่าง ๆ ไม่เกี่ยวกับเรื่องราวในโทรทัศน์ และโอ้ตสามารถร่วมวงสนทนาด้วยได้แต่เอ้ดูเหมือนจะไม่พยายามเข้าร่วมด้วยเลย จนละครจบเอ้จึงกลับไปเตียงตัวเอง ส่วนพี่ลิและพี่น้อยก็ปิดโทรทัศน์กลับเข้าห้องนอนของตน ทุกคนเข้านอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกการสังเกตการณ์

กลุ่มตัวอย่างจากครอบครัวของด.ญ. งา

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันแรก (วันอังคาร)

17.50 น. งามกลับถึงบ้านพร้อมด้วยดวง ดาว กีบ และป้อม เด็ก ๆ วิ่งเล่น อยู่ในสนามยกเว้นดวงเข้าไปในบ้าน ทักทายกับยายในครัว ยายเปิดโทรทัศน์ช่อง 7 เรื่อง บ้านผีเพี้ยน ดูปกลางคุยกับแม่ของงาและดวง ดวงเปิดตู้เย็นหาขนมรับประทานแล้วมานั่งที่เบาะหน้าโทรทัศน์ ตัวพระเอกในละครไว้ผมยาวมัดไว้ตรงท้ายทอย ยายเห็นเข้าก็บ่นว่า " ผมเผ้ารุงรังน่าเกลียดจริง " แม่ของดวงบอกว่า " พวกนักศึกษาก็เป็นอย่างนี้แหละ " ดวงรีบถามทันที " ทำไมคะ เค้าให้ไว้ผมยาวเหรอ " ไม่มีใครตอบคำถามของดวง

18.05 น. ดวงกินขนมเสร็จแล้วก็มานั่งทำการบ้าน ส่วนนางถูกแม่เรียกให้มาอาบน้ำสระผมเพราะกีบและป้อมกลับบ้านไปแล้ว ดวงตั้งใจทำการบ้าน แต่ไม่ลงมือทำ ยังคงดูโทรทัศน์อย่างสนใจ เสียงยายถามแม่ของดวงว่า " คนไหนเป็นผีล่ะ " แม่ดวงตอบว่า " คนที่หน้าซัด ๆ " ดวงซึ่งกำลังฟังอยู่ก็รีบชี้ให้ยายดู " คนนี้ลึศะเป็นผี " แล้วทำการบ้านต่อ

18.15 น. ละครบ้านผีเพี้ยนจบ ดวงหยิบรีโมทกดเปลี่ยนช่องไปเรื่อย ๆ อย่างรวดเร็ว แล้วบอกกับยายว่า " คุณยายคะ ทำไม IBC มันเป็นอย่างนี้ละคะ " ยายลุกขึ้นมาดู " ทำไมเหรอ หนูกดช่อง 8 ลีลุ " " อ้าวมีแล้ว..ทำไมเมื่อกี้หนูหาไม่เจอ " ยายถามว่า " หนูจะดูอะไรล่ะ " " ไม่คะ หนูกดไปเรื่อย ๆ " ดวงเปลี่ยนช่องมาที่ช่อง 7 อย่างเดิม แล้วตั้งหน้าตั้งตาทำการบ้าน

18.40 น. งาอาบน้ำสระผมเสร็จแล้ว ลงมานั่งทำการบ้านด้วย มีแม่คอยนั่งใกล้ ๆ งาทำการบ้านไปคุยกับแม่และดวง จนกระทั่ง 18.55 น. งาขอใช้โทรทัศน์คุยเรื่องเรียนกับเพื่อน และคุยจนถึง 19.40

19.00 น. พ่อของดวงกลับมาบ้านเข้ามานั่งพักผ่อนอยู่ใกล้ ๆ ดวง ในโทรทัศน์โฆษกกำลังประกาศแจ้งรายการหลังข่าวของวันนี้ ดวงทำการบ้านอยู่เหมือนไม่ได้สนใจฟัง แต่เมื่อโฆษกประกาศชื่อการ์ตูนหลังข่าวเป็นเรื่องแม่ว้าวตัววุ่น ไม่ใช่เรื่องวู้ดดี้แสนกลเช่นทุกครั้ง ดวงก็เงยหน้าขึ้นทันที ร้องอย่างแปลกใจว่า " อ้าว.. " แล้วหันไปบอกพ่อว่า " พ่อขา วู้ดดี้ไม่มี " ทำหน้าตกใจ พ่อหัวเราะ ดวงหันกลับมาสนใจในการบ้านต่อ

19.20 น. ดวงทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยก็เก็บกระเป๋าแล้วลงไปนั่งที่เบาะหน้าจอโทรทัศน์ พ่อของดวงหยิบรีโมทขึ้นมากดเปลี่ยนช่องไปเรื่อย ๆ แล้วเลือกดูสารคดีของช่อง 5 อย่างสนใจ มีการวิพากษ์วิจารณ์กับแม่ของงา จนถึง 19.30 น. รายการสารคดีจบ พ่อของดวงไปเปลี่ยนช่องดูรายการข่าวช่อง 7

19.40 น. งาเลิกคุยโทรทัศน์ กลับเข้ามานั่งทำการบ้านต่อ มีแม่คอยตอบข้อสงสัย

19.55 น. สมาชิกในครอบครัวรับประทานอาหารเช้า ที่โต๊ะอาหารหน้าโทรทัศน์

แม่ตักข้างแบ่งกับข้าวให้งา งาจึงทำการบ้านพลางรับประทานอาหารเย็นอยู่หน้าโทรทัศน์ สมาชิกในครอบครัวรับประทานอาหารพลางพูดคุยกัน ไม่ได้สนใจรายการข่าวเท่าใดนัก ยกเว้นพ่อของดวงที่ดูจะสนใจรายการข่าวมากกว่าใคร

20.45 น. สมาชิกในครอบครัวรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็เก็บโต๊ะอาหารและนั่งคุยกันอยู่ที่เดิม จนกระทั่งข่าวจบ พ่อของดวงจึงลุกขึ้นไปอาบน้ำ ดวงถูกแม่เรียกให้ไปอาบน้ำด้วยเช่นกัน ส่วนงาก็ยังคงทำการบ้านต่อไปเรื่อย ๆ น้ำคนเล็กของงาก็เปิดโทรทัศน์ในห้องเด็กเพื่อเล่นวิดีโอเกม

21.00 น. ยายเปลี่ยนไปดูละครเรื่องสมเด็จพระสุริโยทัยมาพอดี งามละสายตาจากการบ้าน ดูเพลงละครสักครู่ก็ก้มหน้าก้มตาทำการบ้านต่อ ดวงอาบน้ำเสร็จแล้วลงมายืนดูอยู่ครู่เดียวก็เข้าไปดูน้ำเล่นเกมในห้องเด็ก

ถึงฉากต่อสู้ในละครเสียงพ่นดาบ เสียงปืนทำให้งาเงยหน้าขึ้นดูละครอย่างสนใจ เช่นเดียวกับผู้ใหญ่ทุกคนที่ตั้งใจดูฉากนี้ ดวงผลจากวิดีโอเกมเข้ามาดูละครด้วย ตัวเอกในละครกระเลือกรกระสนหนึ่ศัตรู ดวงทำท่าถูกระเลือกรกระสนทูลุทราลัยแบบบ้าง ผู้ใหญ่หัวเราะชอบใจ ดวงกลับไปดูน้ำเล่นเกมต่อ ละครจบตอน ถึงช่วงโฆษณา งาทำการบ้านต่อไป พ่อดวงร้องเรียกดวงให้ขึ้นนอน ดวงถามว่า " ละครจบแล้วหรือคะ " พ่อบอก " จบแล้ว " งารับคำ " ยังไม่จบคะ " พ่อดวงและแม่งาหัวเราะ ดวงกลับไปดูน้ำเล่นเกมอีก

ละครมาพอดี งาวางมือจากการบ้าน ตั้งใจดูละคร ถึงฉากที่ตัวเอกหนีไปซ่อนตัวที่ห้องคนรัก และฝ่ายศัตรูกำลังค้นหาอยู่ ทุกคนตั้งใจดูละครมาก ดวงเองก็เข้ามายืนดูใกล้ ๆ จอโทรทัศน์ด้วย ละครกำลังตื่นเต้นมาก เมื่อฝ่ายศัตรูค้นใกล้จุดที่ตัวเอกซ่อนอยู่ งาจึงโทรทัศน์ตาไม่กะพริบ ส่วนดวงทนดูไม่ไหว ร้องว่า " โอ๊ย ไม่กล้าดู " แล้ววิ่งเข้าไปดูน้ำเล่นเกม ตัวเอกปลอดภัย เพราะฝ่ายผู้ร้ายหาตัวไม่พบ งามองใจโล่งอกแล้วทำการบ้านต่อไป ดวงกลับเข้ามาถามเสียงตื่นเต้นว่า " หาเจอมั๊ยคะ " ทุกคนบอกว่าไม่เจอ ดวงยิ้มดีใจ ก่อนจะไปดูน้ำเล่นเกมต่อ

งายังคงทำการบ้านพร้อมกับดูละครไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งการบ้านเสร็จ เมื่อละครจบพอดี งามให้แม่ตรวจความเรียบร้อย และเก็บข้าวของ ก่อนที่จะขึ้นนอน ดวงก็ถูกพ่อและแม่เรียกให้ขึ้นนอนด้วยเช่นกัน

วันที่สอง (วันพฤหัสบดี)

17.30 น. ฝนกำลังตก เด็ก ๆ กลับจากโรงเรียนมาถึงบ้าน พี่เลี้ยงของป้อมมารับป้อมกลับบ้าน ส่วนก๊ิบไม่ยอมกลับ แม้พี่เลี้ยงจะมารับก็ตาม เด็ก ๆ เข้าไปเล่นในบ้าน ริ่งไล่

จับกันลักพัก กีบก็ชวนให้เล่นวิดีโอเกม งากับกีบเล่นด้วยกันมีดวง ดาว และเดือนนั่งดู

17.55 น. งาและดวงถูกแม่เรียกให้ไปอาบน้ำสระผม ปล่อยให้กีบเล่นคนเดียว มีดาวและเดือนเป็นกองเชียร์

18.30 น. งาเสร็จแล้วลงมาอยู่กับเล่น หลังจากนั้นก็หยิบการบ้านไปนั่งทำที่โต๊ะ ในครัว ซึ่งแม่และน้าคนเล็กกับยายนั่งดูรายการคุณย่าหวานแหววช่อง 3 กันอยู่ ผู้ใหญ่สนใจดูละคร ส่วนงาจะเงยหน้าขึ้นดูเมื่อได้ยินเสียงหัวเราะของผู้ใหญ่

18.40 น. ละครคุณย่าหวานแหววจบ มีรายการหนึ่งในร้อยต่อ ยายออกไปจากห้อง ดวงลงมาพร้อมกับแม่ เข้ามานั่งโต๊ะเตรียมทำการบ้าน ในรายการมีการอ่านพระราชดำรัสของรัชกาลที่ 7 เมื่อพระราชทานรัฐธรรมนูญ แม่งาและแม่ดวงสนใจดู แม่ดวงเปรยกับแม่งาว่า " ดีจังนะ ท่านนี้ " งาและดวงหันมามองอย่างสนใจ ดวงถามแม่ว่า " ใครพูดเหวอคะ " แม่ดวงตอบว่า " ร.7 ในหลวงรัชกาลที่ 7 นะ " ทั้งงาและดวงส่งเสียง " อ้อ " พร้อมกัน

งาและดวงทำการบ้าน ขณะที่แม่งานั่งเล่นเกมกดอยู่ข้าง ๆ ลุก และแม่ของดวงก็พาดาวไปอาบน้ำ กีบขาดกองเชียร์เลยมาคุยกับงาและดวง แม่ของงาชวนกีบทำการบ้าน กีบจึงเอาการบ้านมานั่งทำข้าง ทั้ง 3 คน ทำการบ้านพลางคุยกันสนุกสนาน ไม่ได้สนใจโทรทัศน์

19.05 น. แม่งาเปลี่ยนช่อง 5 ดูสารคดีโลกลับสี่ ตอนชนกลุ่มน้อย มีการกล่าวถึงประเพณีเลี้ยงผีของชาวเขา งาซึ่งก้มหน้าก้มตาทำการบ้านอยู่ได้ยินพูดถึงผีก็เงยหน้าขึ้นมาทำตาลุกส่งเสียงตื่นเต้นบอกดวงและกีบว่า " ผี เค้ามีผีด้วย " ดวงทำหน้าที่แห่ร้อง " เหวอ...ผี " ส่วนกีบก็ทำหน้าที่ร้องว่า " ผีเหวอ " แล้วยกมือไหว้ไปทางโทรทัศน์ 1 ครั้ง ทั้งงาและดวงเลยหัวเราะ กีบก็หัวเราะด้วย

19.20 น. งาทำการบ้านเสร็จส่งให้แม่ตรวจทาน ก่อนจะเก็บอย่างเรียบร้อยร้องอย่างดีใจว่า " การบ้านเสร็จแล้ว ทำอะไรต่อดี " แม่งาบอก " เอาหนังสือมาอ่านสิคะ " งาบอก " เล่นดีกว่า " แต่นึกขึ้นได้ว่าเพื่อนเล่นยังทำการบ้านอยู่ เลยชวนองทำการบ้านแทน

19.25 น. สารคดีจบแล้ว มีการโฆษณาหาเสียงของพรรคเสรีธรรม ซึ่งในตอนท้ายให้เด็กชายหญิงกลุ่มใหญ่ พูดพร้อมกันว่า " เสรีธรรม...เฮ้ " งา ดวง และกีบเงยหน้าขึ้นดูอย่างสนใจ เมื่อเด็กในโทรทัศน์พูดจบ ทั้ง 3 คนมองหน้ากัน แล้วส่งเสียงเลียนแบบพร้อมกันว่า " เสรีธรรม...เฮ้ " จากนั้นก็หัวเราะกันสนุก และทำการบ้านต่อไป โดยมีงาคอยสอนสลับกับเข้าแห่ล้อเลียนท่าทางของดวงและกีบ

19.50 น. ดวงทำการบ้านเสร็จไล่เลียบกับกีบ ทั้ง 3 คนชวนกันเล่น มีดาวและเดือนมาสวมทบด้วย งาเป็นคนนำเกมให้น้องๆ เล่น เด็กๆเล่นกันอย่างสนุกสนาน ส่งเสียง

เอ็ดเตโรดั่งลั่นบ้าน จนผู้ใหญ่ต้องสลับกันส่งเสียงคุเป็นระยะๆ

20.30 น. สมาชิกในบ้านรับประทานอาหารเย็น ผู้ใหญ่เรียกเด็ก ๆ ให้มารับประทานด้วย ดวงไปตามเสียงเรียกเพียงคนเดียว งาและก๊ีบเปลี่ยนไปเล่นวิดีโอเกมแทน มีดาวคอยอยู่ข้างๆ ทั้งก๊ีบและงาผลัดกันเล่นอย่างเพลิดเพลิน แม่งาเรียกงาและก๊ีบให้มากินข้าว ก๊ีบบอกว่าไม่หิว ส่วนงาร้องถามว่ามีอะไรกินบ้าง โดยไม่ยอมเลิกเล่น แม่เลยตักข้าวใส่ชามมาให้งากินหน้าโทรทัศน์ ดาวก็ขอให้แม่ตักข้าวใส่ชามมาให้ที่หน้าโทรทัศน์บ้าง งากินข้าวช้ามาก จะตักอาหารเข้าปากก็ต่อเมื่อ ถึงช่วงพักในแต่ละเกมเท่านั้น

21.00 น. รายการข่าวจบแล้ว มีรายการพิเศษของโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจ ผู้ใหญ่รับประทานอาหารเสร็จกันแล้ว แต่ยังคงนั่งคุยอยู่ที่โต๊ะอาหาร ยายของงาเรียกก๊ีบให้มากินข้าว ก๊ีบวิ่งไปดูแล้วตักข้าวมานั่งกินกับงา กินกลางเขี้ยวอย่างสนุกสนาน (งาใช้เวลากินข้าวประมาณหนึ่งชั่วโมง)

21.15 น. รายการพิเศษจบ ต่อด้วยรายการการ์ตูนพระราชของช่อง 3 ดาวซึ่งกินข้าวเสร็จแล้วก็วิ่งไปดูการ์ตูนใกล้ ๆ จอ พลังร้องของงาและก๊ีบให้รู้ว่าการ์ตูนมาแล้ว แต่ทั้ง 2 คนไม่สนใจ

21.20 น. ละครเรื่องสมเด็จพระสุริโยทัยมา งาได้ยินเสียงเพลงก็ร้องตาม ทั้งๆ ที่ตายังดูเกม และมีมือที่ยังกดเครื่องเล่นไปด้วย ก๊ีบซักสนุกก็ร้องตามบ้าง แต่ร้องไม่จบทั้ง 2 คน เพราะมัวแต่ตั้งใจที่ผ่านด่านได้สำเร็จ ได้โบนัสหลายคะแนนเลยส่งเสียงไชโยเอากันแทน

เมื่อละครมา ผู้ใหญ่ต่างก็ดูละครคุยกันพลาง ดวงไปหยิบเกมหมากกระดานมาชวนแม่งาเล่น ส่วนงาและก๊ีบก็คงเล่นเกมกันอยู่มีดาวคอยอยู่ด้วยเช่นเดิม

21.45 น. ทั้งงาและก๊ีบยังคงเพลิดเพลินกับการเล่นวิดีโอเกมอยู่ เมื่อเล่นเกมใดเบื่อก็จะเปลี่ยนไปเล่นเกมอื่น (ผ่านโปรแกรมเกมที่เล่นมีเกม 150 เกมให้เลือก) ทั้ง 2 คนเปลี่ยนไปเล่นเกมต่าง ๆ หลายต่อหลายเกม ไม่สนใจทำอะไรอื่น ๆ เลย จนกระทั่งละครจบ พี่เลี้ยงของก๊ีบมารับกลับบ้าน พอถึงกลับบ้านไปแล้ว งาเลิกเล่นวิดีโอเกม ผู้ใหญ่เรียกเด็ก ๆ ให้ขึ้นห้องนอน แม่งาบิดโทรทัศน์ ทุกคนแยกย้ายไปตามห้องนอนของตน

วันที่สาม (วันเสาร์)

ดวง ดาว และเดือน ตื่นแต่เช้า เข้าไปเล่นกันอยู่ในห้องนอนของงา จนกระทั่ง 9.00 น. แม่ของงาและดวงจึงเรียกเด็กๆ ให้ไปอาบน้ำและรับประทานอาหารเช้า

9.30 น. งาลงมาที่โต๊ะอาหาร โทรทัศน์ในห้องเปิดช่อง 7 แต่งาไม่ได้สนใจ

เพราะมัวแต่คุยกับแม่ ยาย และน้ำ ดวงลงมาหลังงาประมาณ 10 นาที มาถึงก็จัดแจง
รับประทานอาหาร พร้อมกับบอกงาให้กินเร็ว ๆ จะได้ไปเล่นที่สนามกัน ดาวซึ่งเพิ่งเข้ามา
ได้ยืมดวงพุดพอดิ ก็รีบเสนอชื่อเกมที่จะเล่นทันที เด็ก ๆ คุยกันถึงเกมที่จะเล่นวันนี้

9.50 น. เด็ก ๆ ออกไปวิ่งเล่นที่สนามหญ้าหลังบ้าน ผู้ใหญ่นั่งคุยกันตามเดิม
ไม่มีใครดูโทรทัศน์ซึ่งเปิดทิ้งไว้เลย

11.00 น. กีบมาเล่นด้วย

12.30 น. แม่งาเรียกเด็ก ๆ ทุกคนมารับประทานอาหารกลางวัน แต่กว่าเด็ก ๆ
จะเข้ามารับประทานอาหารก็เกือบ 13.00 น. กีบชวนงาเล่นวิดีโอเกมอีก ทั้งงาและกีบจึงถือขนมเข้า
มานั่งทานหน้าโทรทัศน์พร้อมกับเล่นเกมกันไปด้วยที่ห้องเล่น ดวง ดาว และเดือน เลยตามมา
เป็นกองเชียร์กินข้าวหน้าโทรทัศน์กันทุกคน

14.00 น. ป้อมมาที่บ้าน ดวง ดาว และเดือน ซึ่งกินข้าวเสร็จแล้ว ก็ชวนป้อม
เล่นในห้องนั่นเอง งาและกีบเห็นทั้ง 4 คนเล่นกันเสียงดังน่าสนุก เลยชวนกันเลิกเล่นวิดีโอเกม
ไปร่วมวงเล่นกับเพื่อน ๆ แทน

15.40 น. งาชวนน้อง ๆ ออกไปขี่จักรยานเล่นในสนาม

16.00 น. ผู้ใหญ่ออกไปธุระข้างนอก เด็ก ๆ ยังคงเล่นกันอยู่ในสนามตามเดิม

17.00 น. มีเพื่อนเล่นบ้านใกล้ ๆ มาเล่นด้วยอีก 2 คน

18.00 น. ผู้ใหญ่กลับบ้านแล้ว เตรียมอาหารและขนมเค้กมาสำหรับจัดงานวันเกิด
ให้ดาว เด็ก ๆ ตื่นเต้นมุงดูเค้กวันเกิด เลิกเล่นเอละโลตามเข้าไปในบ้าน แล้วเปลี่ยนไป
เล่นกันในบ้านแทน เล่นเพลงหยิบขนมมากินกันไปพลาง

18.30 น. ได้เวลาฉลองวันเกิด แม่ดวงเรียกเด็ก ๆ มารับประทานอาหารเย็น
เด็ก ๆ ไม่นั่งโต๊ะอาหาร แต่หยิบจานข้าวไปนั่งรับประทานกันในห้องเล่น งาชวนกีบเล่นวิดีโอ
เกมอีก เด็ก ๆ ผลัดกันเล่นเกมพลางรับประทานอาหารไปด้วย กว่าจะเสร็จก็เกือบ 19.30 น.
ดวงถามแม่ว่าจะตัดเค้กเมื่อไหร่ แม่ดวงจึงเรียกดาวมาตัดเค้กให้เพื่อน ๆ

ทุกคนรับประทานขนมเค้กหมดแล้วกลับไปเล่นกันต่อ กีบและงา่วนอยู่กับวิดีโอเกม
ส่วนคนอื่น ๆ กระโดดโลดเต้นไล่จับอยู่ห้องเดียวกัน นาน ๆ ก็วิ่งมาเปลี่ยนเล่นวิดีโอเกมบ้าง
ในขณะที่ผู้ใหญ่หนึ่งอยู่ที่โต๊ะอาหารและเปิดโทรทัศน์ดูรายการข่าวด้วยกัน

20.30 น. พี่เลี้ยงป้อมมารับกลับบ้าน และพาเพื่อนอีก 2 คนกลับไปด้วย งา ดวง
กีบ ดาว และเดือนเล่นวิดีโอเกมกันต่อ

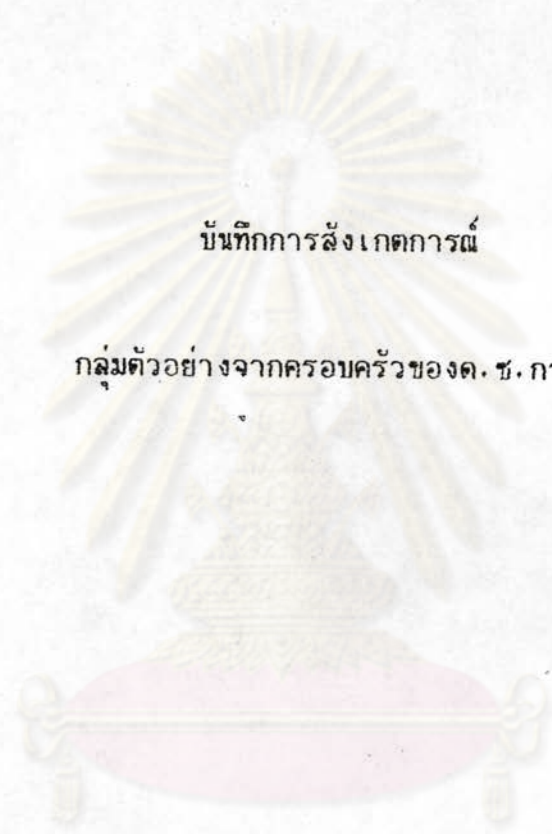
20.50 น. รายการการ์ตูนหรรษาทางช่อง 3 มาแล้ว ดาวและเดือนวิ่งไปดูใกล้
จอโทรทัศน์ ดวงนั่งอยู่ที่เดิมแต่ชำเลืองมองการ์ตูนบ้าง การ์ตูนจบ ดาวบอกแม่ให้ดูการ์ตูนช่อง 7

แม่เปลี่ยนช่อง 7 ดาวรอดการตูนจนการ์ตูนมา ก็ดูอย่างสนใจจนจบแล้วจึงมารวมกลุ่มกับพี่ ๆ ต่อ
 21.05 น. แม่ดวงเรียกให้ดวง ดาว และเดือนไปอาบน้ำ ละครเรื่อง
 พรพรหมอลเวง มาพอดี งาและก๊ิบซึ่งเล่นเกมกันอยู่ก็ร้องเพลงตามละครเสียงดัง ดวงและดาว
 กำลังจะไปอาบน้ำจึงส่งเสียงร้องเพลงด้วย แต่เลิกร้องกันก่อนที่จะจบเพลง

21.15 น. แม่งาบอกงาให้ไปอาบน้ำบ้าง งาชวนก๊ิบไปอาบด้วยกัน ทั้งคู่เลิกเล่น
 เกมจะไปอาบน้ำ พี่เลี้ยงก๊ิบมารับพอดี ก๊ิบจึงกลับบ้าน งาอาบน้ำแต่งตัวแล้วก็เข้านอนทันที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกการสังเกตการณ์

กลุ่มตัวอย่างจากครอบครัวของด. ช. กานต์

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันแรก (วันพุธ)

16.00 น. กานต์กลับบ้านพร้อมแก๊ง พบแม่ซึ่งกลับก่อนนอนอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ กานต์เก็บกระเป๋า เข้าไปหาขนมในครัวแล้วออกมาเปิดโทรทัศน์ช่อง 3 ดูภาพยนตร์จีนกำลังภายใน พร้อมรับประทานขนมพาลางคุยกับแม่และพี่ชายไปด้วย

ตัวเอกในเรื่องพลาดท่าฝ่ายตรงข้าม ถูกจับขังไว้ กานต์ทำท่าหงุดหงิดที่ตัวเอกไม่หนีจากที่คุมขัง " โธ่เอ๊ย ทำไมไม่ใช่พลังยุทธลนะ " แก๊งบอกว่า " ก็มันบาดเจ็บนี่ " กานต์ยอมรับเหตุผลดังกล่าว ทั้งสองคนนั่งดูเจียบๆจนจบ

ช่วงโฆษณา กานต์กดรีโมทเปลี่ยนช่องไปดูช่องอื่นๆ แล้วเปลี่ยนกลับมาช่อง 3 ตามเดิม มีละครเรื่องสดสาคร เมื่อเพลงขึ้นมีรูปปั้นของสุนทรภู่ และตัวละครในเรื่อง ซึ่งถ่ายจากจังหวัดระยอง กานต์รีบหยิบหนังสือกลอนเรื่อง สุนทรภู่ครูของฉัน มาเปิดดู " นี่ไง กานต์มีรูปสุนทรภู่ด้วย " ภาพสุนทรภู่บนปกเป็นภาพถ่ายเดียวกันกับในละคร กานต์พลิกดูหนังสือ และพูดไปเรื่อยๆ ไม่ได้เจาะจงว่าพูดกับใคร " นางผีเสื้อสมุทรใช้มัยนี้...พระอภัยมณีเป่าปี่..." กานต์พยายามจะอ่านกลอนในหนังสือเลียนแบบโทรทัศน์ แต่ทำอย่างไรก็ไม่เหมือน เลยเลิกอ่าน

เมื่อละครมา กานต์และแก๊งนั่งดูอย่างสนใจ ละครถึงตอนที่พราหมณ์ทั้งสามกำลังอวดวิชาแก่พระอภัยมณี กานต์ตั้งใจดูมาก เมื่อพราหมณ์คนหนึ่งเลกฟางให้กลายเป็นเรือสำเภา กานต์ดูเรือสำเภาลำใหญ่ในละคร แล้วเบ้าหน้า " เรือกระดาศษัตๆ " แก๊งถึงกับหัวเราะเสียงดัง " อ๊ะ..อ๊ะ เรือสำเภาหรือเนี่ย " กานต์หัวเราะบ้าง " เรือกระดาศษัตๆเลยเนอะ ไร่ริเปล่าแก๊ง " แก๊งทำเสียงตุ๊ก " ทำเป็นถ่ายลำใหญ่ๆ "

ถึงคราวที่พระอภัยมณีต้องอวดวิชาเป่าปี่ของตนบ้าง พระอภัยมณีได้บอกพราหมณ์ทั้งสามว่า " ..ดนตรีมีบุญคุณอย่างยิ่ง " แม่ซึ่งนอนอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ ฟังไม่ถนัดรีบถามว่า " อะไรนะ สตรีหรือ แก๊งเมื่อก็เค้าบอกว่าอะไรมีบุญคุณ " แก๊งหัวเราะที่แม่ฟังเพี้ยน " ดนตรีอะ ไม่ใช่สตรี " " แล้วไปนึกว่าพระอภัยบอกว่าสตรีมีบุญคุณยิ่งนัก " กานต์แย้งว่า " แต่จริงนะ สตรีนะมีบุญคุณมากๆ " แม่มองหน้ากานต์เชิงถาม กานต์กอดแม่แล้วบอกว่า " ก็สตรี..แม่ไง มีบุญคุณที่สุด " แม่เลยยิ้มปลื้ม

กานต์นั่งดูละครขำๆแม่ จนกระทั่งพี่แอน ลูกสาวของลุงที่อยู่บ้านใกล้กัน มาเรียนพิเศษวิชาเลขกับแม่ แก๊งก็ต้องเรียนด้วยเพราะใกล้สอบทั้งคู่ แก๊งและแอนนั่งเรียนที่โต๊ะอาหารในห้อง กานต์นั่งดูโทรทัศน์เจียบๆคนเดียวอยู่ได้ไม่นาน ก็เริ่มหันไปแหงนพี่ๆ หน้าเข้าแม่ซักראคาญ เลยดูกานต์ให้เล็กรบกว่นพี่ กานต์จึงต้องหันกลับมาสนใจละครต่อ ครั้นตัวอุศเรนออกมา กานต์ก็แก๊งแปลงเพลงร้องเสียงดัง " อุศเรนเอ๊ย อุศเรน อุศเรนเดินมา มันทำหัวฉลุๆไฉลๆ "

17.00 น. พ่อกลับบ้าน เข้ามาเห็นกานต์กำลังสนใจม้ามังกรในละครอยู่พอดี

ก็ส่งเสียงทักว่า " โอ้อ..ม้ามังกรเหอเนี่ย มันถ่ายทั้งตัวบ้างริเปล่า หรือถ่ายแต่เห็นหัว กระตักๆ " กานต์หัวเราะ ทักทายพอแล้วสนใจโทรทัศน์ต่อ ส่วนพ่อก็กองนอนพักที่โซฟา ลักครู่ก็หลับไป

17.10 น. ละครจบ กานต์เปลี่ยนไปดูการ์ตูนเรื่อง สามเหลี่ยมยอดนินจาทางช่อง 7 กานต์ออกท่าทางเลียนแบบนินจาเหมียวแต่ละตัว แล้วนอนดูเงียบๆ จนกระทั่งแม่ใช้กานต์ให้ขึ้นไปหยิบของชั้นบน กานต์รีบลงไปหยิบของให้แม่อย่างรวดเร็ว ลักพักแม่ก็ใช้กานต์ให้เอาของขึ้นไปเก็บอีกรอบ กานต์ขยับตัวแต่ยังรีรออยู่ จนแม่ต้องเร่ง ท่าทางกานต์บอกว่าเสียดายการ์ตูน กานต์เก็บของแล้วรีบกลับลงมาดูการ์ตูนทันที ยังไม่ทันจะได้นั่งดู ก็เห็นเสื้อผ้าที่แม่เพิ่งวางกองไว้ ก็รู้ว่า เป็นหน้าที่ต้องเอาไปใส่ตะกร้า กานต์หยิบเสื้อผ้าแต่ยังไม่ไป เพราะการ์ตูนกำลังตื่น:ตื่น แม่หันมองหน้า แต่ยังไม่ทันจะว่าอะไร กานต์ก็รีบต่อรอง " เดี่ยวเดี๋ยวน่า " แม่เลยสอนเลขต่อ ส่วนกานต์ก็เอาเสื้อผ้าไปใส่ตะกร้า แล้วกลับมาดูการ์ตูนต่อจนจบ

17.40 น. กานต์เปลี่ยนช่อง 3 ละครเรื่องปานแดงเทวบุตร แม่ทำงานให้เก่ง และแอนทำ แล้วเข้าครัวทำกับข้าว กานต์คอยวิ่งเข้าวิ่งออกหยิบของตามแต่แม่จะใช้ หมดหน้าที แล้ว ก็เอาขนมจากในครัวมานั่งรับประทานหน้าโทรทัศน์ จบจากปานแดงเทวบุตรแล้ว กานต์ก็ดูการ์ตูนเรื่องนินจาอาโตรีต่อ

18.00 น. กานต์เปลี่ยนช่อง 5 ดูการ์ตูนเรื่อง มิสเตอร์ที คนดีใจดี

18.25 น. มิสเตอร์ทีจบ กานต์เปลี่ยนช่อง 9 ดูรายการโลกของเด็ก เป็นช่วงสุดท้ายของรายการ เด็กที่ชนะการตอบปัญหากำลังจะแข่งขันเกมที่เรียกว่าไอเทลโล กับเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อทำคะแนนสะสมของรางวัล เก่งและกานต์ร่วมกันวิจารณ์ผู้เล่น เก่งเริ่มก่อนว่า " เล่นไม่เป็นชะละมั้ง " กานต์ผสมโรง " ไม่เห็นเก่งเลย เล่นก็ไม่มี " เด็กที่เล่นเกมท่าทางเล่นไม่คล่องจริงๆ เก่งทำท่ารำคาญ บ่นว่า " เกมนี้ง่ายจะตาย "

เก่งและกานต์สอนคนเล่นจนจบเกม ท่าทางหัวเสียของเด็กในรายการเล่นไม่ได้ตั้งใจ เมื่อพิธีกรกล่าวชมผู้เล่น(ตามธรรมเนียม)ว่าเก่งมาก สองพี่น้องทำสีหน้าตูดก กานต์ถึงกับโวยวายว่า " แหะะ อย่างนี้เหอเก่ง จึงเก่งจะตาย "

18.30 น. กานต์เปลี่ยนช่อง 7 ดูรายการการ์ตูนสารคดีเพื่อความรู้อสำหรับเด็ก เรื่องเมียม กานต์บอกผู้วิจัยว่า " เรื่องนี้กานต์ชอบ มันสนุกน่าดู ตอนนั้นนะไปที่ขั้วโลกเหนือด้วยละ อ้อ..วันนี้ไปขั้วโลกใต้ คอยดูสิสนุกดี "

กานต์ดูการ์ตูนเรื่องเมียมเงียบๆ ท่าทางสนใจมากจนจบรายการ ต่อด้วยรายการรักภาษา จากนั้นก็เปลี่ยนไปเรื่อยๆ จนพบเรื่องที่สนใจทางช่อง 11 เป็นการเล่านิทานเกี่ยวกับไดโนเสาร์ กานต์ตั้งใจดูจนจบ แล้วเปลี่ยนไปดูสารคดีชุดธรรมชาติ ทางช่อง 5 ตอนปูเจ้าฟ้า

ดูอยู่สักพักก็เลิกสนใจ มานั่งคุยกับแม่ซึ่งทำกับข้าวเสร็จแล้วกำลังสอนเลขเก่งและแอน กานต์ชวนใครต่อใครคุย แล้วหยิบเครื่องดนตรีคาลิโอมมาเล่นอยู่ได้เพียง 5 นาที ก็เลิก กลับมานั่งคุยกับแม่และพี่ๆใหม่อีกครั้ง

19.30 น. แม่ของแอนมารับแอนกลับบ้าน เก่งและกานต์ช่วยกันจัดโต๊ะอาหารระหว่างรับประทานอาหารพ่อเปลี่ยนช่อง 7 ดูรายการข่าว ทั้งครอบครัวรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน พ่อกับแม่คุยเรื่องข้างที่สนใจบางเรื่อง ในขณะที่เก่งกับกานต์ไม่สนใจข่าว แต่จะคุยกับพ่อแม่เรื่องอื่นๆ

จนกระทั่งมีโฆษณาลูกอมชนิดใหม่ออกมา กานต์ก็ถามทุกคน " นี่ไง เนลเลอร์ ไอซ์เบียร์ก เค้กกินหรือยัง " ไม่มีใครสนใจเลย แต่กานต์ก็เล่าอย่างภูมิใจว่า " กานต์เคยกินแล้วนะ วันนี้เพื่อนเค้าเอาขนมมาเลี้ยงวันเกิด มีนี่อยู่เม็ดเดียว กานต์เห็นก่อนใครเลยรีบจ้องอรรถดี หวานๆ เผ็ดๆ " ไม่มีใครพูดหรือถามอะไร แต่กานต์ก็คงไม่ได้ต้องการให้ใครถามด้วยแค่เพียงต้องการจะเล่าเท่านั้น

20.30 น. กานต์ขอให้พ่อเปลี่ยนช่อง 3 เพื่อดูรายการการ์ตูนหรรษา ทั้งครอบครัวดูการ์ตูนกันอย่างสนุกสนาน หัวเราะกันครื้นเครง การ์ตูนจบแล้วพ่อเปลี่ยนกลับไปดูข่าวช่อง 7 ตามเดิม ลึกครึ้มมีข้อความขึ้นที่ด้านล่างของจอว่า คืนนี้งดการ์ตูนหลังข่าว กานต์อ่านออกเสียงตามแล้วทำท่าผิดหวัง บ่นว่า " ทำไม่ถึงไม่มีล่ะ "

พ่อดูข่าวจนจบแล้วเปลี่ยนมาดูละครช่อง 3 และบอกให้กานต์ไปอาบน้ำ ส่วนเก่งก็เก็บโต๊ะอาหารและล้างจาน พ่อกับแม่นั่งดูละครด้วยกัน ลึกครึ้มซึ่งอยู่ชอยเดียวกันก็นั่งคุยด้วย

21.05 น. กานต์อาบน้ำแต่งตัวเสร็จแล้ว มานั่งคุยกับลุงอยู่ครู่ใหญ่ ก็หยิบเครื่องดนตรีคาลิโอมมาเล่น จบไปได้ 4 เพลง กานต์ก็เก็บแล้วขึ้นไปนอนบนโซฟาหน้าโทรทัศน์ ฟังผู้ใหญ่คุยกัน นานๆก็ส่งเสียงคุยกับลุงบ้าง จนหลับไปในที่สุด

วันที่สอง (วันศุกร์)

16.30 น. เก่งและกานต์กลับถึงบ้าน แม่นอนอ่านหนังสือพิมพ์อยู่บนโซฟา ที่หน้าโทรทัศน์ กานต์เก็บกระเป๋าแล้วเปิดโทรทัศน์ช่อง 3 ดูภาพยนตร์จีนกำลังภายใน ในขณะที่เก่งเข้าไปล้างจานในครัว กานต์ดูโทรทัศน์ คุยกับแม่ไปพลาง ภาพยนตร์จีนจบพอดี กานต์เปลี่ยนช่องเมื่อถึงโฆษณา และกลับมาดูละครเรื่องสุดสาคร ทางช่อง 3 ตามเดิม กานต์นั่งดูตามกลอนที่ขึ้นประกอบเพลง แต่ไม่จบก็เปลี่ยนไปช่อง 7 กำลังมีโฆษณาการแข่งขันชกมวยระหว่าง ฟ้ายันกับเฟลิกซ์ นารันโจ กานต์ดูแล้วลงความเห็นอยู่คนเดียวว่า " เฟลิกซ์แพ้อยู่แล้ว ฟ้ายันไม่ได้ฟ้ายันชนะแน่ๆ " จบช่วงโฆษณาเป็นภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่องขบวนการโล่ไฟแมน กานต์ดูอย่างสนใจ

16.45 น. เก่งล้านจานเสร็จ ออกมาเรียกกานต์ให้หุงข้าว กานต์รีบลุกทันที อีก 5 นาทีต่อมา เก่งและกานต์ก็ออกมาล้างจานบนการไลฟ์แมนด้วยกันจนจบ กานต์เปลี่ยนไปดูละคร สดสาคร ช่อง 3 แต่ภาพไม่ชัด กานต์รายงานแม่ว่าโทรทัศน์เสีย แม่ให้เก่งลองปรับเสาอากาศดู เก่งลองทำแต่ไม่ได้ผล เลยเปลี่ยนไปช่อง 7 อีกครั้งมีรายการรักษาดนตรี ซึ่งทั้ง 2 คนไม่ได้ สนใจดู กานต์นั่งคุยกับแม่ ส่วนเก่งเปลี่ยนไปช่อง 3 อีกครั้ง และลองปิดไฟบางดวงในบ้าน ทำให้ ภาพชัดขึ้น แต่เก่งกับกานต์ดูเหมือนจะไม่ได้ตั้งใจดูสดสาครเท่าไร เพราะกำลังคุยกันเพลิน

17.00 น. สดสาครจบแล้วแต่กานต์ไม่เปลี่ยนช่อง ทำให้แม่สงสัย กานต์บอกว่า ขอฟังเพลงก่อน ว่าแล้วก็ลุกขึ้นร้องตามเพลงละคร ด้วยท่าทางที่แม่ต้องล่าหน้าและกลั้นหัวเราะ จนเพลงแล้ว กานต์จึงเปลี่ยนไปช่อง 7 ดูการ์ตูนเรื่องหมาน้อยสกุบิดู กานต์ดูเพลงการ์ตูนแล้ว ลุกขึ้นเต้น และพลอยติดลมไปถึงช่วงโฆษณา กานต์ก็แก้งทำท่าล้อเลียนเกือบทุกเรื่อง การ์ตูนมา กานต์ก็ดูไม่พูดกับใคร ได้ยินแต่เสียงหัวเราะสนุกสนาน

17.15 น. ลุงซึ่งเป็นพ่อของแอนพาลูกสาวมาเรียนเลข เก่งและแอนเข้าประจำที่ แม่เริ่มต้นสอน ลุงชวนกานต์คุย แต่กานต์ไม่ค่อยจะยอมคุยด้วย เอาแต่ดูการ์ตูนไม่วางตา ลุง ชวนกานต์ไปเดินตลาดนัดใกล้บ้าน แต่กานต์ไม่ยอมไปเพราะการ์ตูนกำลังสนุก

17.25 น. การ์ตูนจบ กานต์เปลี่ยนไปช่อง 3 มีละครเรื่องปานแดงเทวบุตร กานต์แปลงเพลงว่า " ปานดำ ปานดำ ขยับหัวใจ " แล้วชวนใครต่อใครไปตลาดนัด พ่อ กลับมาถึงบ้านพอดี ทุกคนออกไปเดินตลาดด้วยกัน ให้เก่งกับแอนนั่งทำงานไปพลางๆ ก่อนจะ ออกจากบ้านดูปิดโทรทัศน์ เพราะเกรงว่าเก่งกับแอนจะไม่เป็นอันทำงาน

18.00 น. กลับจากตลาด ไม่มีใครเปิดโทรทัศน์ กานต์ดูเหมือนจะรู้ว่าไม่ควร เปิด เลยเข้าไปเป็นลูกมือช่วยแม่ทำกับข้าว ส่วนพ่อก็นั่งอ่านหนังสือพิมพ์ แม่ทำกับข้าวสลับกับ การสอนเก่งและแอน กานต์ช่วยแม่อย่างเต็มใจไม่ได้ทำทำว่าอยากดูโทรทัศน์

19.20 น. อาหารเย็นเสร็จแล้ว เก่งและแอนได้หยุดพัก กานต์ช่วยเก่งจัดโต๊ะ อาหารเสร็จแล้ว กานต์เปิดโทรทัศน์ให้พ่อดูรายการข่าวช่อง 7 ทุกคนรับประทานพลางคุยกันไม่ ได้สนใจดูข่าว

20.30 น. กานต์บอกให้พ่อเปลี่ยนดูการ์ตูนช่อง 3 แต่ไม่มีการ์ตูนกลับเป็นรายการ พิเศษแทน พ่อเลยเปลี่ยนกลับมาดูข่าวช่อง 7 ต่อ จนกระทั่ง 20.45 น. พ่อออกไปนอกห้อง กานต์ก็เปลี่ยนไปช่อง 3 อีกครั้ง ปรากฏว่าไม่มีการ์ตูน มีละครเรื่องแฝดอลเวง (แสดงว่า การ์ตูนจบไปแล้ว) กานต์เลยนั่งร้องเพลงละครเสียงดังลั่น ขณะที่เก่งเก็บโต๊ะอาหาร และ แม่สอนเลขแอนต่อ

พ่อเข้ามาเห็นกานต์ดูละครก็บ่นนิดหน่อย " ดูอะไรไม่ได้เรื่อง " แล้วก็เปลี่ยนกลับ

ไปดูข่าวช่อง 7 ตามเดิม พร้อมกับไล่กานต์ไปอาบน้ำ แต่กานต์ไม่สนใจกลับนั่งดูข่าวก็ฟ้ากับพ่อ มีการทำท่าเลียดอกเลียดใจเมื่อรู้ว่าทีมฟุตบอลของกรุงเทพ แพ้ทีมปทุมธานี แล้วจู่ๆ กานต์ก็หันมาบอกแม่เมื่อเห็นข่าวมวย " คุณแม่ วันที่ 23 นี้ต้องอดไปงานแน่ๆเลย " แม่ทำหน้าสงสัย กานต์พยักเพยิดไปทางพ่อ พร้อมทำท่าขมขม แม่ยิ่งงง " ทำไม พ่อเค้าจะต่อใคร " กานต์ทำเสียงกระซิบตอบแม่ว่า " ไม่ใช่ พี่ลั่นต่อยกับเฟลิกซ์ไง คุณพ่อเค้าไม่ออกไปไหนหรอก " เสียงแม่พึมพำว่า " รั้มากเหลือเกินเราเนี่ย " ในขณะที่พ่อไม่ทันได้ยินเพราะมัวแต่สนใจข่าวอยู่

ก่อนข่าวเป็นช่วงโฆษณากีฬามัน สามคนพ่อลูกหัวเราะกันสนุกกับภาพข่าวกีฬาตลกๆ ที่เลือกมาออกรายการ จบข่าวแล้ว พ่อออกไปเช็ครถ กานต์รีบเปลี่ยนไปช่อง 3 ทันที แต่ไม่ได้สนใจดู เพราะมัวแต่แห่แอนซึ่งเรียนเลขอยู่ จนแม่รำคาญบอกให้กานต์ไปอาบน้ำเสียที

กานต์อาบน้ำอยู่ เก่งซึ่งเก็บโต๊ะเสร็จแล้วกำลังจะล้างจาน ก็ตะโกนบอกกานต์ว่า คืนนี้ละครเรื่องโทนจะมาตอนสี่ทุ่ม เพราะมีการปราศรัยของพรรคการเมือง กานต์อาบน้ำไปร้องเพลงโทนไป ลืมเสียงสบายใจดี กานต์ออกจากห้องน้ำมาพบว่าลุง 2 คนมานั่งคุยอยู่แล้ว และแม่ซึ่งเลิกสอนแอนก็กำลังดูละครเรื่องแม่หญิงทางช่อง 7 กานต์เข้าไปนั่งคุยกับลุงทันที

ละครดำเนินมาถึงตอนที่มีการยิงกัน ทุกคนหันมาสนใจละคร พร้อมกับคาดเดาเหตุการณ์กันใหญ่ ซึ่งกานต์ก็ร่วมออกความเห็นด้วย " ยิงเข้ากลางหลังอย่างนี้ ตายแน่ๆเลย ใช้มียคุณลุง " กานต์หาเสียงสนับสนุนจากลุง ลุงเห็นด้วย

ก่อนเข้าโฆษณา มีเพลงไตเติ้ลละครช่วงสั้นๆ กานต์รีบเปลี่ยนเนื้อเพลงทันที ร้องเสียงดังเลียนแบบละครว่า " แม่ผี... " แล้วกดรีโมทเปลี่ยนช่อง 3 นึกว่าละครเรื่องโทนจะมาแล้ว เลยกดแม่ดู กานต์เปลี่ยนกลับมาช่อง 7 อย่างเดิม เล่นกับลุงอย่างสนุก ไม่ได้สนใจดูละครจริงจังนัก เช่นเดียวกับคนอื่นๆ

21.35 น. กานต์ชวนผู้วิจัยเล่นเกม เป่ายิงฉุบ ตัดมะกอก เล่นได้ 15 นาที ก็ชวนเลิกเพราะเจ็บมือทั้งคู่ กานต์ดูละครและคุยกับลุงต่อ พร้อมร่วมวิพากษ์วิจารณ์ละครกับผู้ใหญ่ทุกครั้ง เป็นต้นว่า วิพากษ์ตัวละครหญิงที่เป็นตัวอิจฉาว่า " ทาปากชะแดงแจ๋เลย ... แต่งชุดอะไรก็ไม่รู้ น่าเกลียด... " นอกจากนี้ก็มักจะแปลงเนื้อเพลงอยู่บ่อยๆ แม่หญิงจึงกลายเป็นแม่ผี หรือแม่หม ตามแต่จะนึกออก

เป็นที่น่าสังเกตว่า กานต์ชอบต่อบทสนทนาของตัวละคร เช่นเดียวกับพ่อที่มักจะแกล้งขัดคอตัวละครอยู่บ่อยๆ ดังเช่น

ละคร 1 : โหนมีอะไรกินบ้างจ๊ะ

ละคร 2 : ของโปรดท่านหญิงทั้งนั้นแหละมังคะ

พ่อ : กล้วยไข้อย่างเดียวเลยมังคะ

หรืออีกเหตุการณ์

ละคร 1 : แล้วคุณมาลาจะทำอะไรต่อไปละคร

ละคร 2 : ยังไม่ทราบเลยค่ะ

พ่อ : ออกเทปสักชุดใจ เดี่ยวเดี๋ยวก็รวย

ทำนองเดียวกับงานต์ที่ชอบร่วมบทกับตัวละคร ดังเช่น

ละคร 1 : (น้อยใจ) ทำไมคุณพูดอย่างนั้นละคร

ละคร 2 : (แก้งรวน) กระทบมณูคราชาศัพท์ผิดหรือท่านหญิง

งานต์ : (รำคาญเต็มที) ผิดมากเลยล่ะยะ

งานต์ดูเหมือนว่าจะไม่ได้สนใจละครมากนัก เพราะสนุกกับการเล่นกับลุงมากกว่า แต่ก็สามารถแปลงเพลงและต่อบทสนทนาจากละครได้เรื่อยๆ

21.55 น. ลุงทั้ง 2 คนและแอนกลับบ้าน งานต์ออกไปส่งหน้าประตู แล้วกลับมาดูละครต่อ งานต์ได้ยินเด็กผู้ชายในละครพูดลงท้ายเหมือนผู้หญิงก็แปลกใจ ถามว่า " ทำไมชายน้อยถึงพูดคะขา " พ่อแม่ไม่ตอบเพราะกำลังวิจารณ์ทรงผมตัวละครกันอยู่ งานต์ฟังอย่างสนใจที่ได้รู้ว่าสมัยแม่สาวาก็แต่งตัวและทำผมอย่างในละคร งานต์ถามถึงป้า พี่สาวแม่ที่งานต์ไม่เคยเห็นหน้า เพราะเสียชีวิตไปก่อนที่งานต์จะเกิด " ป้าเขี้ยวทำผมทรงไหนเธอ " แม่ตอบว่า " ทรงสวอน " แล้วอธิบายให้งานต์ฟังว่าเป็นอย่างไร งานต์พยายามจะเสยผมตัวเอง แล้วจัดให้เป็นทรง(ที่คิดว่า)สวอน อดคิดว่า " สวอนมั๊ยคุณแม่ " ทุกคนหัวเราะทรงสวอนของงานต์

22.00 น. ละครจบ แม่ให้งานต์เปลี่ยนช่อง 3 เพื่อดูเรื่องโทน มีโฆษณาพอดี แม่เลยให้งานต์เปลี่ยนกลับมาฟังเพลงแม่หญิง งานต์ร้องตามเพลง แปลงเพลงเป็นบางตอนจนจบ แล้วจึงเปลี่ยนกลับไปช่อง 3

งานต์นอนดูละคร และฟังพ่อกับแม่วิจารณ์ละคร พ่อกับแม่เล่าถึงเรื่องโทนที่เคยดูเมื่อสมัยก่อน แม่บอกว่า " คุณแดงนี่แต่งตัวไม่สวยเลย สู้สมัยอรรณพ เล่นก็ไม่ได้ ดูลิแต่งตัวปิ๋ยั่นเลย " งานต์ดูเสื้อแขนกุดที่นางเอกใส่ แล้วถามว่า " อ้อ...อย่างนี้เรียกว่าแต่งตัวปิ๋ยั่นหรือคุณแม่ " แม่ยืนยัน " ก็ใช่ล่ะสิ " งานต์ชักเห็นด้วย " จริงด้วยเนอะ ใส่เสื้อไม่มีแขนปิ๋ยั่น "

เมื่อแม่วิจารณ์ทรงผมนางเอก งานต์ก็ร่วมวิจารณ์ด้วย และเมื่อนางเอกถูกคนร้ายจับตัวไป จนพระเอกต้องไปช่วยด้วยความยากลำบาก งานต์ก็ออกความเห็นก่อนใคร " แต่ก่อนนะ ไม่เคยสนใจโทนเลย ตอนนี้เป็นไงล่ะ โทนกลายเป็นคนสำคัญไปแล้ว ทีนี้อะไรๆ ก็ต้องโทน "

พ่อเล่าบ้างว่า สมัยก่อนจารุวรรณ (ปัญญาภาส) เล่นเป็นตัวนางรองที่ชื่อกุหลาบ

แม่บอกว่า คราวนี้น่าจะเอาลูกสาว (ลลิตา) มาเล่นเป็นกุหลาบข้าง กานต์ค้านทันที " ลลิตา เป็นคนแดง (นางเอก) ดีกว่านะ กานต์ว่า " แม่เห็นด้วย " จริงสินะ สวยกว่าจันทร์จिरาอีก "

22.40 น. ละครจบ กานต์ดีใจมากเพราะภาพยนตร์ฝรั่งเรื่องลิบล้อไอเทคที่ซอบ จะมาเป็นรายการต่อไป พ่อกับแม่ไปอาบน้ำ เตรียมตัวเข้านอน กานต์นอนอยู่คนเดียว เก่งล้างจาน และอาบน้ำแต่งตัวเสร็จ ก็ออกมานั่งดูด้วยกันเจียบๆ ลึกครู่กานต์ก็หลับไป ทั้งๆที่ดู ได้ไม่ถึงครึ่ง และตั้งใจจะดูมาก เก่งเลยนั่งดูคนเดียวจนจบจึงปิดโทรทัศน์และปลุกกานต์ให้ เข้านอน

วันที่สาม (วันอาทิตย์)

วันนี้พ่อออกจากบ้านแต่เช้า เพื่อไปตรวจหน่วยเลือกตั้งที่ จ.นครปฐม แม่ เก่ง และกานต์อยู่บ้านกัน 3 คน สองพี่น้องช่วยแม่ทำงานบ้าน จนกระทั่ง 9.20 น. กานต์จึงเปิด โทรทัศน์ ช่อง 9 ดูการ์ตูนเรื่องเจ้าชายอินนิหาร แต่เพียงครูเดียวแม่ก็เรียกกานต์ไปช่วยเก่ง กรอกน้ำ กานต์ละลายตาอย่างอวรณ์นิดๆ

9.55 น. กรอกน้ำเสร็จ กานต์และเก่งจึงเข้ามาดูโทรทัศน์ต่อ โทรทัศน์ช่อง 9 กำลังถ่ายทอดสดบรรยากาศการเลือกตั้งที่หน่วยเลือกตั้งแห่งหนึ่งในเขตกรุงเทพฯ เก่งไม่สนใจ เข้าไปอาบน้ำ กานต์ดูอย่างสนใจ ถามแม่ว่า " คุณพ่ออยู่ที่นี้หรือเปล่า " แม่หัวเราะบอกว่า " พ่อเค้าอยู่ที่กำแพงแสน " กานต์บ่นอย่างเสียดาย " น่าจะอยู่ที่นี้ละ จะได้ออกทีวี " ผู้สื่อข่าวรายงานว่า นายกรัฐมนตรี (นายอานันท์ ปันยารชุน) พร้อมด้วยภรรยาและบุตรสาว กำลังจะมาลงคะแนนที่หน่วยเลือกตั้ง กานต์โวยวายทันที " ทำไมลูกสาวนายกเลือกตั้งได้ละ " แม่อธิบายว่า " ก็โตแล้ว อายุถึงแล้วนะสิ " กานต์เห็นลูกสาวนายกแล้วเข้าใจทันทีบอกว่า " อ้อ..อายุถึง 20 แล้วนี่ นึกว่าเป็นเด็กๆซะอีก "

โทรทัศน์ยังรายงานข่าวการเลือกตั้งอยู่ แม่บอกให้กานต์ไปอาบน้ำ ขณะที่กานต์ อาบน้ำอยู่ เก่งก็ร้องบอกว่า " ปาร์แมนมาแล้ว " กานต์รีบอาบน้ำอย่างรวดเร็วแล้วออกมายืน แต่งตัวหน้าโทรทัศน์ ดูการ์ตูนอย่างจดจ่อ

กานต์เห็นเด็กในโฆษณาเล่นเบสบอล ก็บอกแม่ว่า " กานต์อยากเล่นแบบนี้บ้าง " แม่ตอบอย่างไม่ใส่ใจนักว่า " อยากไปซะทุกอย่างนะแหละ มีสิทธิ์อยาก แต่ไม่จำเป็นต้องได้ อยากได้อะไรก็อยากไปเถอะ แม่ไม่ว่า " กานต์เลยหัวเราะเจื่อนๆ ไม่รู้จะตอบอย่างไร

10.55 น. การ์ตูนยังไม่ทันจบ ช่อง 9 ก็ตัดกลับไปให้ข่าวเลือกตั้งอีก กานต์บ่น อย่างหัวเสีย " อะไร! มาอีกแล้ว เลือกตั้งสามห้านี้ " เก่งชวนกานต์จัดโต๊ะอาหาร ทุกคน รับประทานอาหารและดูข่าวเลือกตั้งไปด้วย เก่งเปลี่ยนช่องที่ไม่มีข่าวการเลือกตั้ง ดูอย่างไม่

สนใจนัก จนกระทั่งเปลี่ยนมาช่อง 9 ตามเดิม พบว่าการ์ตูนมาแล้ว กานต์ส่งเสียงเอออชอบใจ ขณะที่การ์ตูนกำลังฉายอยู่นั้น มีการชักชวนให้คนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยใช้อักษรวิ่งบริเวณด้านล่างของจอ เป็นข้อความว่า " อ্যানอนหลับทับสิทธิ์ ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง " กานต์หันมาทางผู้วิจัยทันที " อ্যানอนหลับทับสิทธิ์ ไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วย " ผู้วิจัยปฏิเสธว่า ไม่ได้นอนหลับทับสิทธิ์เพราะไปลงคะแนนเลือกตั้งมาตั้งแต่เช้าแล้ว กานต์เลยเปลี่ยนไปเล่นงานแม่ทันที " คุณแม่นอนหลับทับสิทธิ์ " แม่รีบค้าน " แม่รอคุณลุง คุณป้า ไม่ได้นอนหลับทับสิทธิ์ แต่อาจจะนอนหลับลืมสิทธิ์ " เก่งและกานต์เลยสงสัยว่าเป็นอย่างไร แม่บอกว่า " ก็แบบหลับเพลินใจ ตื่นมาอีกทีก็หมดเวลาลงคะแนนแล้ว " กานต์หัวเราะ ถามว่า " คุณแม่เคยด้วยเหรอ " แม่สารภาพ " คราวก่อน แม่นอนเพลินไปหน่อย ตื่นมาอีกทีก็เกือบหมดเวลา รีบไปที่หน่วยปรากฏว่าเค้าปิดหีบไปแล้ว " กานต์สำทับว่า " คราวนี้อ่าลืมอีกนะ คุณแม่ "

โฆษณานมขบเคี้ยวห่อไอ้ตต่อไอ้ต กานต์แก๊งแปลงจึงเกิดเพลง " คนหัวโต... คนหัวโต " พลังลกซันเต้นเลียนแบบจนจบ แม่บอกกานต์ให้ช่วยเก่งเก็บโต๊ะ เสร็จแล้วเก่งไปล้างจาน ส่วนกานต์นอนดูการ์ตูนเรื่องเทพบุตรดาวเหนือบนโซฟาหน้าโทรทัศน์อย่างสนใจ

ตอนหนึ่งแม่ถามกานต์ว่า " ดาวเหนือนี้หล่อมัย " กานต์ตอบอย่างมั่นใจว่า " หล่อมมาก " แม่หันมาปรารภกับผู้วิจัยว่า " การ์ตูนอะไรก็ไม่รู้ ดูไม่เห็นจะรู้เรื่อง หน้าตาประหลาดๆ " กานต์ย้ายขึ้นไปนอนบนพนักโซฟา แล้วบอกแม่ว่า " กานต์อยากเป็นเทพบุตรดาวเหนือ " แม่ไม่ยอมคล้อยตาม " เป็นแค่ดาวไตก็พอ เรานะ " กานต์ไม่เข้าใจถามว่าทำไมถึงต้องเป็นแค่ดาวไต แม่เลยบอกว่า " ตัวหนักยังกะหมู ขึ้นไปนอนบนนั้นได้ยังไง ลงมาเดี๋ยวนี้ พ่อเทพบุตรดาวไต " กานต์หัวเราะอายๆ แก้กตัวว่า " เป็นดาวเหนือ ก็ต้องนอนเหนือ นอนสูงสิ " แม่ยืนยันว่า " ถึงบอกให้เป็นแค่ดาวไตไถ่โง่งโล่ โซฟาแม่จะได้ไม่หัก "

12.00 น. การ์ตูนจบ มีข่าวการเลือกตั้งอีก กานต์เปลี่ยนช่องทันที แม่คว้า " แม่จะดูข่าวเลือกตั้ง อย่าเปลี่ยนช่องสิ " กานต์เปลี่ยนกลับมาช่อง 9 อย่างเดิม แม่คว้าแล้วเปรยว่า " แนะ... เหลิมมาลงคะแนนแล้ว " กานต์ถามว่า " เหลิมเลือกใครรั้มัย คุณแม่ " " ก็เลือกใคร.. " กานต์เข้าใจทันที " เลือกตัวเองเหรอ ได้มั๊ยคุณแม่ เลือกตัวเองได้มั๊ย " แม่บอกว่าได้ กานต์ยังสงสัยต่ออีก " ทำไมเค้าไม่เลือกคนอื่นล่ะ " " อ้าว! ก็เลือกคนอื่นไปทำไมกัน " กานต์เลยสรุปว่า " อ้อ... เลือกตัวเองจะได้ได้ไ้มั๊ยอย่างนี้เอง "

ข่าวเลือกตั้งนานเกือบสิบนาที กานต์บ่น " เลือกตั้งทั้งที น่าเบื่อ น่าเบื่อ การ์ตูนหายหมดเลย " เก่งล้างจานเสร็จออกมานั่งดูพอดิข่าวจบ เก่งลองเปลี่ยนช่องต่างๆเลือกดูช่องที่ไม่มีข่าว แต่ก็ไม่ได้ดูอย่างจริงจังนัก เก่งเปลี่ยนกลับมาช่อง 9 อีกครั้ง เป็นภาพยนตร์จีน

มีฉากการไล่ล่าระหว่างรถตำรวจ กับผู้ร้าย ทั้งคู่ต่างก็ตั้งใจดู ตำรวจจะหยุดรถผู้ร้ายด้วยการยิง แต่ไม่สำเร็จ กานต์ทนมโหฬารว่า " ทำไมไม่ยิงตรงล้อละ ยิงล้อสิ โธ่เอ๊ย โง่จริง อย่างนี้เมื่อไหร่จะจับได้ "

12.30 น. ลุงกับป้ามาที่บ้าน ชวนแม่ไปเลือกตั้งและรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน เก่งปิดโทรทัศน์ ทุกคนออกจากบ้าน

15.30 น. แม่ เก่ง กานต์กลับบ้าน แวะคุยที่บ้านป้า กานต์ไม่ยอมกลับบ้านเพราะอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเพลิน แม่จึงกลับบ้านพร้อมเก่ง กานต์อ่านหนังสือได้เกือบครึ่งชั่วโมงก็เปลี่ยนมาเล่นเกมทดแทน

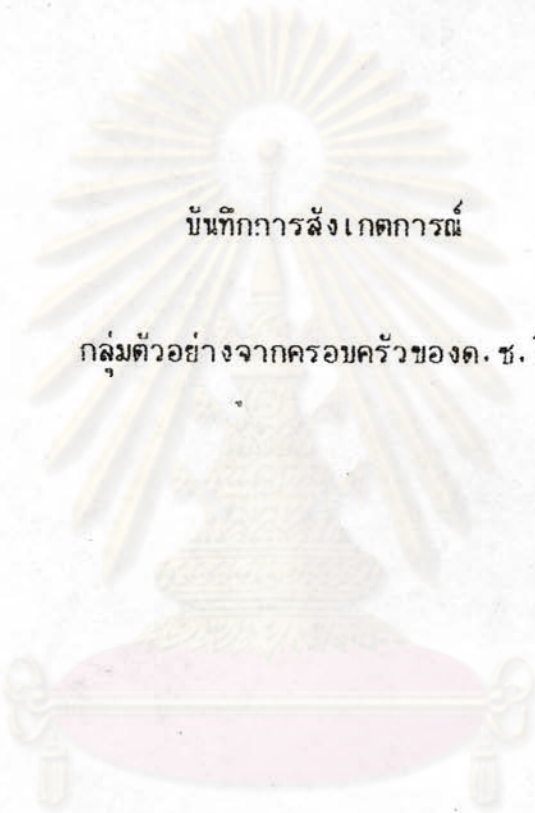
16.30 น. เก่งมารับกานต์กลับบ้าน กานต์ยืมหนังสือการ์ตูน 2 เล่มมาอ่านที่บ้านด้วย กานต์เข้าบ้าน เห็นแม่กำลังดูรายงานผลเลือกตั้งอยู่ ก็ถามว่าใครชนะ แม่บอกว่ายี่สิบสามคะแนนไม่เสร็จ " แต่พลังธรรมนำในกรุงเทพ " กานต์ส่งเสียงเออฮาชอบใจ ทำท่าเชียร์ " จำลอง จำลอง " แต่เมื่อดูในโทรทัศน์กลับไม่เห็นชื่อพรรคพลังธรรม กานต์เลยแปลกใจ " ไม่เห็นมีพลังธรรมเลย " แม่บอกว่า นี่เป็นรายงานผลจากต่างจังหวัด กานต์จึงเข้าใจ

กานต์ตัวอย่ชื่อพรรคต่างๆ แล้วสงสัย " แสบ คือพรรคอะไร มีด้วยหรือ พรรคแสบ " แม่อธิบายว่า " ก็กิจสังคม แต่เรียกง่าย ๆ ว่าพรรคแสบ " กานต์ยังข้องใจถามต่ออีกว่า " ทำไมถึงเรียกพรรคแสบละ " แม่แก้สงสัยตอบ " ก็อย่างเจ้านี้แหละ ถึงจับไปอยู่พรรค ก็ต้องอยู่กับพรรคแสบ " กานต์เลยเลิกถาม นอนอ่านการ์ตูนต่อ สลับกับการคุยกับแม่เป็นบางครั้ง

เมื่อถึงการรายงานผลในเขตกรุงเทพฯ กานต์ดูอย่างสนใจ เห็นชื่อพรรคพลังธรรมมากมายเข้า ก็ดีใจ " มีแต่พลังธรรมทั้งนั้นเลย " แล้วถามผู้วิจัยว่า เลือกพรรคพลังธรรมหรือเปล่า เมื่อผู้วิจัยปฏิเสธ กานต์ก็ทำท่าขัดใจ บ่นว่า " โธ่..ทำไมไม่เลือก "

18.45 น. ลุงโทรทัศน์มาชวนไปรับประทานอาหารเช้าที่บ้าน แม่ปิดโทรทัศน์ แล้วพากันไปที่บ้านลุง

21.30 น. กานต์กลับบ้านพร้อมหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นอีก 1 เล่ม แม่ให้เก่งและกานต์ไปอาบน้ำ กานต์เสร็จแล้วก็ออกมานั่งดูโทรทัศน์ และถามแม่ว่า " ไม่มีโทนเธอ " แม่บอกว่าคืนนี้มีแต่รายงานผลเลือกตั้ง กานต์เลยนอนอ่านหนังสือการ์ตูน และหลับไป

บันทึกการสังเตการณ์

กลุ่มตัวอย่างจากครอบครัวของด. ช. โม

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันแรก (วันอังคาร)

16.20 น. ย่ำกับโมกลับถึงบ้าน โมแหวะทักทายสุนัขของเพื่อนบ้าน ก่อนจะเข้ามาเล่นกับทามะแมวที่เลี้ยงไว้ที่บ้าน ลักครู่ก็มานั่งคุยกับย่าและผู้วิจัย โมพูดเหนือเลียนแบบ "โทน" พระเอกในละครเรื่องที่ชอบ (แต่ไม่ค่อยได้ดู) โมเล่าฉากที่ชอบให้ย่ากับผู้วิจัยฟัง และบ่นเลียนดาชที่อดดูตอนอวสาน เพราะพ่อไล่ให้ไปเข้านอน หลังจากนั้นโมก็ไปอาบน้ำมีการชวนย่าให้ไปนั่งเป็นเพื่อนด้วยเพราะกลัวผี อาบน้ำเสร็จแล้วโมก็ออกมาเล่นกับทามะ

16.45 น. โมเปิดโทรทัศน์ช่อง 3 มีละครเรื่องสุดสลดคร โมลากเก้าอี้มานั่งติดจอโทรทัศน์แต่ท่าทางไม่ได้สนใจละครนัก เพราะมัวแต่รับประทานขนมพลางคุยกับย่าและผู้วิจัย ย่าถามโมว่า " โมดูหนังอย่างนี้เป็นด้วยหรือลูก ทุกทีโมรอดแต่การ์ตูนอย่างเดียว " โมหันมาตอบรับ บอกกับย่าว่า " อีกเดี๋ยวเดี๋ยวก็จะมีการ์ตูนที่โมจะดูแล้ว " พ่อโทรทัศน์มาเช็คดูว่าโมอยู่บ้านหรือเปล่า โมคุยโทรทัศน์เสร็จแล้ว ก็หยิบนิยายสารลกุลไทยฉบับใหม่ของย่า มาเปิดอ่านนิทานเรื่องยาวสำหรับเด็กที่โมติดตามอ่านอยู่ โมอ่านนิทานอย่างตั้งใจอยู่หน้าโทรทัศน์ไม่มีการเงยหน้าดูโทรทัศน์เลย และเมื่อย่าชวนคุย โมก็ไม่ค่อยจะยอมคุยด้วย ท่าทางติดพันกับนิทานมาก

17.10 น. โมอ่านนิทานจบ ลูกขึ้นปิดเครื่องรับโทรทัศน์แล้วออกไปข้างรั้วตะโกนเรียกฝ่ายเพื่อนเล่นรูนีที่อยูบ้านข้าง ๆ ให้มาเล่นด้วยกัน ฝ่ายเข้ามาเล่นกับโมที่หน้าโทรทัศน์ ทั้งสองคนนำหุ่นยนต์และเครื่องบิน รถยนต์พลาสติก รวมทั้งหุ่นพลาสติกที่เลียนแบบตัวการ์ตูนญี่ปุ่นในโทรทัศน์ มาเล่นด้วยกัน ฝ่ายเล่าถึงหนังสือการ์ตูนเล่มใหม่ที่เพิ่งอ่าน โมจึงนึกถึงหนังสือการ์ตูนที่ดึงดูดใจขึ้นมาได้ ร้องว่า " ว่า...การ์ตูนจบไปแล้วนี่ " แต่ก็ไม่ได้ทำท่าผิดหวังอะไรมากมาย ยังคงเล่นกับฝ่ายต่อ

18.00 น. ปุกกลับบ้านแล้วเข้าไปนั่งดูโทรทัศน์กับอาที่ห้องข้าง ๆ

18.10 น. ฝ่ายเลิกเล่นจะกลับบ้าน โมตามไปส่งฝ่าย แล้วกลับมาเปิดโทรทัศน์ช่อง 3 ดูอีกครั้ง แต่มีการหลบออกไปซื้อขนมที่ร้านใกล้ๆบ้าน พบกับแม่พอดิ เลยเดินกลับบ้านพร้อมแม่ โมนั่งดูการ์ตูนช่อง 3 อย่างตั้งใจ มีการสลับไปดูช่อง 9 เมื่อถึงช่วงโฆษณา ดูเหมือนโมจะไม่สนใจแม่หรือย่าเลย แม้ว่าย่ากับแม่จะคุยกับโมก็ยังต้องถามซ้ำหลายครั้ง กว่าโมจะตอบ โมเพลินกับการ์ตูนมาก ถึงขนาดไม่ยอมลุกไปหยิบน้ำเมื่อหิว โมร้องให้แม่ช่วยรินน้ำมาให้โมหน่อย โดยไม่ยอมคลาดสายตาจากการ์ตูนเลย เมื่อแม่ไม่ยอมทำให้ และย่าก็ยืนยันให้โมช่วยตัวเอง โมทำหน้าอ แต่ก็ลุกขึ้นไปรินน้ำดื่มเองเมื่อถึงช่วงโฆษณา และกลับมานั่งดูการ์ตูนต่ออย่างตั้งใจเช่นเดิม

18.30 น. การ์ตูนจบโมจึงลุกจากที่นั่งหน้าโทรทัศน์มาคุยกับแม่ ทำท่าอ่อนแอ บอกว่าไม่ค่อยสบายเหมือนกับมีอะไรติดคออยู่ แม่ตกใจเพราะเมื่อ 2 วันก่อนโมเพิ่งจะทำ

หมากฝรั่งติดคอ ต้องไปให้หมอเอาออกให้ แต่โมยังรู้สึกกังวลอยู่

18.40 น. พ่อกลับบ้านพอดี แม่รีบเล่าให้พ่อฟัง พ่อซักถามอาการแล้วบอกว่าจะพาโมไปหาหมออีกครั้ง ระหว่างรอพ่อกับแม่แต่งตัว โมหยิบอัลบั้มภาพถ่ายครอบครัวมานั่งดู ที่หน้าโทรทัศน์ โมเปิดเห็นภาพแม่ ก็หันไปจะเรียกแม่ให้มาดู พอดีกับเสียงเพลง "เราคือคนไทย" ดังมาจากโทรทัศน์เครื่องที่ปู่ดูอยู่ โมจึงผสมโรงร้องไปว่า " แม่คือคนไทย..แม่คือคนไทย " เสียงดังลั่น พลังกวีมือเรียกแม่ให้มาครุ่นตัวด้วยกัน แม่หัวเราะชอบใจ พ่อเสิร์ฟจรรยาแล้วจึงลาปู่และย่าพาโมไปหาหมอ และกลับบ้านเลย ไม่รับประทานอาหารเย็นด้วยกันเช่นเคย

หาหมอเรียบร้อยแล้ว ทั้งครอบครัวแวะรับประทานอาหารก่อนกลับบ้าน โมดูท่าทางจะเพลียมาบนว่าง่วงนอน พอขึ้นรถได้สักครู่ก็หลับไป จนถึงบ้านแล้วพ่อจึงอุ้มโมเข้าห้องนอน

วันที่สอง (วันพุธ)

17.00 น. โมกับย่ากลับบ้าน พบเพื่อนอามานั่งรออยู่ โมเล่นกับเพื่อนอและหมาแมวก่อนจะเอากระเป๋าเข้าไปเก็บในบ้าน แล้วรีบวิ่งออกไปเล่นกับฝ่ายและเพื่อนๆ ที่บริเวณใกล้บ้าน

17.45 น. พ่อโทรศัพท์มา ย่าไปตามโมมาคุยกับพ่อ คุยโทรศัพท์เสร็จแล้ว โมก็ร้องก่อกองของเล่น เพื่อหาเครื่องบินที่ฝ่ายลิ้มไว้ตั้งแต่เมื่อวาน หาพบแล้วโมก็ไม่ได้ลุกไปกินเพราะมัวแต่เล่นหุ่นยนต์ต่อ พลังส่งเสียงพากย์ไปด้วย

18.00 น. ปู่กลับมาถึงบ้าน ได้ยินโมซึ่งกำลังพากย์หุ่นยนต์อย่างออกรส ก็ดูว่าโมพูดไม่เพราะ โมหันงอเล็กน้อยเดินเข้าครัว หาขนมรับประทาน แล้วมาเปิดโทรทัศน์ดูการ์ตูนช่อง3 ดูไปรับประทานนมไปพลง

18.05 น. ฝ่ายมาหาโมที่บ้าน เห็นการ์ตูนเรื่องที่โมกำลังดูอยู่ก็ทำเสียงเหยียดๆว่า " คูอะไรนะโม หนังสือเธอ " โมหันมาหัวเราะแล้วออกตัวว่าไม่ได้ดูอะไรเรื่องต่างหาก ผู้วิจัยและย่าสงสัยว่า "หนังสือ" ที่ฝ่ายว่าเป็นอย่างไร ฝ่ายอธิบายว่า " ก็หนังสือของผู้หญิงแต่ผู้ชายมาดูไงอะ " โมหยิบของเล่นมาให้ฝ่ายเล่น แล้วตัวเองก็นั่งดูการ์ตูนต่อ

แม่กลับมาพอดี โมทักทายแม่และดูการ์ตูนต่อไป การ์ตูนเรื่องนินจาอาโตรีมา โมรีบบอกผู้วิจัยว่า " อันนี้เป็นการ์ตูนผู้ชายนะ แต่มันดีต้องไปหน่อย " แม่เข้ามานั่งคุยกับโม แต่โมตอบบ้างไม่ตอบบ้าง ส่วนฝ่ายนั่งเล่นอยู่คนเดียววามครุ่นหนึ่งแล้วชักมือ บอกโมว่า " นี่โมจะเล่นมัย ถ้าไม่เล่นนี่จะกลับบ้านแล้วนะ " โมรีบลุกมานั่งเล่นกับฝ่าย จนเมื่อฝ่ายบอกให้โมหากระดาษ ดินสอ มาวาดรูป แล้วฝ่ายก็วาดรูปอยู่คนเดียว โมจึงขยับไปนั่งดูการ์ตูนต่อเช่นเคย ฝ่ายเองวาดรูปไปได้สักพักก็ชักจะสนใจการ์ตูนขึ้นมาบ้าง จากที่วาดรูปไปซ้ำเลื่องดูการ์ตูนไป ก็

เปลี่ยนเป็นเล็กวาดรูปมานอนดูโทรทัศน์ข้างๆโม

การ์ตูนจบแล้ว โมเปลี่ยนไปที่ช่อง 9 ดูรายการตอบปัญหา "โลกของเด็ก" ซึ่งโมเรียกว่ารายการ "แข่งไอเทลโล" ตามชื่อเกมที่ผู้ชนะจะต้องแข่งกับคอมพิวเตอร์ตอนท้ายเพื่อทำคะแนน โมลงความเห็นว่ " ไอเทลโลนะหรือ อีโฮ..เล่นง่ายจะตาย " ซึ่งฝ่ายก็เห็นด้วย สนับสนุนว่ " ไอเทลโลนะเล่นง่ายที่สุดเลย "

18.25 น. แม่บอกให้โมไปหยิบการ์ตูนเล่มใหม่ในกระเป๋าแม่มาให้ฝ่ายอ่าน และให้ดูด้วยว่แม่มีของอะไรมาฝากโม โมรีบลุกขึ้นอย่างรวดเร็ว หยิบการ์ตูนโดเรมอนมาให้ฝ่ายอ่าน ส่วนของโมเอง เป็นกล่องดินสอใหม่มีลายดรากรอนบอล ตัวโปรดพร้อมดินสออีก 2 แท่ง โมชอบใจมาก หยิบवादใครต่อใคร พลังบอกว่ " เท่ระเบิด " แม่บอกว่โมจะสอบแล้ว ดินนี้ไม่ต้องดูโทรทัศน์แม่จะตีให้ โมรับคำ

18.30 น. ที่บ้านของฝ่ายมาตามให้ฝ่ายกลับบ้าน โมดูโทรทัศน์ต่อ รายการกำลังจะจบแล้ว มีการโฆษณาว่การ์ตูนดรากรอนบอลชุดที่ 2 กำลังจะมาฉายเร็ว ๆ นี้ โมยิ้มแป้นถูกใจ บอกว่ " ดีจังเลย " ปิดท้ายรายการด้วยการเต้นโชว์ของเด็กผู้หญิงชุดดำ 3 คน โมทำหน้าดูถูก บ่นว่ " ทั้งปี..เต้นอย่างนี้อยู่ได้ทั้งกะปี " แล้วก็ลุกชวนแม่ให้ไปช่วยอาบน้่าพลางเต้นล้อเลียนเด็กในโทรทัศน์เข้าห้องน้่าไป

18.40 น. โมอาบน้่ายังไม่ทันเสร็จ พ่อก็กลับมาถึงบ้าน ส่งเสียงทักทายโมกับแม่ พลังจัดโต๊ะอาหาร แม่กับโมอาบน้่าเสร็จแล้วก็มารับประทานอาหารพร้อมกัน ก่อนรับประทานอาหารโมหยิบหนังสือการ์ตูนเล่มใหม่ที่แม่ซื้อให้ มานั่งอ่านที่โต๊ะอาหารด้วย โมอ่านไปรับประทานไปสลับกับคุยกับพ่อและแม่ไปด้วย พ่อบอกให้โมเลิกอ่าน โมไม่เลิกเพียงแต่รับประทานให้เร็วขึ้นกว่าเดิมนั่น พ่อบอกว่วันนี้รีบกลับบ้านเพราะโมจะต้องสอบพรุ่งนี้ คืนนี้โมจะได้นอนแต่หัวค่ำ

19.15 น. พ่อแม่และโมรับประทานอาหารเสร็จแล้วเตรียมตัวกลับบ้าน ระหว่างรอพ่อแม่เก็บโต๊ะอาหาร โมเข้าไปหาย่า เห็นผ้าเช็ดหน้าถักกริมที่ย่าถักค้างไว้ ก็ขอแกนด้ายเปล่า ๆ ย่าสงสัยว่โมจะเอาไปทำอะไร โมจึงหยิบนิตยสารสตรีสารภาคพิเศษเล่มใหม่มาให้ดู บอกว่จะประดิษฐ์ของเล่นจากแกนด้ายตามในหนังสือ ย่าบอกว่วันหลังจะหาให้

19.20 น. พ่อแม่เสร็จธุระแล้ว ชวนกันกลับบ้าน โมถึงบ้านก่อน 20.00 น. พักผ่อนเล็กน้อยก่อนไปจัดตารางสอบ แล้วมาอ่านหนังสือให้พ่อกับแม่ฟัง จนถึงเวลา 20.30 น. ก็เข้านอน

วันที่สาม (วันอาทิตย์)

โมตื่นนอนเวลา 8.30 น. ลงมาข้างล่างเปิดโทรทัศน์ช่อง 9 ดูการ์ตูนเรื่อง เมาศลี พร้อมกับอ่านการ์ตูนเรื่องโตเรมอนไปด้วย ดูเหมือนโมจะไม่ได้ใส่ใจโทรทัศน์เลย เพราะเอาแต่ก้มหน้าก้มตาอ่านหนังสือการ์ตูน ระหว่างนี้เมื่อแม่เรียกโมก็ไม่ค่อยได้ยินต้อง เรียกไม่ต่ำกว่า 2 ครั้ง

9.30 น. แม่ให้โมรับประทานอาหารเช้า โมยังคงอ่านหนังสือไปด้วยตลอดเวลา เมื่อพ่อดูโมก็เร่งมือรับประทานให้เร็วขึ้น แต่ไม่ยอมวางหนังสือการ์ตูน

10.00 น. พ่อให้โมไปอาบน้ำแต่งตัว จะพาไปบ้านย่าและเที่ยวสวนที่นครปฐม โมลุกขึ้นอย่างดีใจ จัดแจงไปอาบน้ำแต่งตัว ปิดโทรทัศน์ และออกจากบ้านเมื่อ 10.30 น. โดยมีหนังสือเรียนและหนังสือการ์ตูนไปด้วย

11.00 น. ถึงบ้านย่า แวะรับย่าไปเที่ยวสวน ระหว่างทางไปสวน โมอ่านหนังสือการ์ตูนเกือบตลอดเวลา

14.00 น. กลับจากสวน พ่อพาโมแวะไปไหว้พระที่พระปฐมเจดีย์ โมตื่นเต้นมาก เปิดหนังสือสภช. ที่ติดมาให้แม่ดูบอกว่า " พระปฐมเจดีย์นี้เหมือนรูป(โบราณสถาน) ในหนังสือของโมเลยนะแม่ "

14.30 น. กลับจากวัดแล้ว ระหว่างทางโมอ่านหนังสือเกี่ยวกับวัดพระแก้ว และคอยตอบคำถามวิชาสภช. ที่แม่ตัวให้ระหว่างทางจนถึงบ้านย่า

16.30 น. เข้ามาถึงบ้านย่าแล้ว โมรื้อกล่องของเล่น เอาหุ่นยนต์ออกมาต่อเล่น มีการส่งเสียงต่อสู้กันตลอดเวลา

18.00 น. ออกจากบ้านย่า ก่อนถึงบ้านแวะร้านขายหนังสือ โมเลือกหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นอีก 2 เล่ม เรื่องโตเรมอนและปาร์แมน พอขึ้นรถโมก็อ่านหนังสือการ์ตูนเล่มใหม่ทันที

18.40 น. ถึงบ้านโมตรงไปที่ห้องนั่งเล่น นั่งอ่านหนังสือการ์ตูนไม่สนใจใครทั้งสิ้น จนกระทั่งเห็นแม่ลงมือเก็บกวาดบ้าน โมจึงเข้าไปช่วยงานแม่ เสร็จแล้ว พ่อและแม่พาโมออกไปรับประทานอาหารเช้าเย็นใกล้ๆบ้าน

19.50 น. รับประทานอาหารเช้าเสร็จ กลับเข้าบ้านแล้วเข้ามาในบ้าน โมรีบเข้ามานั่งอ่านหนังสือการ์ตูนเงียบๆคนเดียวอีกเช่นเคย ในขณะที่แม่เตรียมงานสอน และพ่อนั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ในห้องเดียวกัน

20.30 น. แม่เรียกโมมาทบทวนวิชาภาษาไทย เป็นเวลา 20 นาที

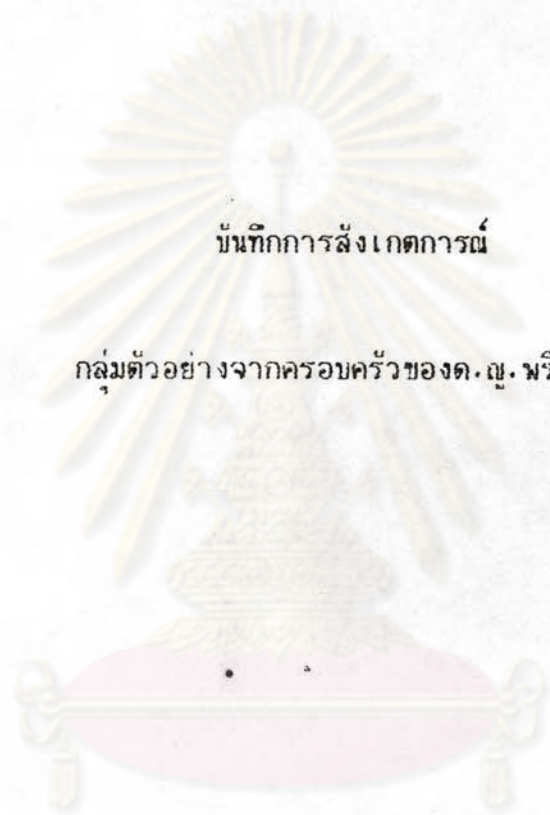
20.50 น. โมกลับไปอ่านหนังสือการ์ตูนพลางรับประทานขนมไปด้วย จนได้เวลาอาบน้ำ เตรียมตัวเข้านอน

21.10 น. ก่อนนอนโมหิบบสมุทธระบายนีรูปการ์ตุนอกมานั่งระบายนั่นข้าง ๆ แม่
ซึ่งเตรียมงานสอนอยู่

21.20 น. พ่อชวนโมเข้าห้องนอน โมนอนอ่านหนังสือการ์ตุนจนหลับไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกการสังเกตการณ์

กลุ่มตัวอย่างจากครอบครัวของด.ญ. พิรัชชี

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันแรก (วันพุธ)

- 16.50 น. พริสซีกลับถึงบ้าน วางกระเป๋าแล้วออกไปเล่นกระโดดยางกับปู และตึก แล้วเปลี่ยนไปเล่นลูกแก้ว
- 17.20 น. พริสซีเลิกเล่น เข้าครัวรับประทานอาหารเช้า เสร็จแล้วไปอาบน้ำ
- 17.50 น. อาบน้ำแต่งตัวเสร็จแล้ว แม่กับน้ารุ่งกำลังจะไปตลาด พริสซีรีบวิ่งตามไปทันที
- 18.15 น. กลับจากตลาด แม่เข้าครัวทำกับข้าว พริสซีไปเล่นเกมกดกับตึก เล่นได้ประมาณ 20 นาที ก็ชวนกันมานั่งเล่นหมากออส โดยมีปูและเด็กลูกจ้าง 3 คน ร่วมเล่นด้วย
- 19.30 น. แม่ทั้งสามคน กับน้ารุ่ง และน้าตึก รับประทานอาหารเช้า พริสซี ปู และตึก เลิกเล่นชั่วคราว รับประทานอาหารเช้าด้วยกัน รับประทานเสร็จแล้ว พวกผู้ใหญ่นั่งคุยกันต่อ ส่วนเด็กๆ กลับไปเล่นหมากออสตามเดิม
- 19.55 น. น้าป้อมเปิดโทรทัศน์ดูรายการข่าวช่อง 3 อยู่คนเดียว
- 20.05 น. ตึกกลับบ้าน พริสซียังคงนั่งเล่น และพูดคุยกับพี่และแม่ต่อ
- 20.45 น. น้าป้อมร้องบอกว่า " การ์ตูนมาแล้ว " พริสซีวิ่งเข้าไปนั่งดูกับน้าป้อม ทั้งสองคนหัวเราะกันสนุกสนาน การ์ตูนจบ น้าป้อมเปลี่ยนช่อง 7
- 20.55 น. ผู้ใหญ่เข้ามานั่งดูโทรทัศน์ด้วยกัน
- 21.00 น. การ์ตูนช่อง 7 มาแล้ว พริสซีนอนดูบนเก้าอี้ยาวจนจบ ต่อด้วยละครเรื่องลอลลายมังกร พริสซีฟังเพลงละครไปนิดหน่อย ก็พูดลอยๆว่า " ไปนอนดีกว่า " แล้วขึ้นห้องนอนตามลำพัง

วันที่สอง (วันศุกร์)

- 16.20 น. พริสซีกลับถึงบ้าน เข้ามาในห้อง ปูกำลังดูภาพยนตร์จีนกำลังภายใน อยู่ ส่วนแม่ขยับนั่งเย็บผ้าอยู่ พริสซีเข้าไปนั่งดูโทรทัศน์กลางคุยกับแม่ไปด้วย แม่บอกว่าแม่ยกและแม่แมวไปธุระ กลับค่าๆ
- 16.25 น. ภาพยนตร์จีนจบ ปูปิดโทรทัศน์ ชวนพริสซีไปเล่นกระโดดยางด้วยกันกับตึก เล่นจนถึงเวลา 17.20 น. พริสซีกับปูและตึกก็เข้าบ้าน แม่บอกให้พริสซีไปอาบน้ำ พริสซีทำเฉย นั่งเล่นคุยกับตึกต่อ จนกระทั่งหิวก็เข้าไปหาอะไรรับประทานในครัว
- 17.30 น. แม่จะไปตลาดกับน้ารุ่ง พริสซีขอตามไปด้วย แต่แม่ไม่ยอมบอกให้พริสซีอาบน้ำให้เรียบร้อย
- 17.40 น. ตึกกลับบ้านได้สักครู่ น้าแป้น อาตู่ และแมงป่องก็มาที่บ้าน คืนนี้แมงป่องจะ

ค้างกับแม่จนก พริสซีเล่นสนุกกับแมงปอจนลืมอาบน้ำ

18.05 น. แม่กับน้ำรุ่งกลับจากตลาด เห็นพริสซียังไม่ได้อาบน้ำก็บ่น แต่พริสซียังเล่นกับแมงปอต่อ จนแม่กับน้ำรุ่งเข้าครัวทำกับข้าว พริสซีจึงได้พาแมงปอไปอาบน้ำด้วยกัน เสียงทั้งสองคนร้องเพลงขณะอาบน้ำตลอดเวลา

18.20 น. น้ำปั่นเปิดโทรทัศน์ เปลี่ยนช่องไปเรื่อยๆ แล้วเลือกดูช่อง 3 ซึ่งมี การถ่ายทอดสดการแข่งขันฟุตบอล อาตู่ดูอย่างสนใจพลางวิจารณ์การเล่นไปด้วย

18.30 น. พริสซีกับแมงปอออกจากห้องน้ำ ไปนั่งเล่นที่ลานบ้าน เสียงโทรทัศน์ในห้องโทรทัศน์ดังขึ้น น้ำปั่นร้องเรียกแมงปอให้มารับโทรทัศน์ (แมงปอชอบรับโทรทัศน์มาก) พริสซีเลยตามน้องเข้าไปในห้องด้วย

น้ำปั่นกำลังนั่งดูรายการหนูทำได้ทางช่อง 7 อยู่ พริสซีเข้าไปนั่งข้างๆดูรายการกับน้ำ เต็มๆที่ร่วมรายการกำลังแข่งขันตอบปัญหา พริสซีก็คอยตอบด้วย พริสซีในรายการถามว่า " คนที่อยู่ทางภาคใต้ของไทยจะแต่งกายคล้ายกับคนชาติใด " พริสซีรีบตอบทันที " เวียดนาม " น้ำปั่นค้ำหน้าทันควัน " ไต๋โง่ ต้องมาเลเซียสิ ก็ประเทศมาเลเซียอยู่ติดกับภาคใต้ " พริสซีเฉลยคำตอบเหมือนที่น้ำปั่นตอบ พริสซียิ้มเจื่อนๆ ไม่กล้าตอบอีก ในขณะที่น้ำปั่นสนุกกับการตอบปัญหามาก และตอบได้ถูกทุกข้อ น้ำปั่นปรบมือให้ตัวเองและแกล้งทำเป็นชื่นชมความเก่งของตัวเองว่า " หนูทำได้...หนูทำได้ค่ะ " อาตู่เลยหย่าว่า " ไป..เธอกับหู้เราไปออกรายการหนูทำได้กันเถอะ " น้ำปั่นเห็นด้วย พริสซีได้ทีรีบขดคอ " อย่าเลยเดี๋ยวไปทำแท่น(ทางเดินเป็นแถมคะแนน ทำด้วยไม้ดุนอบบาง) เค้าหัก อายเค้าแย้ " น้ำปั่นร้องอึที่เสียงทีหลาน ส่วนอาตู่หัวเราะชอบใจ

ช่วงโฆษณา มีโฆษณาไอศกรีมชนิดใหม่ พริสซีร้องอวดเสียงดัง " นีโง่ฟิงเกอร์ทีป ออกใหม่ ที่โรงเรียนมีด้วย แต่หนูยังไม่ได้กินหรอก หนูกินแต่อเมริกันสแน็ค ออกใหม่เหมือนกัน " จบโฆษณา เข้ารายการช่วงสุดท้าย เป็นการโชว์โต้วาทีของกลุ่มเด็กรักป้า พริสซีไม่สนใจดู ลูกเดินเข้าครัว และถือขนมปังออกมานั่งรับประทานกับแมงปอที่ลานบ้านตามเดิม

18.55 น. พี่ม่กลับถึงบ้านไล่เสียงกับพ่อ แมงปอรีบอ้อนพ่อของพริสซีทันทีว่าอยากดูการ์ตูนเรื่องชิป แอนด์ เดล พ่อเลยเข้าไปเปิดวิดีโอเครื่องในห้องนอนของพ่อ พริสซีกับแมงปอเข้าไปนอนดูการ์ตูนด้วยกัน

19.05 น. พริสซีและแมงปอออกมานั่งเล่นด้วยกันอย่างเดิม ทำให้พ่อออกมาต่อว่าที่ทั้งคู่ไม่ยอมดูการ์ตูน

19.10 น. แม่ และน้ำรุ่งรับประทานอาหารเช้า พริสซี ปู และแมงปอ รับประทานด้วย ปล่อยให้แม่และอาตู่ดูโทรทัศน์กันไป

19.40 น. แม่เนก และแม่แมงกลับถึงบ้าน พวกผู้ใหญ่รับประทานอาหารกันอีกรอบ พริสซี และแมงปอคอยนั่งคุยอยู่ไม่ห่าง น้ำแป้นออกมานั่งคุยด้วย ปล่อยให้อาตากับน้ำป้อมดูรายการข่าวกันไป ลักครู้พี่ป้อมก็เอาเกมกตมานั่งเล่นหน้าโทรทัศน์ด้วย

20.30 น. น้ำแป้น และอาตู่กลับบ้าน พวกผู้ใหญ่เก็บโต๊ะอาหารแล้วนั่งคุยกันต่อ พริสซีกับแมงปอยังคงร่วมวงอยู่ด้วย

20.45 น. น้ำตู่ซึ่งเข้าไปเย็บผ้าอยู่ได้ลักครู้ ร้องบอกว่าการ์ตูนมาแล้ว พริสซีกับแมงปอวิ่งเข้าไปดูทันที ทั้งแม่และน้ำที่นั่งคุยกันอยู่ เลยพลอยเข้าไปในห้องด้วย พริสซีเข้าไปนั่งข้างพี่ป้อม ดูการ์ตูนธรรมชาติของช่อง 3 เจียบๆ ในขณะที่แมงปอวิ่งเล่นเสียงเอะอะกับแม่ๆ และน้ำ การ์ตูนช่อง 3 จบแล้วน้ำป้อมเปลี่ยนไปช่อง 7 พริสซีตั้งตารอดการ์ตูนต่อ เมื่อการ์ตูนมาก็เรียกแมงปอให้มาคุยด้วยกัน แมงปอวิ่งมาขึ้นดูครู้เดียวก็กลับไปเล่นกับแม่และน้ำใหม่ พริสซีดูการ์ตูนไป เวลาได้ยินผู้ใหญ่หัวเราะขำแมงปอ ก็จะหันมาร่วมวงหัวเราะด้วย

21.00 น. จบจากการ์ตูน ต่อด้วยละครเรื่องพรพรหมอลเวง พริสซีร้องเพลงตามละคร มีแมงปอเป็นลูกคู่ร้องตามด้วยจนจบเพลง

ละครมา ผู้ใหญ่ตั้งใจดู มีน้ำตู่คนเดียวที่ยังเย็บจักรเสียงดังไม่ยอมเลิก แม่ยุบบอกให้น้ำตู่หยุดเย็บเสียที น้ำป้อมและแม่เนกริบสนับสนุนทันที น้ำตู่จึงต้องเลิก ทุกคนดูละครอย่างสนใจ จะมีก็แต่พี่ป้อมซึ่งเพลินกับการเล่นเกมกต และแมงปอที่เอาแต่วิ่งเล่นไปมา คุยกับคนนั้นคนนี้ บางทีก็แก๊งไปยืนบังจอโทรทัศน์ ทำเอาแม่ๆทั้งหลายร้องดูเป็นเสียงเดียวกัน

พริสซีซึ่งเจียบเสียงตั้งแต่ละครเริ่ม เปลี่ยนท่าเป็นนอนดูบนเก้าอี้ยาวตัวเดิมข้างป้อม นานๆครั้งจึงจะคุยกับแมงปอบ้าง จนกระทั่งพี่ป้อมวางเกมกตไปรับโทรศัพท์ พริสซีรีบหยิบเกมกตมาเล่นต่อทันที พี่ป้อมคุยโทรศัพท์ประมาณ 15 นาทีก็เลิก พริสซีคืนเกมกตแล้วนอนดูโทรทัศน์ต่อ

21.35 น. พริสซีรู้สึกง่วง เดินขึ้นห้องนอนคนเดียว ส่วนคนอื่นๆ ยังนั่งดูละครกันต่อ

วันที่สาม (วันเสาร์)

7.30 น. พริสซีเปิดโทรทัศน์ดูรายการเจ้าขุนทอง ดูไปอ่านหนังสือขยหัวเราะ (ที่พี่ๆซื้อมา) ไปด้วย

7.55 น. แม่เนกและแมงปอเข้ามาในห้อง พริสซีชวนแมงปอดูรายการ แต่แมงปอชวนพริสซีเล่นและคุยจนไม่เป็นอันดู

8.00 น. เจ้าขุนทองจบ แม่เนกให้ทั้งสองคนไปอาบน้ำ พริสซีปิดโทรทัศน์ แล้วไปอาบน้ำกับแมงปอ ได้ยินเสียงสองคนร้องเพลงดังมาจากห้องน้ำเช่นเคย

8.15 น. พริสซีกับแมงปออาบน้ำเสร็จ มาเล่นกันที่ห้องโทรทัศน์ แต่ไม่ได้เปิด

โทรทัศน์ดู

- 8.40 น. แม่ยกเรียกทั้งคู่ให้มารับประทานอาหารเช้า
- 9.00 น. พริสซีรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้ว ขึ้นไปหยิบการบ้านศิลปะลงมานอนทำอยู่หน้าโทรทัศน์ แต่แล้วก็ต้องรีบเก็บเพราะแมงปอตามมาช่วย พริสซีเลยรีบหนีไปทำในห้องข้างบน
- 10.00 น. แม่ยัย แม่แมว และน้ำรุ่งกำลังจะออกจากบ้าน ไปทำธุระที่ต่างจังหวัด (ค้าง 1 คืน) แม่กรับหลอกแมงปอไปเล่นทางอื่น เพราะกลัวแมงปอร้องตาม พริสซีเลิกทำการบ้านลงมาพอดี เลยช่วยพาแมงปอไปเล่นข้างหลังบ้าน พอผู้ใหญ่ไปกันหมดแล้ว พริสซีก็พาแมงปอเข้ามาในบ้าน พริสซีเปิดโทรทัศน์เปลี่ยนช่องไปเรื่อยๆ จนหยุดที่ช่อง 9 ซึ่งกำลังมีการ์ตูนดูได้เพียงครู่เดียวก็เล่นกับแมงปอไม่สนใจโทรทัศน์
- 10.15 น. ปูเข้ามานั่งเล่นเกมกตในห้อง พริสซีรีบต่อคิวเล่นด้วย ทั้งสองคนผลัดกันเล่น โดยมีแมงปอคอยแย่งเกือบตลอดเวลา
- 11.30 น. น้ำตึกเข้ามาเย็บผ้า มีเดือนและเดือนเป็นลูกมือ แมงปอเข้ามาช่วยทำงาน พริสซีกับปูจึงได้เล่นกัน(อย่างสงบ)
- 11.50 น. แม่ยกเข้ามานั่งเล่นในห้อง แมงปอบอกว่าจะดูชิป แอนต์ เทล แม่ยกเลยพาแมงปอขึ้นไปดูวิดีโอที่ห้อง
- 12.00 น. พริสซีเลิกเล่นเกม ขึ้นไปนอนอ่านหนังสือชายหั่วเราะในห้องกับแม่ยกและแมงปอ จนกระทั่งหลับไปทั้ง 3 คน
- 14.10 น. แม่ยกกับแมงปอลงมารับประทานอาหารกลางวัน น้ำตึกกับปูช่วยกันทำอาหาร น้ำป้อมเปิดโทรทัศน์แล้วเลือกดูภาพยนตร์จีนทางช่อง 9 อาหารกลางวันเสร็จแล้วทั้งน้ำตึก น้ำป้อม ปู เดือนและเดือน นั่งรับประทานกันที่หน้าโทรทัศน์ มีเพียงแม่ยกและแมงปอที่ออกไปนั่งรับประทานกันที่ลานบ้าน
- 14.45 น. พริสซีตื่นแล้วนอนอ่านชายหั่วเราะต่อจน 15.00 น. แม่ยกจึงเรียกให้ลงมารับประทานอาหารกลางวัน พริสซีลงมา ดูม็อกกลางวันที่ทำไว้ แล้วเปลี่ยนใจถึงจักรยานออกไปซื้อที่ร้านในซอย
- 15.15 น. พริสซีกลับเข้ามานั่งรับประทานอาหารคนเดียวในครัว
- 15.20 น. ตึกมาที่บ้านชวนพริสซีออกไปเล่น
- 15.30 น. พริสซีอิ่มแล้ว ออกไปเล่นกับตึกทันที แมงปอและปูตามออกไปเล่นด้วยทั้งหมดเล่นหมากฮอส แต่ถูกแมงปอก่อกวนเลย เปลี่ยนมาเล่นกระโดดด้าย และเป็นเกมกตในที่สุด

16.50 น. ตักชงโองหน้าคณาภิภาในห้องโทรทัศน์ แล้วถามพริสซีว่า " จะดู
 คู่ทรหดมั๊ย " พริสซีตอบโดยไม่เงยหน้าจากเกมกดว่า " ดูลิ " ตักบอกว่า " เดียวก็มา
 แล้วยะ " พริสซียังคงก้มหน้าก้มตาเล่น บอกกับตักว่า " เล่นให้จบเกมก่อนค่อยดู "
 ตักตกลงกลับบ้าน " ชันกลับไปที่บ้านตักว่า ข้อบ. ขอบรายการนี้ " " ชันก็ขอบดู "
 พริสซีเห็นด้วย แล้วทำเสียงขิงขังเหมือนโฆษกในรายการว่า " มุ่มพวงตายเพราะเหตุใด
 โรคร้ายหรือไสยศาสตร์ ติดตามชมคู่ทรหดเสาร์นี้ "

พริสซีเล่นเกมกดจบเกมแล้ว ก็บอกแม่แก้วว่า " แม่ หนูดูคู่ทรหดนะ " แม่แก้ว
 พยักหน้า แม่แก้วไปตามพริสซีไปดูด้วย แม่แก้ว ปู และพินุ่ยเข้ามานั่งดูโทรทัศน์ด้วยกัน พริสซีเปิด
 ช่อง 5 รายการคู่ทรหดยังไม่มา มีละครเรื่องคนเยาะเรื่องแยะฉายอยู่ พริสซีดูด้วยความสนใจ
 พินุ่ยถามว่า " ทำไมไม่ดูคู่ทรหดละ " " ดูนี่แหละสนุกดี " พริสซีตอบโดยไม่อธิบาย ปูเลย
 ข้องใจอีกคน " ดูคู่ทรหดสิพริสซี " พริสซีชักรำคาญ " ก็มันยังไม่มา " ปูไม่แน่ใจ " ลอง
 เปลี่ยนช่องอื่นสิ " พริสซีขี้แง พินุ่ยถามว่า " เปิดดูช่องรีเปล่าเนี่ย " พริสซีไม่โ
 ซี้ให้พี่ๆ ดูตัวเลขบอกสถานีตรงมมล่างขวาของจอ บอกเสียงแข็งว่า " ดูชะ นีเลขอะไร ก็เลข
 5 เห็นๆอยู่ " พี่ๆเลยเจียบ ลักครูปินุ่ยก็ลุกออกไป

ละครถ่ายทำที่ชายทะเล มีรูปปั้นนางยักษ์ขนาดใหญ่อยู่ชายหาด แม่แก้วเห็นเข้าก็ส่ง
 เสียงตื่นเต้น " นี่รูปปั้นนี้ ที่ไหนนะ ที่เราเคยไปกันนะ " พี่ปู " ไม่รู้ " พริสซีมั่นใจ
 ตอบว่า " ระยอง " แม่แก้วไม่เห็นด้วย พยายามจะอธิบาย " ไม่ใช่สิ ที่เราเคยไปโรงละ
 ตรงนั้นนะ.. " พริสซีก็ยังยืนยัน " ระยองไม่ใช่หรอ " แม่แก้ว " อ้อ...ที่เราไปที่วงโ
 จำไม่ได้หรอ " " หนูไม่ได้ไปด้วยซักหน่อย " พริสซีทำเสียงเขื่อ แม่แก้วก็ออกพอดี
 " ปิกเตียนโรงละ ใช่แล้ว " พริสซีค้าน " แต่ในหนังเค้าบอกว่าระยองนะแม่ " แม่แก้วก็เขว
 ตอบเสียงอ่อยว่า " เหรอ แต่ที่ปิกเตียนก็มีนะ "

ละครจบ พริสซีร้องเพลงตามละคร แม่แก้วก็ร้องด้วย แต่ร้องได้ไม่จบเพลงทั้งคู่
 โฆษณารายการย้อนรอยมังกร เห็นภาพกำแพงเมืองจีนถ่ายจากมุมสูง ดูใหญ่โตมหัศจรรย์มาก
 แม่แก้วทำท่าชื่นชม " ดูลิ...คนจีนนี่เก่งจริงๆเลย ล้างได้ยังไงนะ ใหญ่โตออกอย่างนี้ "
 พริสซีออกความเห็นบ้าง " เคนเป็นเดือนๆเลยมั้งกว่าจะครบรอบ นะแม่นะ " แม่แก้วค้าน
 " เป็นปีมากกว่า ใหญ่ออกอย่างนี้ " พริสซีไม่ยอมแพ้ " เป็นเดือนเท่านั้นแหละแม่ ไม่ถึงปี
 หรอก " แม่แก้วเลิกพูด

17.15 น. รายการคู่ทรหดมา พริสซีดีใจ " มาแล้ว...คู่ทรหด " แล้วร้อง
 เพลงตามเสียงดัง แม่แก้วยังลุ่มครใจเป็นลูกคู่เช่นเดิม

เมื่อรายการมาจริงๆ พริสซีไม่สนใจดูสักเท่าไร กลับนอนลงหยิบหนังสือการ์ตูน

มาอ่าน บางทีก็กระโดดลงไปเล่นกับแมงปอ และสลับด้วยการต่อคิวเล่นเกมกดกับปู คนที่สนใจ
 ดุที่สุดคือแมงก ไกล่เวลา 18.00 น. พริสซีบอกแมงกว่า " หิวแล้ว เมื่อไหร่แม่จะทำกับข้าวล่ะ
 ทำเลยมัย " แมงกตอบว่า " ให้จบรายการก่อน " พริสซีเลยนอนเล่นเกมกดต่อไป

18.15 น. จบรายการแล้ว พริสซีกับแมงปอร้องเพลงด้วยกันอีกรอบ แมงกลุกขึ้น
 ไปทำกับข้าว พริสซีปิดโทรทัศน์แล้วพาแมงปอออกไปนั่งเล่นที่ลานบ้าน ปูเลิกเล่นเกมกดออกมา
 เล่นหมากฮอสกับพริสซี ลักครู้ตักก็มาเล่นด้วย เด็กๆ เล่นกันจนแมงกทำกับข้าวเสร็จ ทุกคนนั่ง
 รับประทานอาหารกันที่โต๊ะตรงลานบ้านเช่นเดิม รับประทานอาหารเสร็จแล้วยังนั่งคุยกันต่อ

19.50 น. แมงกให้พริสซีไปอาบน้ำกับแมงปอ

20.00 น. แม่ของตักมานั่งคุยกับแมงกที่บ้าน พริสซีและแมงปออาบน้ำแต่งตัวเสร็จ
 ก็ออกมานั่งเล่น เด็กๆ เล่นหมากฮอส ผู้ใหญ่ก็นั่งคุยกันพลางสอนหมากฮอสไปด้วย

20.50 น. แม่ตักดูเวลาแล้วบอกว่า " ละครจะมาแล้ว กลับบ้านดีกว่า " ตักกับ
 แม่ชวนกันกลับบ้าน แมงกและเด็กๆ เข้ามาในห้องโทรทัศน์ พริสซีเปิดช่อง 7 การ์ตูนมาพอดี
 พริสซีเรียกแมงปอให้มาดูด้วยกัน แมงปอวิ่งมาขึ้นบังหน้าจอ พริสซีเลยดูน้อง

21.00 น. ละครเรื่องพรพรหมอลเวงมา น้ำตัก น้ำป้อม เตือน และเตือน ทอย
 มานั่งดู พริสซีกับแมงปอร้องเพลงตามละคร แต่เล็กร้องก่อนที่จะจบเพลง

พริสซีนอนดูละครเจียบๆ ไม่สนใจใคร จนกว่าแมงม่อจะมาเล่นด้วยพริสซีจึงลุกขึ้น
 เล่นกับน้อง แล้วกลับไปนอนดูต่อ จนหลับไปหน้าโทรทัศน์

22.00 น. ละครจบ แมงกพาแมงปอขึ้นนอน และเรียกพริสซีให้ขึ้นไปนอนด้วยกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

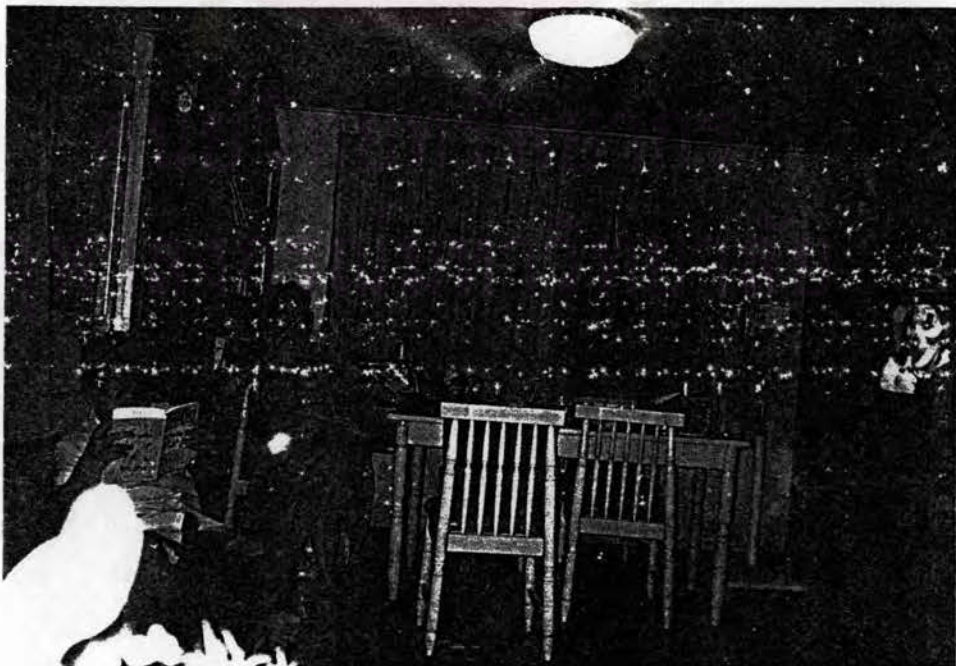

ภาคผนวก 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

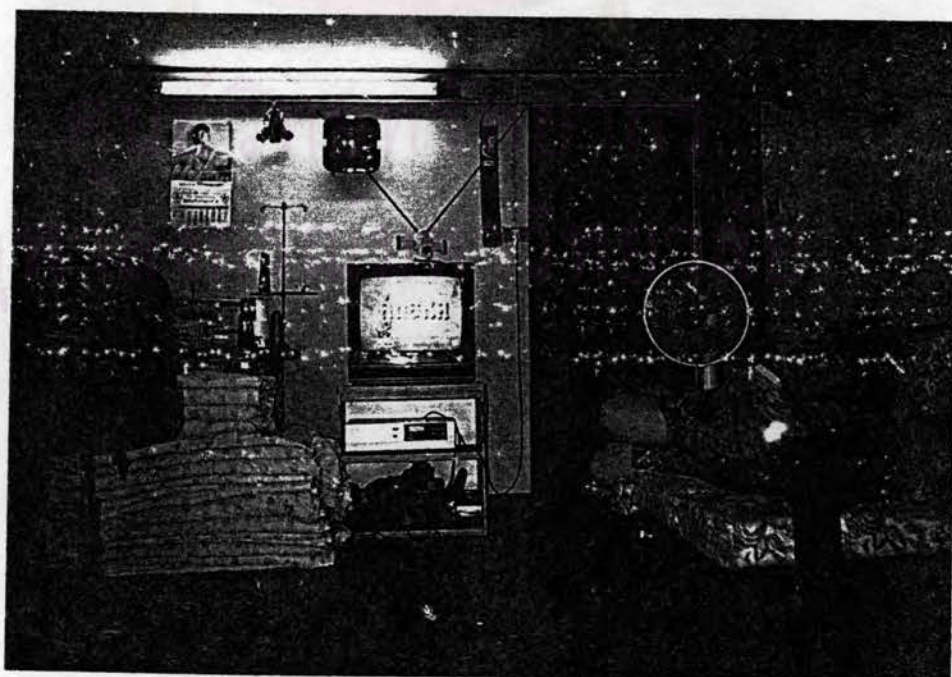
1. การใช้โทรทัศน์ในด้านโครงสร้าง

(บน - ล่าง) โทรทัศน์ถูกใช้เป็นเสมือนสิ่งแวดล้อมในบ้านท่ามกลางกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สมาชิกแต่ละคนต่างทำกิจกรรมของตน และไม่ได้สนใจกับโทรทัศน์ที่เปิดทิ้งไว้เลย

2. กิจกรรมที่เด็ก ๆ ทำขณะดูโทรทัศน์

เด็ก ๆ มักจะดูโทรทัศน์พร้อมทำกิจกรรมอื่น ๆ ไปด้วยเสมอ เช่นการอ่านหนังสือ (ภาพบน) หรือการเล่นเกมกต (ภาพล่าง)

3. กิจกรรมที่เด็ก ๆ ทำร่วมกับบุคคลอื่นขณะดูโทรทัศน์

ในขณะที่เด็ก ๆ ดูโทรทัศน์ร่วมกับคนครอบครัว ส่วนใหญ่จะมีการทำกิจกรรมร่วมกัน ดังเช่น การเล่นเกมปี่นอง (ภาพบน) และรับประทานอาหารร่วมกัน (ภาพล่าง)

4. การเล่นเกม

วิดีโอเกมสามารถดึงดูดความสนใจจากเด็กได้มาก สังเกตสีหน้าของด.ช. บลิว (ภาพบน) ขณะที่กำลังเล่น และด.ช. ปุ่น (ภาพล่าง) ซึ่งเล่นเกมติดพัน จนไม่ยอมรับประทานอาหารเช้าให้คนขับรถช่วยป้อน

5. การดูวิดีโอ

เด็ก ๆ จะดูวิดีโออย่างสนใจมากกว่าดูโทรทัศน์ กิจกรรมบางอย่างจะถูกละทิ้งไปในขณะนี้ เช่น ด.ช. บลิวไม่อาจทนแต่งตัวให้เสร็จได้ เพราะเรื่องราวในวิดีโอกำลังสนุกสนานมาก ต้องมานั่งดูทั้งที่ยังแต่งตัวค้างอยู่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวไฉติตา ทองสีมา เกิดเมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2509 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี นิเทศศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 สาขา การโฆษณา จากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2530 เคยประกอบอาชีพเขียนบทโทรทัศน์และเขียนคำโฆษณา ก่อนจะมาศึกษาต่อระดับ ปริญญาโท สาขาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2532

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย